

R. 1628

భృవాన్మహాకాండచక్రములు.

R. 1628

Bhavanimanshara vacanamulu.

Restored from library MS. D. 1432. during

1954-55.

భవాని మంశర వాచనములు

D. No. 1432.

12-8-16

శుభము.

భవానీ శ శవతము. వచనము.

శ్రీకంఠ - - - - - పు సమస్త లాకా పాత - - - - - దెం
చిన సాశాంధ్ర సంజ్ఞలు నాకు తారుతుటం అచేసి
నిర్భయ - - - - - నిట్లంటివేసి బ్రహ్మ వాత్సవ సురా
పాన - - - - - వల్లగమన స్వర్ణస్థి యువ - - - - -
తమ కుమర పాతకంబుల దింశనిగెల్వై పైరక్షరంబు
ల మంత్రంబూత శివా నాలుక శిగలుతానయె.
తురిత రాక్షసంకర విశాచంబులు వన్ను పొరకుం
దా ఖలంకంబుల శశివత్త్రి వృంద్రాంత్రంబు - -
- - - - - తి అనంతక్షుద్ర పాపంబు లందరమి
సంభవత్త. వ శాంతి యువర్పు రుద్రాక్ష నామనం
బూనితి శాశ్వతానందంబు అఖల భద్రగుణగ
ణాలంకారంబై మహా వారకంబై యువ - - -
లంకా రంబు నామృదయంబున గురుత్రయ్య లం
క నిత్యంబు శివాయ, శంకరాయ, శర్వాయ, మహా
శ్వరాయ, రుద్రాయ, మహాదేవాయ యనుచు నా
- - - - - స్కృతులు నేమిద నప్పలుయం
దతుండ - - - - - గటాక్షించి సకల యుగంబు లక్షింప
వే భవాని మనోమతం. మృతంబుల నివృత్త నాకు
అకారణ సంధాంత్ర చనవిచ్చు నన్ను - - - - - వ
భిషిక్తులంబు శివ శివ యట్లంటివేసి భవతియ్య
పాదంబులు జూచి జూచి పోత జలభిందు కణంబు

లు నా శతీరంబు నం జొంతుట యెని అదియె నా
 కు మంగళ స్నానం అయ్యె. మీ ఛక్రాలు మి - - -
 - - న కర్పూర, సామ్రాణి, గుల్మల, ధూప ధూమంబులు
 స్వాస్థ్యం బారయుటం యెని నాకది మృదు చిత్తరు కౌ
 లం అయ్యె మీ కౌసంధి నని నాజి నంబులు నా దేహం
 బు న నలమి కానక నా - - - - - రతీస్థూరి
 నాది తివ్ర కంఠంబుయై య్యంగ లంగం అయ్యె మిమ్మల
 బూ బంబి వైచిత్ర నిర్మలంబులు నేను భరియయి
 టం యెని నాకది మణి శివ వా - స్థూ ఛరణం
 బు అయ్యె నాకలలాటంబు - - - శివ ఛక్రమై
 త్రంబు నాకభిషిక్తు ప - క యయ్యె నేకధింబి న
 రుక్మాక్ష మీ యాజ్ఞా ప్రతిష్ఠా పదం బానర్చ మీ
 రుకా నాకౌసంధి న ఛక్ర ముక్తి క యయ్యె యంతి - -
 - నైవాదార సామ్రాజ్యభి షిక్తునిం యెని నితి జ్ఞేతి
 కి. మీ ప్రణయంబు న నేను లాజ్ఞల లభల కల్పణ గుణ
 గణా వోపద్రవ నాశ్వతా నంబు సామ్రాజ్యంబు మొది
 'నకల నా - - - క్తుండ వైచి నింత నా ఛయంబు
 నా నేమోస వాని మోహ హలా. " ౨ " పాలాజ్ఞా వా
 జ్ఞా నాజ్ఞానః కాయ కర్మ బుద్ధిలక్ష్మి యంబులు యా
 నాజ్ఞానంబు ల నేను పూర్వవ స్థల నాచయ సుకృప
 - - - - - బులు, సూర్యకృష్ణల నావృత్తంబు - - - -
 గలవె యత్నంబుతోని లభల జంతు మృదుయనిద
 న - - - కుండ ననియమ నయంబు తొమ ననియ
 మ, కృమల వల ననిమ - - - నాన పమ స్త్రీ శ్రీ

పులమందు దగిల ము - - అకా ప్రజ్ఞా పర్యంతం
 యని వత్తు నింది బలంతెను శ్రమ్యర వాదంబు లం
 బుది వత్తుది మమ భూతంబు లంద్ర సంద్యలు నీకు
 తాత్రంబు లధర్మంబును - - - ద్మల యమ విని అంత్రా
 త్మను సైతావలపట్టక శీతర పంచించిన అతతాబు
 కంబ్రయ శ్రీత్రంబులు శలప అబుదను శాకాక్క వి
 శేషంబైన తరుణాపాయంబు తాతక కహ స్థరణాన్మ-
 యను వచనంబు శలదు శామీన నిన్ను నివన్దంబును
 స్థరంపును భవతియన్ నవామాయ మేధంబానత్తిన
 అభల పాపక్షయంబుగా మి పుణ్య పంధాదనంబు
 లన వచ్చున మ్ననంబు చొని పామ యంబు చంద్రులై
 బుది నితి తాంధకారంబు సుబ్బ నదీ పంబు న నరాని
 నిలావంత్కంబైన పాప పంపంబు వలన విమలత్వం
 ద్నై వతి - శుద్ధి బారదర మదియ మృప్యధ్యంబు
 నంబాయది నిలచి శాశ్వతంబైన సుశతియొసంగి
 రక్షింప వ భవాని మహా మాతా॥ ౩॥ తిశంబ లా నీ
 పు సర్వ జన స్థయించుటై బ్రహ్మకంధంబున శలన
 కల వ్రాణి తాట్ల మోగక్షమంబరయును అకార
 స్థిత్వైతై రక్షించుటం చేని నాయ శోష జన్మ
 శోదంబులు కో కరుంగించెద నంభి నని విదుర్వ్యయం
 కలాపంబుల వెలంబు నవ వెకాక్షిత ప్రవాణాది రత్నం
 బులు శూర్య శూర్య నేర్పుచుల ని భంగి తుల్క చల
 చక్ర పుమణంబై నామన స్సన శోవుండె దునెడ నకుం
 గ నిక ర్పణ చరంబైన వస్తుప్రకారంబుల వెంబడిర

౧౭ మోక్షాంతి మగులుం శైవ నిష్ఠాంతర్యామి
 న నిలువం - - - క్షయమై యున్న వాండ తొల్లుము
 శాన గణ ద్రుక్షాణ వాత శాన స నాది మహత్తులు మహ
 కా ధాది ప్రమ ణాని పంలు చాతలోతి నిష్ఠల మున్న తొనం
 మున నిన్నుం యుచించి పతించించి వాతల మహ
 మకు మంలు శాన యాదీదర్శంలు శామ నాచానీన వా
 తస్య ఆకుంబ్ర - తిత్త మృద ముండుపై నమ్మ న దక్షిం
 వ పలము. అనితత్త్వ ప్రపంచం అనియెడికూట పాతల
 పలన దుష్టత దంతాక దంబులంపం యంలు నం
 చాంద నింక చామ్మ ని చలంలు ల గూ పాదకంలు
 ల కలవు. అంగి నమ్మనే ఫక్తుల లానం గూర్చి
 గూ మూ || ౪ || త్రిక్షణాల లాకొ గూ పగూణ నిర్మణ
 స్వరూపంలు ల నిర్మకృతా విహ కం చానీర్మమస్త
 లా నంలు న, వట మూలంలు న కాశి స్థలంలు న, రోహ
 రంలు న, శ్రీశైలంలు న, మోక్షి లు నమ్మమ కమల
 విభుల వశి యంప్ర చుండడు నీకు బ్రంత్యం డంలు
 న సరి గాను ప మించి ప్రస్తు తించెద నం ~~నిర్మణ~~ ని
 కంట నధికంపై న అతి వంచోమ యు లోమ యు
 శైవ నిష్ఠానికున - మతి యంచెద చలాచరం
 లు వై న వస్తు ప్రకారంలు ల మొంది నిష్ఠా భావించి
 న వారలకు నివట్లయై కనిపింతు వట నీ వరుంశకుం
 డానె వ్యత కర్మం లా చరించిన వికల్పతో గా చరం
 పై యుండు నది నిన్ను పోరాని వి అతివ మన

3 శిశువు న్నైన సోయని పరికి యాదరించు వర
 నీ కెవ్వరొమె అర్పించిన ప్రేమదిత మృదయండ్ల
 పరి కృపించు వది అశల అశస్త్ర యుండవై విశ్వం
 ధిని భరి భారంబు వహించి మువ్వరు వెలులకు
 మూలంబైన యాది మూర్తివై పరమేశ్వర, పరిశ
 పర మాత్మ, పరమ పురుష, పర బ్రహ్మయ నుచు అవౌక
 విదాని భానుండవైన నిన్నును తింప నాకుం దరమె
 అ నౌదనితవ చంబు చాడిని వయదండు శస్త్రస్త్రంబు
 లకామ^{టి}భిం చనిపగిది నాదమాంబు నరుద్రాక్ష ధరిం
 చు టం^టమె శి నాపావంబు వలని భయంబు వానె
 నన్ను^టశరీక్షించి రక్షింపవై అవాని మహా వీరు||1||
 ప్రమధాది పాశవు నన్నుం క్షకృతార్థ జాయు ద
 లంచి తివోని నావిన్నపంబ వధరింప వలయునె
 టం^{టి}భివోని నాశరీరంబుని మోడిడిగిరి గంవరంబు
 నదు ష్కృతంబు లని మోము, దుష్ట మృగంబు లా
 ముతవి - గుంపులు గాని యిసుము చల్లనైనన
 తాలనెదలెత శతరంబువై నాదమానుమల
 మెందు నిరాతంత్రంబు న విమరింప చాడెం
 గిన చువి నాకు ధరింబు నకు రుద్రురద్రాక్ష మా
 అతం బాంసు వారి పంబాక్షరి మహా మంత్రం
 బున వాకట్టు శక్తి యట్టట్టు చన కుండా విభా
 తి మచ్చు చల్ల పాపమృగంబుల నరి కట్టుక
 యున్న వాండు యింత నీవాలసస్సం బానర్పిత అ
 ల్ల నాడు నీవెరుకు రెండవై పండి వేళి^టండం

శనిం గు నప్పుడు విష్ణుభంగు నను తా ముం బా నర్చి
 తా నెఱారి తింబ్ర బలకలుష మృగం బు లం బరి ము
 ర్చి నాశతీరం బకడంకలం బు గావించి నేవెప్పుడు
 వెండి కాండ నుండడు వై దురం గొతు వాల స్వాం
 త్తుండ వైన నోవెక్కుడు దినుడు కుం బ్రయానం
 బు బసుం గాని నాదోమం బు మహాధరం బు నవగి
 లంచె తి వేని కైవల్య పు వుల్లం బాగు మనత్రి
 కం బా త్త్రుండై మెప్పు చుండె నాకిది మృతకం బు
 గాఢ బ్ర సాదించి నన్ను శతాక్షిం చె రక్షించె పభవా
 ని మోసొ మారా॥ ౬॥ అది మత్సంజ రహితా! నిపు చ
 తుర్దశ భువ నా భిన్నతండు వైన న్నామిని నన
 నోక జన న మరణ తుః ౫ సంతకై పరహి నైన
 జ్ఞేర్త మాన వుండ నాత్మ వత్సరస్ భూతా నియ
 ని వలంబక యప్పుడు పరుల యడ మోడక కిఱా
 చరించు దుర్మ తాంధుండ పరాప కాతార్థ్యంబైన
 స త్కరం బులెలుంగని బుద్ధి మో నుండ నపరిమ
 తా విశ్వాద తుష్కర్మ బహు హాస యంత్రం బు
 లంగ త్తు వడి న శర్వ గ్రంథిని న్నీవలూప నుణ
 న్నభా వ లక్షణం బులెరింగి ను తిలంచ నానెం
 జ వాండ ననర్థంబైన భారదత ప్రవాహం బు
 లెన్ని శతశివ పరి శుద్ధంబైన శుద్ధాదత కూపం
 బు నకు న్నగరి కాని తేరంగున నత శస్త్రంబైన
 నిస్త్రైజ్య పు - బువులు రాని భవ చ్ఛరణం జోవ
 యుగతం బ్రాక్రమించి వాక్యరయ పద్ధిరం

యా నందంబు నం యాందు చున్న యది షోడ శాప
 యారంబు లని కుం. త్రయం యా నర్పనోర నమః శి
 వాయ, సాంబాయ, సగణాయ, స సూనవోస్, నంది నా
 సగం గాయ సర్వ - యనమోన మయ నుచు శశు
 ప్త చుండెద నన్ను శ ట్టాక్షింబి మెరిచి రక్షిం
 చి న నామెలు శ్రహంబి మర్శింబెద ఇహపర
 సుఖ ప్రదా యువై రక్షింప వె శవాని మమోహ
 రా॥ 2॥ పంచ వక్త్రాని పుష్పా యహపర సుఖ
 ప్రదా యువై న శ్చోమి వశుటంబైశి నీకు నాను
 త్రైంక ర్నంబు మోక్షాటి గాయం దలంచితి దా
 డు ~~కా~~ డ్డు గాయం బనక పరి శ్రహింప వలయు
 నిల్లం బిటివోని మునుపు మి శక్తుండై నంతి కౌ
 శ్వరుండు వాహన ద్వజంబులు తానప్రాయం
 డన నజనికె సవరయంబు శాయం గారి నిన్ను
 నొక పలుకు వాహు నుండవై యుండ దలంచితి
 జన్మ పర్వంతం బని వారణంబై నిదెచ్చ నిమ
 రింపుచు మదియన్ పృక్కత దంతా వనం శర
 మూతంశి కుంభ స్తనూల తొడం బాణాది క్రుష్క
 ద తమకించుచు శంభక జయో నల తొడందను
 బువడి వెనుంగు లాడ గమకించుచు ముత్రాభకణ
 తామల పూరుల కడల నిజకరంబులని మర
 గ్గరి శూరుచు నిజ తానంబు నకు శలంబ నికుతు
 ల నై నన్ను గావింపుచు సుందరి జనంబుల
 వక్షా రు మమిహ దరంబు లెక్క విహరింపదలం

ప్రచు యా తది నాక కేతనం నె పెతు విధంబుల
 సేరింప నా సుస్థా నంబ నియతు మా వంతు
 తాక నొర్పున నిలవం బట్టి నాకా వ్యవహార
 నయ్యెన న నిష్కర్మ భావన తుంతా భవత్ప్రణం
 బు బ యోనం బనియెడు నాశ క్షంబున మూచర
 ని కల్ప తత్త్వ మంబు లంభి నెనంగి కష్టో వైచితి
 నీవు సకల వర్ణి సంతక్షణార్థంబు నా భవన
 త్ప్రయంబున పరి శ్రమించు నప్పుడు నా మృత
 ము మరొ భంబు నెక్కి విహరింపుచు ఇహపర
 సు ఇ ప్రణామ వై రక్షింపవె భవాని మనోమహా
 రా ॥ ౮ ॥ సామస్త్రయో! నా బారన్ వరశం నెట్టి బియ్య
 కాని త్రిలాకైక నాథుండ వైన నీరుండం జెశిరి
 భజింప తారాంగి న యతి యాదిగా నా సు స్థానం
 బనియెడు మూర్తాండు మండలం బంతకంవతుం
 బ్రకాశింప నావంద పయః పూరంబు నంబ్ర వర్ష
 నంబై నా మృదయ కమలంబు వికసన్ముఖ దీపి
 రంత రభ్రాన కిం బలక కర్మ కామృత రంబు నం
 బై అన వరద భజన బాసుర కౌసౌభార భవత్ప్రత
 బాబు నంబై నంద త భక్తి పవ పరాశి సం
 భరి తాను రాశంబై శరణ్మ నిష్కామ కరంత అం
 రు సంతాప నిష్ఠం త్దావందంబై మోక్షుచు
 వి - - శతని అభిరామంబై నా మన - ర నిలు
 కూంబు న నల్ల శిల్పచు నెల్ల ప్పడు సంతాప
 ర సన్మత ముక్తి మోక్షుకంబును వరాంతర్గత

శతే నాయక రత్నంబును సమస్త హృదయ విర
 సింధు నావ సావకంబును సప్తకాటి మహామం
 త్ర తారంబును, మహామోర కంబును నైవ ప్రణ
 వ పంబాక్షరి మహా మంత్ర చందరి కంబు జ్ఞాన
 విహారింప తానానె యింత నామనంబు నశలకలం
 క లన్నియు^{తీ} శంకృంపక దయా రహి వరభోష
 నా రహి వౌ శ పరివ రాత్మయంతర కింకరుల హం
 కారంబు వారింబి నిరయ నిర్గమ మూర్తంబు తు
 ర్గమంబగు న. గా న్నా మానావ మహా రుహం
 బు లా త్రవ కర్తంబు గా త్రాచి వాతలు వంబి
 యుమాలయ త్పర తారుణ కవాళింబు వూయం
 బి యాదో హంబు యెని న పాపంబు లన్నియు
 యా బుద్ధింబు న నిశ్శృంబు గావించి వృన్దా
 న నరాహిత్యంబును అమృత స్త్రంబును అవ్య
 యంబును, అత్యోనంద కలంబును, పరపయోగిం
 ద్ర స్థానంబును నైవ యామోక్ష లక్ష్మికడంబు
 శి నిరాతంకంబున శర్మాను భవంబు నశ్రితిం
 చెద నన్ను రశటాక్షిం^త న్నాన మహామహా
 రా ॥ ౧ ॥ అశోకా ॥ వివృతీనరక్షణ ద్విషాధిరంధ
 రుండవైన సర్వ లోకాశ్వరుండ వగు టంబెని
 నాయక శేష కల్క శ్చ పాప మారణంబు నైవ క్షే
 ప్తీ నధికుండాన ద్విపండు లెకుండు టంబెని
 న్నాశ్రయించితి నాకు జీతుణ్ణా పాయంబైన
 ధంబు న మూహించె దానె న మంత్రారంబునిమె

దు పైరి వీరు సాజుతు లాంగి కుభయ లాగి సు
 బంబెరుంగని దుర్వశః పంకాంతి మన్తైవది
 న విచ్చో వరుణాంతులై జిశాపాశంబుల నచ్చి
 వది లనర్దక లంపాభర పరి న్నాంతుంతులై
 అచాక దుష్కృతరు సావ్యజంబుల న వనలులను
 తెరంగిగుతుంగి నామనః ఘోరంబులన్నియుని
 ట్టిట్టి వని కెరుంగియెరు వంటి నొని నీవు నమో
 విధి జంతు తాల్లు యాలా పంబు లాంతు
 చు పరాకున నన్నదతియె వని సంశయ న్నాంతు
 ఉపై యున్న వాండు నిరంప రస్త న్ని పాదంబు
 న నచ్చు పన్నుదలు న, నీ శువును జననో
 జనతులు పరివర్తనంబు న యాతింభ కునకు
 భారంబెట్టి నీవు నా కల్పి పాథికింబులు
 మనంబున నీ నాతింబ ప్రసన్నుండవు నాకుం
 డితి వొని నన్ను నటాక్షింబ రక్షింబ మరెయో
 మిద న నాకు తిక్కెయనది నరంధ్ర బంధుర
 ని నాంధ్ర తార వీక్షింపై నీ భువనంబు
 నిజంబు పాశంబులంబుట్టి మిదికెత్త మి
 త్త్రు ప గిదిని భల రుష్కృతా హృదయ భువన
 లాశి బది మునిం ది న నన్ను మిత్త వోషణంబు
 లదెల్పు సమాధ్దతింబ నాభయంబు తీర్చి ర
 క్షింప వేళ వాని మనో మూలంబు ॥ ౧౦ ॥ నారు విక్ర
 మా ! స్పృష్టి నిర్మాణ తాం బాదిగా నెవవ్వరన్
 త్తంబు బలపరి మితంబులైన నమోవిధి

దోహంబులెన్నిగైకొంటి నాకు జనతో జనకు
 తెంద్రైతి యా లావలను ప్రహ్లాదు కాలంబు
 వెన్ని శతంబు చనియె యింత నీర్పు నరకంబులం
 బడి యాందు లాడ బడలె వాడమ మన్న
 యది సు భాగ స్థితంబు నెడదురు చూచి ప్రహ్లా
 ద్వి శ్చూరు ముండెడు మది యని వృత్తి కారణ
 కా సుభాకరుండ వైన నీకంటె నొద్దెన్దంబు వాం
 చ రక్షింప నభికులెవ్వరు లేరు నాచెశిశి నడు
 ప్పర్యంబులు దలంబు భయంకుల మాన సుండ
 వై ప్రావృద్ధుల ప మోధరధ్య నంబుల కదలి
 చెదరి యాత్రి పతి తంబైన అంకూల నీచం
 బులు నిజ వృత్తంబుండిటిన చంద్రంబున
 నొన తః పరంబెరుంగక త్పటి యని పలు నా
 విటి కయు శతం గటంబులంబులం స్నాం గ అంబ
 పట్టితి బీజేషా శైశ్వాంబులంబులు లూర్చి
 పారవైయ . యమి కింత రా స్పృశి విశుచం
 బులంది నారకుండ నది తింబు పారదరము
 నద్దు నా భవతియనిక టాక్ష విక్షణామృత యా
 లా పరంపరా నొక నిర్మల దెలిపెను మాన
 నితు నావింబు నీవు నామ నః పద్మంబు
 న విమలింపుచు జనందర ప్త ప్రాంతి తాం
 బూ లాగి మోల లాడంగ ఉటాక్షింబు రహ్మ
 ర సుభ ప్రణామ వై రక్షింపవె భవానిమ
 మో మురా || ౧౧ || క్షితి స్సంద నా యా దోహం

యులు క్రాంత్యంతరియతాని శీవంబు బాధ్యం
త రహితంబులైన అర కాల ప్రవర్తనంబులు

నిష్కరుంగని నిరర్థక జన్మంబు లహంకరంబు
తొమెత్తి వహించితి సో నా భాగ్యవశంబు ననిప్పుడు
మానుష దోహంబు ధరించుటం జేసి జన్మాంతరప
శంబు నర - గా సర్వ జగత్తయిండువైన నిష్కాశ్ర
యంబు - ~~జా~~ సార్వ విధంబు నం బ్రస్తుతియెడయట్లం
టి తొని తాటియో బ్రహ్మ మహ్మణ నా మగవన్ గ
మ తాటియః సర్వః ప్రజశయ మాయాంచి మహా
జా వెచిత్రో నారా నా వ యను వచనంబున
కన్య భాత్యంబు అంజ్ఞింప రాకుండుటం జేసి మి
త్రుణా నామ స్థరణ మహా దావేడి మంగళంబును
చు సూది తెండు కథంబున నొనిప్పుడు నమస్త
హా పాశుభం విముక్తుండై యా మిద లోకాంత
రంబున మి లాభించ నంబులు ధరించు భవ
దియన్ స్వరూపంచైన సౌరూపంబు నదశితి నెను మ
రి నిన్ను శరణంబు నమస్కరింపను నాకుం బ్రహ్మ
జనంబు లేదు గావున న్ గావర్తంబు వన మంబు
లు నాతని వి - రు నట్లుగా నిన్ను శరణి లంప తాదా
తం గితి నామిద కేటాక్షంబు నిలపి ఇహ పర ముత్త
తామ వై రక్షింపవె భవాని మహామహం || ౧౨ || క్రితా
కతాతకా నిపు నామిద రయ బాక్షణ్యంబులు విసర్జిం
చ నన్ను దిరస్కరించ నార్హి న హ్రంతి యగు నట్లు
గా నుద యాస్తమయంబులు నిండి యావ్వాదావంబు

లు వలకుం తానాగె నట్టె కుం య నిమ్మ ని నమ్మం బలా
 కు శాయకు యట్లెంతి వొని నిహర అంతు కణంబులె
 నిమ్మై న నం భాగంబుల పది వృత్తి అంతింప గలవె.
 నిమ్మం బ్రమ్మతు లానర్చి నంతుష్ట వృద్ధులు నిమ్మై
 నీ మెప్పించె వానెంప వాండు మహా దరి తార్చిన మన్నెద
 న య తనికె గ్రతున నీవతి మివ శ్రీమంత సుఖంబు
 నట్టి తెరంగున నా భాగ్య వశంబు ననన చిత్త వాధా
 తాకుణాశోహ నీవలన పది శ్రాంతిం బొరణ యగంబు
 తాజుట పది బుట్టలు వాల్చర కుంతాత్తె దండు మొసం
 ను మంశల ప్రదర్శన - ప్రణవి నామ స్మరణ నా మోర
 మెద వంశతాగె దురి తానికంబు లాక లోషంబై నీ మ
 న్నమ్మం బెందు వాల్చునో, నీవు దరహ శ్లేషము బసవలు
 ల్ల శివ మృద యుండువై నమ్మం గటాక్షింబు నామా
 పర సుఖ ప్రదానై రక్షింపవో భవాని మనో మానా
 తా|| ౧౩ || తుర్గష్ట ! చతుర్ముఖ ప్రముఖాది దోషతార్క
 యుండువై న పరమేశ్వరుని నిమ్మం బ్రమ్మతింబు కని
 మెద న నుట వై బాంబు నికిర గగ నంబంబు దలంబు
 ట నాది నీవు నాకుం బ్రసన్నుండువుగామతి తి తాని
 నా నంబు గాలంబు నిమ్మం బ్రాక్షింబున కంఠక్షోభంబై
 కార మాత్మండు మందలంబు ప్రకృతైన కాండ
 విరిగినం బాదపట్టి మతింప శక్తింబు గాని చందం
 బున నా యత్నంబుదొరుగె నా చెయు ప్రణామ
 సమ్మలు శివ సురభి ప్రస ప్రస వావెవోచ మల్ల
 కౌనిస్త్రా ర జిల కౌ నంతామంబు భవదియన్

శుభ శ్రీ చరణ కల్ప ద్రుమంబు లంచెన గాన జీవ
 త్పదా నిర్భర మర్షంబు న నామోదన సుకం పా
 ద్మ దృష్టి నిల్ప నాచేమల అభిషేకంబు జటాభా
 రంబు న సున్న తెన్నెల్లలోపాలుగా కూడా నాయలం
 దుడు కత్తూరి చందన కస్తూరి పొగలు కుంకుమ
 గంధంబు మాటు నిమగ్న నంపు ఘాతదశలయ
 కుండా నాయర్పించు పై పొదనంబు కంఠ నాటా
 టాల తర్లద విష వక్రుచ్చోలల గాల పోగుండ న
 పాజుర్ష మృదయంబున నాకు నముఖుండవు గా
 దలంబు తివరి శ్రీకృష్ణంబు ప్రసన్నుండపై రక్షింపవ
 ణవన మహామూలా ॥ ౧౫ ॥ అమృత పంజర పాకట
 యోజన ప్రవిస్తార మహా మందల ససంధ మంద
 నాను విని మహావధి నేక్షితి నిమరింతు ననిమ
 బుత్తంబు న్న పండు మంప బనితి లేదు యట్లంటి
 పోని బుత్తం - గాత్రంబు న ననెనె బ్రహ్మాండక
 టామ కాటలు నారికేళ శఫల ప్రాయంబు పై నెత్తు
 ది వశియంపం చేరించు న నాతన బ్రహ్మంబు పై ననెతి
 పైరక్షరంబుల మంత్రంబు న నాస్థంగి వశియం
 బు తిని నవతి సహస్రమోజున ప్రవిష్టారవ
 రిమి తం పై న రతి బుంబాత ప్రతీతింబు మరుం
 నున నణంగి న కైవది నవ నామృతమల ప్రదా
 శంబు న వివారింబు తివని నా లామన్న దుష్కృ
 త దుష్కర్తంబు లన్నియు ప్రజ్ఞాతు కాల మహామా
 రుత పోగంబు న బడిన అల్పదురు మూలక భంగి

దూ గాడు చుం చూర కుండునె భారతక రా ^{శ్రీ} భా ద్ర
 హ ర్విద్యాల య మ హాధర సుహ సోహంపర ప్రాంతం
 యు న గా వ్రా యుల కెట్టు విమరంజే వచ్చు నహ
 ర హ వా మ ^{శ్రీ} పూరిత కృత్యై అన్యం సుకుంజరే ని
 న్ను శేవణ నియా క్రయం అతి కృపణుడై నతే నుని
 డై న్నింబు వాపుట పరాపకానాన్యం బాపర్పు నేత్తు
 రు పుల గుణం అది అకారణ సుకృత్యై
 విప్ర నన్న మరక య హ పర సుఖ ప్రణామైరక్షిం
 ప వె భవాని మమో హతా || 11 || అ క్రితే సుసేకర్పు
 ద్రు మా భవతి మన్ మా యా వేమః పటల స్థాం
 తుండై మా మరే స్థాంతంబు ఏ విన్నుతి నిలు
 వం బట్టుదు యెట్లుంటి వేని పప సకత్తయై
 శ్చ మా మెత్తి వై యుకే కాండకికి శేవ నంకేర మ
 తి శే త్రివయ న వీల లాకేతే మహా దోషాది నా
 మంబుల భక్త్యర్థంబే నకే అచర్మక లాఘా
 తాది అత్మంబుల భుజంగా - మంబుల కుభర
 ణంబుల త్రి శూల శ్చక్ర శ్చక్రంశేద మరు
 డి నా కేధకాది సాధనంబుల ను మావల్ల
 భుండే నంశైతాన నివాసంబు వేయన్మమ
 రితి గాండకికి విష్ణు వాసే దేవ నారా యణ గా
 వింబా చున్విత నంజాతి నామంబుల వీతాం
 బర శ్రీ వత్స పత్నాత్మ మా అకా తెదీశు భవిష్ట
 ప్నంబుల గీతల మరక కుండల కౌస్తుభా
 భరణంబుల శంఖ చక్ర కౌమోదకా గాఢాజ్ఞా

ది సాధ సముల రమా నాథుండ నవైతుండ నిల
 యుండ వయస్సును యారిత ప్రయోగద్రాడ దేవ
 మోనుల సర్వ చలచరంబులం నిత్యం పరి పూ
 ర్ణుండై వై న అనంతుండ వని నిన్ను దెలయనా
 రత పృథ స్థలంబుల నిం - స్తుమ లావక్య కవి
 ల్ల షోపేతై మూఢ జనులు కౌంధర షా
 లా కంబు నేకేడు మీ చూతురింతయి కాని మా
 కరుణా కలాక్షంబు వడగి శుశ్రవే సుఖానుభ
 వం పై న పుణ్య లాకంబు న కేతు శు విధంబెదుం
 గురు భవచ్చరణ సరసి దుహ యుగటని వా
 కా కౌషామ లుండ పై న నన్ను కటాక్షించి మా
 పర శుశుభ ప్రణామై రక్షింపవె భవానిమ
 నూషమాల॥ ౧౬॥ నిత్యం నమ మరంగా! ద్రుమిణాండ
 కట మంబు నంబ - బాలక నింది యుండియు
 ఘటిదీ పక్కయంబు ప గిణి నాభిల జీవుల మృ
 దయ సద నంబుల శౌర్యవిర్భయంపై స్థూల సూ
 క్ష్మ భూమంబుల నీవు మేవర మాయానాంబు
 లున జిక్కు వరపుటం జెగి నిక్కంబు గా ని
 న్ను నిలవం బట్ట నేకస్యంబు గా కున్న వాండ
 పెట్లం జటి పాని శ్రీకృష్ణుండ కర్పూర మృగ మద
 ప్రసే వాది సురభిద్రవస్యంబులున్న చాట పెనుం
 డ ఉద్గ్రంథంబు పరి స్త్ర మించు చందుంబు న నా
 మనంబుంబు కలు కాని పై న పంపిడి నన్ను వం
 బంబు అనన్తి భామికి చోడః సారస్యంబును ని న

దృశ్యదుష్ట చౌష్టి తంబును అమర వృత్తిపై
 స్త్రీకృందనధన భాణసంబంధరణకాంక్షావిషం
 సై యాభణక్రితయం తిలకంబుండు సై సం
 సారశ్చ భ్రాంతి దళియనకతంబున పంయయం
 సై న నామత్రంబున నిన్ను వాజింపందరంబు
 గాతున్న వాండు రత్నాకరంబున సురించు యా
 నపాత్రదృయంబున చరణ యుగంబాని తీరం
 బు మారం గార వచ్చునే. అధిక నపల స్పృహవంసై
 న నామత్రం బాండుత నాభిటికరుగ ని కనెత్తు
 ఉని దుండ నుండగ లూక్షింబ రక్షింపవ భవా
 నిమమో మారా " ౧౨, కురంగ మాస్తా! అన్యోధికం
 బుత్తై న వస్తు ప్రకారంబులు సర్వంబు నిర్జ్ఞం
 బు నోత్రంబులు తమకుం దామగావ కాని
 చంద్రంబున సర్వ ప్రపంచంబు నగల చ
 లాచరంబులు బట్టిట్టి తీనివని నొనెరింగియు
 నీవు నాల్గ నంత వృత్తి మై యాధి ప్రకారం
 బున వరవ భావంబు నివర్తింపు మన్న నిన్ను
 గీన నొడుచు చాలకయన్న వాండు నన్న వృద్ధిం
 ప నీకు గారణం నొమయని లంబివెని సకల
 ప్రాణి సంక్షిప్తా సంరక్షణ తీక్షా సమర్థుండువైన అ
 బ్బల లాక శ్వరుండు వగు లంచెనే నాంబ్రతు
 కురెరువు నక్తై నిన్ను శ్రేయంబు ప్రార్థించెదని జా
 ను తతల్ల మార పరిచోగ పరుండు నపశుప్తా
 యుండుని నన్ను దుండ ధర కిరామండు ప్రక

ద తాక్షంబున దుష్కర్తృంబులనియెడి వృదు
లాడ్డి కింకర శృంగంబుల శబదిదీపంబులను
పాశ యంత్రంబుల హానునకు అ-కాలపి

మీర వొలాడంగ గంగ కుండా భవ దియని
మృదు పంఠం భాసా మాంకిత మకు భాగపా
వన పరాగ పటలా క్రాంత మధు వనితాయా
వ గామాన నిర్మల తోపొనై యామిదంనై వల్సి
లంబాద తీల సచ్చ తూధర కుంభ ద్వులుకుం
కుమ పంకాంకిత వక్ష స్థల పౌలా లాల కౌము
మలందపై సుఖం బనుభ వింపె దనమ్మ నివారిం
చి వని అపలాధుం గృతార్థుం చెనెన నినిన్నా
క్షంపింబ పలుక నెందెన నెవ్వనైవం శలె. న
దుం గలాక్షింబ ఇహపర సుఖ ప్రదానవైరక్షిం
ప పో భవాన మమోమం॥ ౧౬॥ జగద్రాక్షు
పకా! తిక్త స్పృహ వంనై వనిం బమ విలలు మాం
బునకు మాధు ర్సంబులెని చందంబున అపా
ద మస్తక కర్మ ప్రపూరిత తోపొనై నాయందు
గుణ విశేషంబు లెవ్వయైవ శలె. నా జన్మ
నా ఫల్గం బగు నట్లు గానె వత్వరసం వంబు ని
మ్మ భజింప నొరక గీత పాయుండ నైతి

శిల్ప కుండు సర్వం గంబుల ప్రతి మాతారం
నొర్పదు ప నోకానైతనసంబు శలెంచ తొని
చంద్రంబున జలాంతర, శిలాంతర, భూవంత
ర, ధూమంత రంబుల నొమ్మ శలెవనియెరుం

గురు గాని నిన్ను బ్రహ్మ జ్ఞానమునకు
 మది యని వృత్తులంబులు మన నొత్తి బుట్టు
 యి పుట్టుతొపంబు మోదవి బుట్టు వివరంబు
 విడిచి వృద్ధి నాటి పతి వ్రతా యనునయంబు
 న శ్రవణంబులు గట్టి పంకెరు మాధ్యమంబు
 ని మోడు తర వ్రతా పంబు పరిపాదింబి నిష్ఠాప
 ర వ్రంబు న నిన్నులాధింప తానెంచిన యతి అం
 గ నా జనులు శ్రవణ స్వభావులు గావున కంకా
 లత పాల వృత్తులు న ఫణి భూషణాది బుట్టుంబు
 లు కెవ గింబు బుట్టులు నెదర కుండా ని లతియూ
 లంబులన్నియు నా తకంబు చెడితి తేని అవి నా
 మోదనీధ రియంబు శ్రమ రకెలు న్యాయంబై నోను
 నీ స్వరూపంబు వహించెద అంత నా మృదయం
 బు నోయితి నంబై శ్రవణి యని తాన్వంచమర
 క నోయదు నీతి శిఖాక్షింబు తక్షింబు శ్రవణి
 మసూహంబు ॥ ౧౭ ॥ నిర్వికల్పాలా! కల్పాంతర
 స్థాయితై న న స నా తన బ్రహ్మ వసు నిన్ను శ్రవణ
 యంచు మహాయంబెరుంగ క పతి లాగు సంజు
 జ నితంబులై న బుట్టుదంబుల కరణి నిరర్థ
 కంబులై న బుద్ధింబుల నొకంబులు వహించి
 నా యజా నంబు బుంత చెడి నని వసుటగ
 తో ద క బంధంబయి నిష్ఠా తం శ్రవణియన్
 క రుణా క లాక్షింబు నాకె బుటంబై శి నాయ
 దు మి వర్తింబు శత్రువుల వ్రయమృంబున మి

త్రుత్వంలు వహించు నాకు మితంలు పొందించు ను
 న సూరకంలు ల వాడము చున్న యవి యట్లు
 త్రి వని కాయంలు మోక్ష కుమి గులయె క్రాధం
 లు కలుష పరుష నంబు నంబానరితు ననియ
 త్త కించి లానంబు నవత్తరంబు నుట్టినం
 బంతి కటవద లని తలయె మోహంబు మిశుభ
 చిత్తుంబులు గారె ప్రియంబు వహించె మదంబ
 న వర్గ ప్రణయకు నాశ్రయంబు తి నని మనం
 బు న గర్వియె మాత్సర్యంబు తావన కటాను
 భార సదాకాపరంప లాని కంబు లయందను లానం
 బు లోని అభాగని పురుషంబులం బట్టి కష్ట పరతు
 నని నిశ్చయంబు లూరితి నరిషద్వర్గంబులు
 మెక్క పెద్ద సమంది ॥ - తలయె నాకు మహా
 వకారం బానర్పు చున్న యవి లుంతి దుష్టపృ
 త దురంత ధ్మంబు వలెకెరు మా భూంధ పుండ్ర
 న అకారణంబుండు నను నీవు కెప్పుంగినది
 ముఖం బయ్యె యా! నన్ను గటాక్షించి నాకారె
 సఫలం బను నట్లు గా విరమా పర సంభ్రమ
 లు నై కక్షింప వో నవని మనోమాంబు ॥ ౧౦ ॥
 వనిశ్రా ॥ సర్వ అన్యమయందైన నీ విన్నుంబ
 తి మోహంబును నీ ముమామిత అత్తుండ్రు
 మ్మ హా చక్రంబు పొన వట్టంబును మహా
 మరు ధరాధరంబు గీరంబు ముగ్ధానుప్రవిమ
 లాన్త పంపై నలంగాకారంబు గా బావించి

పూర్వం ద కలూ శంఖు లు హి రంత రంబు ల త్ప
 ణంబు నొ సద పర్యంతంబైన చలా చరంబు ల
 న్నియ నీ కవ - దలంబ శంఖా యమ నా సరస్వ
 త్తాళాదిపుణ్య ప్రవాహం ద కంబులు మోయఁబో
 క తీర్థం బనియను సమద్ర ముద్రిత వలావల
 మ సర్వ సర్వం సహ మండల తలులతా
 సంభవ ప్రసూ నంబులు మా నిర్మలని బనియ
 ను మనంబు నమోహంబు మిమ్మలాధింబు న
 యా పురుష స్త్రోభ్య నేతరు రెతు రొతెంచి ల
 ప వలాం శన కేతవలంతై దండ గిరింప నశుండ
 మండిత తాళ మయంతై అశుండల వతుణ
 మ హరాది లాకంబు లం దృణి కరింపుచున్నైలా
 స సత్వ వైశుంత లాకంబు ల నకుంత విహర
 నా నర్పు చు బ్రహ్మకల్పం బాకవిమెష మోక్షం
 బు గా చె నూ హింపుచు పున రా విల్పా వరహ
 తుండ్తై అవన యంబైన మోక్ష లక్ష్మీల లామతా
 డ గూడ గాశ్వతా వండ్తైక సుశంబ మభవిం
 పు చుండెడు మోభక్తుల తాడం గూడి మెల
 గ వొడకే మై నామ నం బతి కు మోహ లాత
 తంబు ను చు నిమ్న భ ^{జిం} ప్న దాణం గితి
 నమ్నం గటాక్షిం బ గహపర సుశప్రదాన
 వై రక్షింప వె భ వాని మనోమూలం॥౨౦౧॥
 లప్రమేయ నాచేశన దుష్కృతంబులు పరి
 మరింబు నమ్నం శృణాత్థంబైయ నామర్థ

నా అతివైచిత్తం విశ్వరూపం వలయు నెట్లుంటి వాని
 నిరర్థకంబులైన గాల్య విఫలంబుల వశిష్టిలక్ష్మిం
 చు కిరంబుల చందంబున నితర దేవతా ప్రాథర్థి నానం
 త జైశివ సైహికా ముష్టికంబు లాసంగ నొత్తుతే. నీవు
 బ్రహ్మది దేవతా ప్రసూయ - - - నుండు వగు తెలుం
 గురు మెరింగియు గర్భ నరకాది సమస్త దుఃఖంబు
 ల నారయు కాపులు ఘండు పై నిన్నెట్లు గానుచింప
 నొత్తు నిత్య కలుపుచున్న కిందో స్త్రీయ లాకృతీ
 మంబుగా భావించి సర్వ జగత్తయ్యుండు పై అది
 మధ్యంతంబుల తొడి అశుల లకాకాంక్షానిని ని
 న్ను నెం బ్రస్తుచింప కుండు సమీగుణంబుల కౌమ
 యున కారవ పడుచు భవాన్నామానోక సురవతు
 వాదోవిధుల మానల సద్గుణ సాగతిలానంద విజ్ఞా
 నాంగం ఆపై నా నొచ్చు విధంబున మి వ్రుక్త ప్రాప్తం
 బు చాశితి నాని నాకు కల్పక్షయంబై లకాంతంబు
 నంద సుధారస పానావాశాత్తి విహారం బానర్పం
 గలుగునైతే నా ప్రాప్తంబుల పలుకమైన నీవధ్యం
 బాకటి గాయ నుత్తమ ధర్మం బంధు కుల స్థాన
 పాతుష గుణ విజ్ఞాని విశేష వివేక లక్షణంబులు
 పరిక్షింపక యథా శక్తి నీ కుంజయ్య అర్చ నాచున్
 ప నారంబు లా - మోక్ష ప్రకారంబులుగా మరణం
 కు శ పర్యధ్వల మినావ వత్త మల జలలు కలగ
 నుభవేభా నిర్వహారు నాం బా చాతత సద్గుణంబైన
 మా మాస్తంబు మారుగా నీవుల కల్పానా నాని

తే లక్షణి యైన మోక్ష కన్యదానంబు నాకరంబు న
 మెసంగి కష్టంబు భవాని మనోమూలంబు॥౨౨॥ త్రిమూర్తి
 అక్షయంబు తోచో జ్వల నిలామ యుండు వయస్సును సృష్టి
 త్కారణ పోషణలయ మౌతు కరుండపై అశోక బ్రహ్మండు
 కటాక్షాకాటంబుల జతర గాటంబంబు న మెత ప్రకటం
 బుగి ధరి యంచి విజయంబు మతోద్రులకిమది
 తుదిమొదలు నడు మనిమని మొదలుప శక్తివై
 అవాప్తున న గావ రుండపై న వరి పూర్ణా నంద పశు
 ల బ్రహ్మంబు వగు న నాతను ఇమ్మ నుడి యం
 బు నామంబు కన్యదానంబు నావంటి ని కృష్ణ మాన వ్రసి
 కి గలుగునె అకారణ సృష్టిపై న పరమదయా
 యుండు వగు లంబెని వాకాకట పారి నేమ నామ
 నంబు నం బాతమ నప్పుడు చంద్రా దయవేళ
 న ము ద్వి దీప్తంబై యుప్పొంగు పయః పాలాపా
 రంబు వగిరి మదియన్సి స్థాంతంబు న సంభాషం
 బుండు కంఠకుంబెల్లు చ్చి వెల్లు విరి య తాణం
 బు నదంక భనుః సంజనిత స్ఫుట ప్రస వనిని
 త నాయకపరం పరానిక వినిర్నిష్ట మౌదయం
 దపై మాన ము వతి లలామల మ రుండు న గావ-
 ంచి కన్యకామన్య సంహార పాతకంబుల వలన అన
 ర్థకళింబార ముండపై అన్విధ నావ మరదాకాంక్షం
 బేపెరియంచి దుష్కృతంబుల వలన స్థూల సూ
 క్ష్మ భావంబులైన జంతువుల కూపణంబు దురితం
 బుల వలన జ్ఞానానాన కృతంబులై అన్య పాది

తాత్పర్యం ల వలన మరెవరియెవరికి విధింపబడె
 న వాపర్యం ల చేసి నయోవహుండునై నివిదౌ త
 పంపం న గ్రాంధి న యదంతం సముచితమహి
 తు మహాయ గారెడి విధింపం పరవలంబు దండ
 నంబు నకుం నార కుండొ నిన్నా శ్రమించి నమం
 రక్ష నవన మహి అనా య యనంబు ను తింప తానం
 గి తి నన్నం గటాక్షించె నవని మహాకాలాంబు ॥౨౩॥
 అగస్త్యే శరణ్యై సర్వ లోక సంపూర్ణపతార విందుం
 ద పై న సమస్త రోపణా చక్రవర్తివి నమ్ర అనంత తుష్క
 ద్భ పరి పూర్ణుండ నైన కర్మ మానవుండ నెనులంత
 త్పాపంబు న కృత్య మల మధస్ ప్రదోషంబు నే నిన్ని ని
 లులం బట్ట దలంచి తిన్నెని అభిలాషకుండ పై న ని
 తామయిండు వసులంబునెని అపాద మస్తతఃకరంబం
 ను త్తేజోబిట్టి వని నిన్ను నిలవ బట్ట శక్తింబు గా
 కున్న వాండ నామ నః షోధంబు వాయు నట్లుగా
 భవాన్నా మోహ్యరణంబు నం జని తుండ నైయ్యుండం
 దలంచి తిన్నెని అద మతి నైన కవంబు నే చిత్తం
 బు బాంబులన్ భావంబై పరి స్త్ర మించ తాదాత్మ్య
 న యది నాచలంచి న యత్నంబ్రప్రయత్నంబు నే
 ని దోర్మ కలరలంచి తిన్నెని మదియన్ శ్రోత్రం
 బు లకు పాత్రంబు గు నట్లుగా భవతియన్ నాగ
 మృత నింతం సంధా మంబు ల నానం దం బావ
 కుల్ల నాకాక హి వాప దోషం బావ తిమ్మ యట్లం
 బి నేని లుంతు మందాకి మల నందంబు నే

మీకు శిలా భారము నల్పంచ దమ నుని శంఖనిశం
 టం నోమి మంట పుట పుట్టించ నహి లాగి పాలుని శం
 ఖి కంటంబు నీచె నీగాన మిమ వచ్చు త్రిక్తే వదిలి
 మంబు ^{సగుంబు} నాయు వలలమలంబు పగిదిగుడించి కం
 దించ కురంశంబు కరణి నెల్ల ప్పుడును కరం బాత్రి
 మించ యాతితి పకమోతా రుండు వని విన్నాయు
 పెట్టి తుర్లభంబు తైన వరంబు వేంద నభలకల్లభం
 ప మరణం బానర్చి నామం బ్రయం బగు నట్లుగా
 మదియన్ మృదయ కమల కర్ణి కాంతర్క కరం దనికంద
 లా స్పాద నానంద పటం నట ల్లింకానర పరి శ్రమ
 నాయు రూప మానిత విభ్రాజిత మత్తర్చి రోషం బత్త
 తిర కాటాపాకంబును గాశ్వ తా ముష్టికంబును మె
 సంగి నన్ను నటాక్షించి కక్షి చలె శ వాని మెసెంకులా
 "౨౪" సర్వ జన త్పరి పూర్ణా! నీవు జగ జాత రక్షణా
 తి జ్ఞాతక్షుండ వగుటం జెనె నార్ద్రద్యంబు వారించి ర
 క్షించుటకై నిజస్వాశ్రయంబు ప్రార్థింపె తపట్లంటిపొ
 ని విరించి సగుంబు గాలంబున మించు టం జెనె
 యవేండు వార్ధి కంబున విస్తృతి బాంది మదియ నొ
 ల ఫల కంబున వాయుః కర్క విత్త విద్యోనిధి నంబు
 తొర్పరచెం గాని శవదంధ్రు పయోలుమాయగళ నిరం
 తర ఆంతన క్రయాం లా బుండ నై నెమ్మది ముందుమ
 ని మ్రాజ ప్రాయ నెలంగి తయ్యో నది గారంబుగా
 కల్లా ది నుండునై న ననోక బంతు కాట్ల శర్మ వర
 కంబుల ము నుండు చు బహు విధ రిమంబులుగైకా

చాక్షులు ల వలన మరియొనెశుని విధులు
 న పాపంబులు చేసి నయోవకుండనై నిలిచి
 పంబు న స్వాంతి న యతుండు సముచితమహి
 రు మాభాయ గారెడి విధులు న పరవలలు దుండు
 నంబు నకుం నార కుండొ నిన్నా శ్రమంచి నమాం
 రక్ష న వన మ కి అ నా య యనుచు ను తింప తాణం
 గి వి నన్నుం గటాక్షించె నువాని మసూకాలా॥౨౩॥
 జగత్తైత నరణ్ణి సర్వ లోక సంపూర్ణపదార విందుం
 దు నైన సమస్త దేవతా చక్రవర్తిని నమ్ర అనంత తుష్క
 ర్థ పరి పూర్ణుండు నైన కష్ట మానవుండు నెనులంబ
 త్తాపంబు న కృత్య మల మధ్య ప్రదేశంబు న నిన్ని ని
 లు నం బట్ట దలంచి తి నేని అశిలాకారుండు నైన ని
 లామయుండు వసుటంచెసి అపాద మస్తతఃకరస్యం
 న త్తైత్తిట్టి వని నిన్ను నిలువ బట్ట శక్యంబు గా
 కున్న వాండు నామ నః షోధంబు వాయు నట్లుగా
 భవాన్నా మోహరణంబు నం జరి తుండు నైయ్యుండు
 దలంచి తి నేని జుడు మతి నైన కథంబు న చిత్తం
 బు నుంచులన్ భావంనై పరి స్త్ర మించ దాణంజగి
 న యది నాచలంచి న యత్నంబ్రప్రయత్నంబు న
 ని దృక్పథంబులంచి తి నేని మదియన్ శ్రోత్రం
 బులకు పాత్రంబు గు నట్లుగా భవతియన్ నాగ
 మృత చింతు సంధా మంబు ల నానం దం బావ
 తొల్ల నాకాక హి జాప దేశం బాన చిత్త యట్లం
 బి నేని యంతు మందాకి మల నందంబు న

మీకు శిరః ధారలంబు నల్పంచ దమ నుని ధంధని కం
 టంసోమ మంట పుట పుట్టింప నకు లాత పాటుని ధం
 గి కంఠంబు నచె నగాన మిమ వచ్చు త్రిక్షేపది హ
 మంబు ^{సశంబు} సూయ వలూ మలంబు పగిది గుడించి కం
 డించ కురంశంబు కరణి నెల్ల ప్పుడు సెక కరం బాక్ర
 మించ యాతివి పరమోతా రుండు వని విన్నాయాస
 పెట్టి తుర్లభంబు తైన వరంబు వేండు నభల కల్మషా
 ప మరణం బానర్చి నాకుం బ్రయం బగు నట్లు గా
 మదియొ వృద్ధుల కేమల కర్మ కాంతర్వకరం దనినందు
 లా స్పృహ నానంద పటా నట ర్థంకాకర పరి శ్రుమ
 రాయ మాన మానిత విశ్రాంతి మత్త త్రిరేఖం బత్త
 చిత కాలాహ్ని కంబును గాశ్వ తా ముచ్చి కంబును సె
 సంగి నన్ను నలూక్షించి రక్షించె ధ వాని మనెంబులు
 "౨౪" సర్వ జన త్పరి పూర్ణా! నీవు జన జిత రక్షణా
 తి హృతక్షుండు నగుటం జేసి నాదైవంబు వారించి ర
 క్షించుటకై విజన్మాత్మలంబు ప్రార్థించె తపెట్లంటివో
 ని విరించి సకంబు గాలంబున మించు టంజేసి
 యవేండు వార్ధి కంబున విస్తృతి బాంది మదియ నొ
 ల ఫల కంబున నాయుః కర్మ విత్త విత్సానిధి నంబు
 లెర్పరచెం గాని ధవదంభ్ర పయోలు మాయుగళ నిరం
 తర చింతన క్రియా లా బుండు సై సమృద్ధి నుండుమ
 ని ప్రాప్త ప్రాయ సెరుంగ తయ్యో నది గార లంబుగా
 కల్లా తి నుండు సై న నసోక బంతు కాట్ల గర్భ నర
 కంబుల ము నుండు చు బహు విధ దేవంబులుగైతా

ని కేద పైసె యోనులంబది వెరల విశేషివి పాల్ల
 అ శ్చలాయ నాది రుషుల కుంబరమృష్టి నిర్వృణ
 పదం బనుక్త వ లాన్ వని ష్ట ద్ధర్మస్తాన నా మే త్రియంబు
 న మ పాన మాయ త్రి పాపాయ శిశి శ్రీ వాయు యదే
 రహస్య మంత్రాప దేశం బానర్చన శరీతి నకారంబు న
 నా మ కింతర పతి హారంబు ను మకారంబు న పమస్త
 పా పా ఘ్న విపద్ధాదిద్రౌండుః భాపద్రుప గాంతియు
 శికారంబు నది రయం లాహిత్వంబును వకారంబు న
 నహ్నా కాను భవ నంబును యకారంబు న నామద్య
 క పౌష్యంబును నశు నట్టు గా మదియ్యరసనా
 విశాల పత్రంబు న గాంభ విశుంబ యుచ కుంభ ర్దు
 య క పాల పాల కా నూన కస్తూరి కాకర్ణ మచిత్రి
 తమ కక్షికా పత్ర ర్భా సము జ్వల నిలాథా రుద్ర
 శి స్త్రంపై న హస్తంబు నలభించి నన్నం శతాక్షిం
 చి రక్షింపవ భవాని మమోహ హలా ౨౫॥ శుద్ధ తవిక్ర
 తా శుణాద్భుతంపై న మృగే మదంబు సమూను సు
 ర భిద్రవంబయన్ ను నిజశంఖాను భవంబు ప
 రంబ కా సంగిమనః శ్రీతి గావింబు చందంబు ననీ
 పు షాద్భుద్భై శ్వరన్ సంత స్తుండ వయన్ ను అథా పా
 త్రంబ నని వలంపక నిన్నాశ్రయంబున వారలకు
 లభంబ శ్రీమంబ కల్పణా నిమిలం గా జె శి సుఖ
 బా సంగురు వలు సృష్టంపై న పరాక్రీకంబ పాత్రంపై
 న శక్తి యంతా విర్భ వింతియు సర్వజనాలంతారం
 పై ప్త ముది తక్కుద యులం జెయురివి నవ్వు పరమ పా

[illegible]

ని కదలెనెయోనులంబది పెదల విశంగివి పాల్కు
 ల శృంగాయ నాది లుట్టుల కుంబరమష్టి నియోని
 పదంబునై వలన్ వనిష్ఠదర్శనై నా మేత్రయంబు
 న మహానామాయ త్రిపాదాయ శిశిగ్రీవామయమ
 రహస్య మంత్రాపదేశం బాదర్శనశరీరి నకారంబు న
 యమకింతర పరి హారంబు ను మకారంబు న సమస్త
 పాదాంబు విపత్నాదిద్రావిడుః భావద్రవశాంతియు
 శివారంబు నది రయం లాహిరీయంబు ను మకారంబు న
 వహానామాయ భవనంబును మకారంబు న నామద్య
 క పాశ్చాత్యంబును వల నట్లు నా మదియొరసనా
 విశాల పత్రంబు న శాంత విశుంఠ ముచకుంభద్ర
 య క పాద పాద కా నూన కస్తూరి కాకర్ణమచిత్రి
 తమ కటికా పత్ర రభా సమ జ్వల నిలాభాటపత్ర
 శిస్తంబై న మస్తంబు నలభించి నమ్మం శటాక్షిం
 చి రక్షింపవ భవాని మమోహ మలా ౨౫॥ శుద్ధ మవిశ్ర
 త్తా గుణాద్భుతంబైన మృగ మదంబ సమాను సు
 ర భద్రవంబయినను నిజశంఖాను భవంబు ప
 రుల కా సంగి మదః శ్రీవి గావింబు చందంబు ననీ
 మ పాద్యైశ్వర్య శ్వర్య సం స్మృత వయినను అక్షాపా
 త్రుండు నని పలంపక నిన్నాశ్రయంబున వారలకు
 లభిండు శ్రీమంతు కల్పనా నిమిలం గా యే శి సుఖ
 బాసంగురు వల సప్తంబైన పరాక్రమంబు పాత్రంబైన
 న శక్తి యంతా విద్య వింతియు సర్వజనాలంతారం
 బై ప్త ముది త కృతయులం యెరుకెడి విప్రు పరమ పా

వ నుండ వయస్సును కుశ్శుండ విశాచ శాకిని శాకి
 ని పంకిల్లంపై అమంశ తల్పంపైన భయంత రస్థశా
 న నిలయుండ వయస్సును నిన్ను భజించు వారలకు
 శాశ్వతా నూన పొష్యంపైన ప్రణవి లాతం నాసం
 శురు వట శార త్నంబు పాంబ విప్రం బయస్సును
 నిర సత్పుష్కరాన్ధి శూని కలు భరిణ శాతునం
 నానర్చి సమస్త జనంబుల దభి ఘ్న వక్షి రంబులం
 దని తి ప్రవర్థ మానుల యెయ కరణి నిపు సర్వా
 త్పుష్టుండ వయస్సును అప్త సన్న శ్వంపైన నిర
 కాల శాకిన్య శుభాన్ధి మాని కలు భరిణంబు ని
 స్సం బూజించు వారల కనర్థ మణి మయో
 పావ స్పర్శా కితిల కుండల కలుక కయూర వాళా
 నిడులంగా యెని శుభం నాసంశురు వట నిర్మల
 జలం బులక్రాం ప్సంపైన ని సెనం నను వర్తించి
 యుం బ్రజ్ఞాళ నంబు వన కళం కంబు శావించుభం
 ని శు శ్రుంపైన నిదామంబు నమ కలాంత శవ భస్మం
 బంది యు నిన్ను స్థరించు వారలకక్షణంబు మహాపా
 వత పంక నిర్మక్త లంగా యెని కక్షింబు వట నక్షాశ్రీ
 వా భి శ్వకుండు మహాజ్వల ప్రకాశంబుపైన రక్షిం
 బులు సహస్ర ఫణంబు లు తాల్చులు గాలక్రా
 వును పంబాశే వాది ముక్తామీండ ల భారంబువ
 శుంబు తరంశుని నిపు సుధాంశు కళా వంశంబుం
 ద వయస్సును విషం నావరంబుగా శాని సతల పల్ల
 ని కాలుల జ్ఞాతిపా సలం నారయ కుండా

వచ్చెన్ విధంబుల నాహారంబులు దయచేసి యొకజ్ఞ
 మంబుల రయము వట్ట నిమిషమంది యాశ్రిత జనర
 జ్ఞా దక్షిణై నదై వంబు నవదై పరమకార్యమొందు
 నైన ననాథు ముని నమ్మ నటాక్షింతి నాచోని న సకల
 పాపా ఘం విధిస్థంబు గావించి ఇహ పర సుఖ ప్ర
 తాపై రక్షింపవె భవాని మనోమహతా॥౨౬॥
 నితంతర పూర్ణా నంతా ఇంత్రా పేంద్ర త్రిహితా
 తి రెవతా తుర్రులుండనైన మహను ధూమ నిమ్మం
 బ్ర స్తు తించును సమంచిత జ్ఞాన శక్తి - లాధన ని
 ప్తా శక్తిష్టుండ నై నిమ్మ ధూమంబు నం బట్టు పర
 వను పలాయత్తుండనైన నాయత్త్వి కష్ట మొనరు
 ని కిందతమ నీవు బహదరా సుత్రుతి నైన బనాథనా
 థుండవు, సహర్ష వృద్ధియుండనైన నన్నా దరింప
 దలంచితి వాని, నా విజ్ఞాన నంబవ భరింప వల
 యు నెట్లంటి వాని అలన కల్ప కల్ప త్రిమనవ
 కామ లాదుణికి నలయ సర్వశంకైన భవతియని
 జటాంత ద్వత్తి యగు పుణి వరంగిణి తరంగ తం
 న భంగ భంగాని కంబులు పొంగి చలంగును,
 న్నాచండలవ నూభవ రార్ద్రంబుద మందిత ప్ర
 చండ మహాదండ కారంద దండ మోద నంబున
 సెక్కింబ నకు వది న జడల నడుమ నుది వది
 నుది నుది రవంబుల వెదలెడు పెన్నిదినిది జు
 లు పెకా - గిలు కాలపిన సకలంత శాంతరై
 మోరని స్త్రీచింత మహేవ సుధారస విందు నం

తా మంబుల నాండు వదన విషవిష దృశంత్రంబు
 లు దిగ్గియచ్చుటం నటాక్ష విజ్ఞనామృతా థా - -
 రం పర లంఘనగాని భవచ్చర నాకు నాంభారంమ
 ఘటి తలలుటుండు పై న మతియని మూర్ఖంబున న
 సర్గభంపైప్ర వహించి విరించి మున్ను పొల ఫలకం
 బు నల ఇంచిన తుర్లక్షణంబు లన్నిటిం బ్రభాజీ నం
 బా నర్చి యుక్తవే శోకాని సర్వంశ ప్రజి తామమౌ
 పంబుల ప్రపూతంబు ఘమ ఘమ ధ్వనింపై న పను
 వరద వడి తలఘ్రావార నపారంపై ననుం బరి పా
 ష్టించి యుక్త మహ పాత తాప పాతక తురి ఇకపద్ర
 వ తాదిర్చి చింతా మానః పోద మృగంబుల థా
 య ధత్త ఫయ బ్రాంతి నలంగి తాలంగి పాడున
 ట్టుగా యాళితి ననునటాక్షించి ప భవాని మనో
 మౌల || ౨౨ || నగ న తను బ్రా నాప్రణ వాచ్యురణ పు
 ర్వ కంపై న పంబాక్షరి మహ మంత్రంబు నాకు
 తాకు కుటంబెళి పర్వ తాప ఘృండు పై నిస్సంధా
 మంబుగా పుణ్య లకాను భవంబు నాకన్పై నని
 మనంబు నం శృతి నిశ్చయండునైతి అయితేనీ
 కు లకతాప పాదంపై న అప కర్తయెకటి ఘటియె
 యల్లంటి పాని పర్వ లకత స్థామి యను నీవునినా
 శ్రీ లుంతి వన నోర్పు విధంబున నతండు రయన్తమ
 యంబు లుంబ్రస్త్ర తింప తాణంగిన పలుకు చొని
 యెన్నండు నుం బ్రసన్నుండు గాంతయని యంతగాం
 నటికె నుండె వాండాహ యని నిజమంబుని న్నాడు

వయ్యో విధంబులు నాహారంబులు దయచాని యోగక్షే
 మంబుల రయము వటు నినువంది యాశ్రిత జనర
 ఖా దక్షుడై నదై వంబు గలదె పరమకార్యణునిండ
 సై న వనాథు నుని వన్ను నటాక్షింతి నాచాని న సకల
 పాపా ఘం విధిస్థంబు గావించి ఇతఁ పర సుఖ ప్ర
 తాపై రక్షింపవె భవాని మోహమాహా॥౨౬॥
 నిరంతర పూర్ణా నంతా ఇంత్రా వంద్ర ద్రిపాణా
 తి రెవవా తుర్గులుండవైన మహాను నూపు నిన్ముం
 బ్ర స్తు తించను సమంచిత జ్ఞాన శక్తి - లాధన ని
 ప్తా శక్తిష్టుండ వై నిన్ను భావంబు నం బట్టు వర
 వను పరాయత్నుండవైన నాయెట్టి కష్ట మొనవు
 ని కిందితమ నెపు లకారణ సుతృతివైన అనాథనా
 థుండవు, సహర్ష వృద్ధి యుండవై వన్నా దతింప
 దలంచితి వాని, నా విజ్ఞాన సంపద ధరింప వల
 యు నెట్లంటి వాని అలన కల్ప కల్ప మ్రమనవ
 కామ లాదుణికి నలయ సదృశంవైన భవతియని
 జలాంత వ్యక్తి యగు పుణి వరంగిణి తరంగ మం
 గ భంగ భంగా నికంబులు పాపంగి నలలంగుము.
 న్నాచిందలవ నూభవ తార్థ్యంబుండ మండిత ప్ర
 చంద మహోదండ కారంద దండ పాద నంబున
 సెంకింప నకు వది న జదల నటుమ నుతి వది
 నుద నుద రవంబుల వెదలెడు పెన్నిదిసిది జా
 లు వెకా... గిలు కాటపిన నకళంత న నుంతరెక
 సూరని ప్రతిచును మోన సుధారస విందు నం

తా మంబుల నాంతు వదన విషవిష దృశంత్రంబు
 లు దిగ్గి యచ్చుటం గటాక్ష విశ్వనామృతాంబు - -
 రం పర లంబనగాని భవచ్చర నారూరాంభారూమ
 ఘటి తలలుంటుండ పైన మడియన్ మూర్ఖంబునన
 సర్వభంధైత్ర వహించి విరించి మున్ను పౌల ఫలకం
 బు నల ఇంచిన తుర్లక్షణంబు లన్నిటిం బ్రహ్మజీవం
 బా సర్వి యుష్మదా శౌకాని సర్వంశ ప్రతి తామమూ
 వంబుల ప్రపూకంబు ఘమ ఘమ ఇహసంపై నపెను
 వరద వడి తలయై పార నపారంపై నన్నుం బరి పా
 ష్టించి యున్న మహా పాత తాప పాతక తురి ఇహపద్ర
 వ తారిర్చన చింతా మానః శౌర మృగంబుల ఇహ
 య భతై భయ బ్రుంతి కలంగి తాలంగి పాతున
 ట్టుగా యాళితి నన్ను కటాక్షించి పే భవాని మనో
 మల ॥ ౨౨ ॥ శశన వసు బ్రాహ్మణ వాల్మీకి పు
 ర్వ కర్తవ్య పంచాక్షరి మహా మంత్రంబు నామ
 తామ తుటంబై శివర్చ దాప ఘ్నుండ పై నిస్సంధా
 మంబుగా ప్రణామకాను భవంబు నాకర్ష్య నని
 మనంబు నం శృతి నిశ్చయంబునైతి అయితేన
 తు లాకాప వాదంపై న అపకర్తయి కటి ఘటియె
 యట్లంటి వాని సర్వ లాక చ్ఛామి యగు నేవ్రిని నా
 శ్రీలంతి వన సోత్సు విధంబున నచండ దయాస్థమ
 యంబు లంబ్రస్త్ర తింప తాణంగిన పలుకుచు శి
 యుష్మంతు నుం బ్రసన్నుంతు గాంతవన్ యుండగా
 గటిక గుండ వాంతాహ యశి నిజమంబు ని న్నాతు

మాటలకు నామనంబు నం నది వెని నెగ్గడము ను
 న్నయది నన్నెవ్వకె మని నెన్నెద గానినెన్నెది తేని నా
 మనంబు నీటె నలని నతని యత్తు యునిండు నా
 మనెందధంతి తొర్చదలంచి నీవు నింజార పొమం
 ద వయ్యది వాని క్రతున నను మానింపకె చిన్ని
 తెతని తుని యరయందు మోళంబరిధి విల్ల
 స్వల్లం బరలు మా కలు మాపు కుము న్నా రావెతెన్నై
 రథాంగ క్రొంచ మలాశ చంచరిత సంచారంబగు
 నలా నా తటంప యోచినియు పొంగ ననంగ భస్మ
 యోళ నభాళ భవ్వంబంగారంబై నా నిల్ల స్వల్ల
 లది కర్పూర మెంబూల చర్చణార్థ లాగ భాభాగ్ని
 నై నట్ల లాగ మిలు లందెనడు దంప పంక్తియై
 కిలంద గాన నడుచు న్నలునాధర విప్రబ సు
 స్థైరంబై న సుందర ముఖార వింధంబులుల్లశిల్ల
 ననన మణి - - స్త్రీ సన్ని భంబు నై మణి కుండలా
 న్విల కాంతులు నంద స్థలంబు లంప్రతి ఫలం
 చుచు మది యని మృది యని మృశ్శీంత్రాధ్యం
 ద నిశ్చూర్ణ మెంబూ నర్చ దెప్ప రంపుచెంది విస్తృ
 తుప్పతిని కుత్తి కగ్నా - మునప్ప నచ్చెన
 బ్బల మెటి లాకాని కలాలు సంబం సభాగం
 బు నందె నరిల్ల తెలు మెని నిడుద పాము జన్మ
 రం బాక వింవయ్య మెంట నంబ దగద్ద గామ
 మానం బగు నాంది రుమ్మెవల నాల కెంకల
 జలంగ మెలుండు దిగెత్తె రది చంకటంచ అనాం

ద తాని వుట్టు నా మాతామెలంగ జక్కని
 తి తంపు నీనీనీ న్నాయ మేని వాడ తెల్లని అబ
 వాడు నెక్క మర్చి నీ కనుం జాలంకుల జల్లని సు
 తార స నందు పులుం జాద నాల్ల వైయల్లంబు
 రం జిల్ల నాకుం గాదిత లాదవని తితి పొన్నా తా
 రం బా నర్చి రక్షింపవె భవని మసూ మాణ ॥౨౫॥ నీల
 గ్రితా పంబాక్షితి మంపుం నాక పరి జపించి న మ
 పో వుట్టు ప్పాతి పోద కాసె కని జి - న్న పటల మ
 మా ప్రళయ ప్రభంజ నంబై అనఘం జెయు నట
 మిమ్మక పరి భరించి నమహ విపత్తు మోధి సుత్ర
 య్నై కృపాల్పంబొ నట వాక పరి మోతుం ప్రవక్షిణం
 బా నర్చి నమ సరించిన తారిత్ర్యపట చోటు లాంధ
 కాక ప్రభా బాసుర ప్రచంద భామదై ముక్రియమం
 దొ నట మి శిలాక్రం బున సెక పరింబ్ర సూనం
 లభించిన సమస్త కల్పనాం స్వ తా మూన నాశ్వత
 సాంధ్రా నంబాపవర్గ వభూత లం భాజ క్రితాణ
 ప్రమతిత మృదూయంతై సర్వ మంగళ పరి పూర్ణ
 పద సౌఖ్య నంద మృద యాంత రంశుదై క్రితించు
 నట మంత నిరంత తాదయాదిని నావర్సంద యా
 మంబు లు నమ్మ భరించి న నింతి కంటె నమ్మ
 క్రియంబైన విశేషం నాక పరి నాకు ప్రవాదిం
 చి ప్రసన్నుండ వై ఇహ పర సుఖం బా పాదించి ర
 క్షించవె భవని మసూ మాణ ॥౨౭॥ వి నాక పాణిని
 న్న వాండ వ ప్రియంబైన ప్రంశ్నంద నాయు

మాటలమే నామనంబు నంశద పుని శిగ్గాడము చు
 న్నయది నన్నెవ్వరే మని నెన్నెద గానినిన్నాది తాని నా
 మనంబు నీటె నలని నతని యత్తు యుద్ధింతు నా
 మనెందధంబి తార్చదలంచి నీవు నింతార పామం
 ద కేయద తాని క్రమమన నను మునింపక తిన్ని
 తతని తుని యరయంతు మోశంబరిధి విల్ల
 స్వల్లం బులు మా కల మాకు కుము న్నానా పోతనై
 రథాంగ క్రొంచ మలాశ చంచరిత సంహారంబు
 నలా నా తటంబ త్తొ పానియ పాంగ ననంగ భక్త
 త్తొ న్న భాశ భక్తంబంగారంబై నా ఇల్ల నల్ల
 అవ కేయద తొంబుల చరణాత్మలాగ భాభాగ్ని
 నై నత్తు లాగ మిలు లందనతు దంబ పంక్తియ
 క్కెంచ గాన బదు చు న్నలునాధర విక్రమ ను
 న్నెరంబైన పుండర ము భార వింధంబు లల్లశిల్ల
 గగన మణి - - స్త్ర సన్ని భంబు నై మణి కుండల
 న్దుల కాంతులు గంద స్థలంబు లంప్రతి భం
 చుచు మది యని మృది యని మృగ్గేంతాధ్యం
 వ నిల్వల్లా మంబా నర్ప దెప్ప రంపు నెంచి విస్తృ
 కుప్ప చిని కుత్తి కేగెన్లు - మొనప్ప గన్వెన
 బ్బుల ముటి రాకాని కలానా సంబం సభాగం
 బు నందె నరిల్ల తెల మెని నితుద పామ బన్ని
 రం బాక వింపేమ మొంట నంబ దగడ్డ గామ
 మానం బులు కాండి ముమ్మదల నాల కెనెల
 అలంగ మెలంబు దిగెత్తె వది చంక లంచ అగా

ద తాని వుద్దు గా మూతై వెలుంగ జక్కని ప
 తి కంపు నీగనిన శ్వాస మేని వాడ తెల్లని అలు
 వామ నెక్క మర్చి ని కే నుం గాలం కుల జల్లని సు
 తార స అందు వులుం వార గాల్ల వైయుల్లంలు
 తం జిల్ల నాకుం గారిత లాదవని తితి పొచ్చా తా
 తం నా నచ్చి రక్షింప వేళ వాని తుసుమాళా || ౨౫ || నెల
 గ్రివా పం నాక్షతి మంపుం నాక పరి జపించి న మ
 వే వుద్దు వైతి తాద తానె కని తి - శ్చ పటల మ
 వా ప్రళయ ప్రభంజ నంబై అనఘం జేయు నట
 మిమ్ము క పరి భరించి న మహ విపత్తు మోధి సుత్ర
 వైతై కృతార్థంబౌ నట వాక పరి మోతుం బ్రవక్షిణం
 నానర్చి నమ సురించి న తాతిత్వ పట వాట లుంధ
 తార ప్రభా నాసుర ప్రచండ భా నుత్తై ముక్తేయ మం
 బౌ నట మో శివార్థం ను న మెక పరింబ్ర సూనం
 లరించి న సమస్త కల్పణాం స్వ తా మూన శాశ్వత
 సాంధ్రా నంతాపవర్గ వధూత లం భాజ క్రిహణ
 ప్ర ముతిత వృద్ధాయుత్తై సర్వ మంగళ పరి పూర్ణ
 పద శాశ్వత వంద కృత యాంత రంగుత్తై క్రేడించు
 నట మంత నిరంత తాదయాదిని శావర్సంత యా
 మంబు లు నమ్మ భరించి న నింత కంటె నత్పి
 శ్రేయంబైన విశేషం నాక పరి నాకు బ్రవాదిం
 చి ప్ర సమ్మంద వై ఇహ పర సుఖం నా పాదించి ర
 క్షింపవే భవాని తుసుమాళా || ౨౬ || పి నాక పాణి న
 ను తాండ వ ప్రేయంత వై న బ్రంహ్మంద నాయు

కుండ వసుటం సెన నిన్ను పెంపించు తాకై నాసె
 క నర్తకుని విధంబున వోష ధారి నై అనాక జీవుల
 నర్థ ములు నాచ్చి వరమృగ పశు పక్షి క్రిమి కౌటకాది
 తూపంబులు గై తాని పెడల నృత్యం బాడియు పర
 నాతి నాతి వక్షాకు మ యుగళ కందు కక్రిడా విసా
 రంబు న బ్రాదనై పటి బంబియు పర్వవృష వరణ
 నారుడ విదన్ గలదు పొదని పుస్త్ర లాఘవం బాడి
 యు ఇతర శృహన్తి పరి పూర్ణా దరంబు చూపెచ్చ
 మ బంబుచు ఘళ విదన్ బాడియు అధ మాధ మ పు
 రుష మృషా ప్రజాపా నృత సిరు వారంకంబులు వంది
 కై కై వారంబు చోరియు తుష్ట కాతి దన్త ముష్క ర్నై
 రి శంబు వాడ ఝట్టి నై పట్టి పెనంగి యు బూ
 లితి నాన్ని విదన్ బాడి అలగితి బంక నా నడ అకటి
 రు నట్టుగా పావక నవా మధివరం బాసంగి నా
 కు శంకర విసాది యను నామంబిది శవ వరటా
 ష్ట తాంబూలం బిచ్చి ఇహ పర సుఖా శరణ ద్రవ్యం
 బు బాసంగి నన్ను పాప వి మత్తుం గా జెడి రక్షింపవ
 శ కాని మహా కులం॥ ౩౦॥ శ్రీమదాధిని నిమ్మం గాండరు
 మృత్యు శేషాణ లాశంబుల బలిం గా తారంబు గా నమ
 ర్చిన పూసించుట అది యెగు కిదంబంబై వాం
 చుచున్నేయది యట్లంటి వాని అష్ట మూర్తులంబిద
 గా పరి పూర్ణుండవై బ్రంహ్మండ వింతాం దంబుల
 యండంత శ్చేదంబు పొర్పడత వి విల కాంభా
 నాన నచ్చణ వర్ణంబంబు ననరా నరక ముల

శ్రవణం దంబు అంతర్భాగం హృదయం బంబట్టు బాల
 క సర్వ భూతాంతర్భాగం విత్తే జల శోత జల మాత్రం
 ప్రాన నెదు తొతుండు టంజెరి నవ్వుగాని తాక తాకం
 బు తొడు గావున అంగకారంబున వేరకలకు పంక
 నిర్మలంబు అయినను కర్మ మర హి తంజె మెలంకు కు
 మ్మర పురుగు చందంబున తొకర్మంబు లంబార
 యక అఖల భువన అంతు మృదయంబు ల వశిషం
 చి జగతా కారుండ ప్రాన నిన్ను శ్రవణంబు పురు
 జా కాటి సమం ప్రాత్రం ప్రాత్రం కాటి సమంబునః
 జగతాటి సమం బ్రానం బ్రానం కాటి సమం నువః
 యనురు వచనంబు నలదు గావున అంతర్భాగంబు
 న మిమ్ము మనః పరంబు న నిత్య సౌత్త్రంత్రియంబులు
 అంధింబు చిత్తం సౌమియ విలాసంత్త్రంబు గానిక
 ప్రాద గాపనంబు ల మనః పూజయ నర్చి విష్ణు
 శ్రవణంబు అత్తలా ముడ ప్రానంబు న నింతియ
 బాల పశు ప్రానంబు ప్రాన గాకు తివంబు సంత ఘ
 టి కా మాత్రం ప్రానను మనః పూజ నల్లు నట్లుగా
 నలాక్షింబి తుష్కర్మ మహర్మ వసు సమత్తర విశేష
 మంత్రం ప్రాన పంబుక్షరి కా శ్చూదయంబు నంబదిల
 పరచి ఇహ పర సుఖంబు హెదింబి రక్షింబు
 శ్రవణి మనో మలా ॥ ౩ ॥ శ్రవణంబు భలా బాంటి
 జన్మంబున సోమ విన్నం బూజించి శ్రవణంబు నీర్వా
 ణంబున బూజన్మంబు న నిరర్థ కంజైన అఖల మంత్ర
 చి మిమ్ము - పుణ్య త్రయ పరాధం బుద్ధింబి

కుండ వసుటంబున నిన్ను పెండ్లిండు కార్యక్రమం
 క నర్తకుని విధంబున వేష ధారి నై అనాక జీవుల
 నర్థ ములు నాచ్చు నరమృగ పశు పక్షి క్రిమికటకాది
 మాపంబులు నై కాని పెడల నృత్యంబు నాడియు పర
 నాది నాది వక్షాకు మా యుగళ కందు కేక్రతా వినో
 దంబు న న్నాడనై నటి బంబియు పద్మవ్యాప మరణ
 నారుడు విద్య నలదు పొదని పుస్త్ర లాఘవంబు నాడి
 యు ఇతర నృత్య పరి పూర్ణ దరంబు చూపెచ్చ
 మ బంధులు ఘోర విద్య నాడియు అధ మాధ మ పు
 రుష మృషా ప్రజాపా నృత నీరు వాంకంబులు వంది
 నై నై వాంకంబు చొశియు కుష్ట జాతి ద్వమృగ రై
 కి ధంబు వాడ ధుట్టి నై పట్టి పెనంగి యు బా
 లితి నాన్ని విద్య నాడి అలగితి బంక నా నడ అకటి
 రు నట్టుగా వా వక నవా మధువరంబు నా సంగి నా
 కు శంకర విమోచి యను నామంచిది సవ పుటా
 ష్ట వాంకంబు లంబిచ్చి ఇహ పర ముఖా సరణ ద్రవ్యం
 బు బా సంగి నన్ను పాప వి ముక్తం గా జేసి రక్షింపవ
 సాని మోసా కులం॥ ౩౦॥ ^{జ్ఞ} తూ ధరా విన్నుం గాండరు
 మృత్యు శేషాణ అమంబుల అతిం గా కరంబు గా నమ
 ల్లి న పూ సించుట అది యెగు వి దంబులై వాం
 చుచున్నె యది యట్లుంటి కాని అష్ట మూర్తు లంబితు
 గా పరి పూర్ణుండవై స్రుంక్షుండ వింతాం దంబు ల
 యం దంత శ్చ దంబు పొర్చుడత వి పిల కంబు
 యా న న్నరణ పర్యంతంబు నరణ చరత ముల

ధృవంబులు అంతర్భువంబులు లంబట్టు బాలు
 క సర్వ భూతాంతర్భువంతై జలభౌతజమూత్త్రం
 ప్రాన సేద తాకుండుటంజోశి నవృణాని దాకే తాశం
 బు తాదు గావున అంగకారంబున వారకలకు పంక
 నిర్మగ్నంబయినను కర్మ మర పొత్తంబై మెలంగు కు
 మ్మర పురుగు చందంబున తొకర్థంబు లంబార
 యక అఖల భువన జంతు మృదయంబుల వశియం
 చి జగతాకారుండైన నిన్ను ధృవంబును పూ
 జాకాటి సమం ప్రాత్రం ప్రాత్రం కాటి సమంబునః
 జపకాటి సమం ధౌవం ధౌవం కాటి సమం మనః
 యనురు వచనంబు నలరు గావున అంతర్భువంబు
 న మివ్వు మనః పరంబు న నిల్ప నోత్త్రంత్రియంబులు
 లంఘించి చిత్తం నోమయ విలాసాత్త్రంబు గానికే
 ప్రోద గాపనారంబుల మనః పూజయె నర్చి నివ్వు
 ధృవంబును అత్మలామడైనయనంతి న నింతియ
 బాలు పశుప్రాప్యంబునైన నాకు తివంబు సంతాప
 టి కా మూత్త్రంబైన నను మనః పూజనల్లు నట్లుగా
 నలాక్షించి తుష్కర్థ మహర్థ వసు సమత్తర తిరోక్త
 మంత్రంబైన పంబుక్షరి కా మృదయంబు నంబుల
 పరచి ఇహ పర సుఖంబు పొందించి రక్షించువె
 ధృవాని నునెనాకారా॥ ౩॥ ధృవంబు ధరా తాంబి
 జన్మంబున నోను నిన్నుం బూజించి ధృవంబు నీర్వా
 ధంబున బూజన్మంబు న నిరర్థ కంబైన అభాజ మంత్రం
 చి మివ్వు - ధృవంబు తయ పరార్థం బుర్జించి

పంచమః స్వయం వశో తాప తాప శంఖం న ప్రవర్తింతురు నుండ
 న మ్మన నకుంకార ప్రవర్తింతురు మం జాన్మన పంచోంద్రి
 యం దం తావశంబుల కాపరింపక అరిష్ట ద్మర్శ వ్యోమ్రంబు
 లకు వంశింపక సప్తవన స న మహార శంబులకుం గాంత
 క తాపత్రయ వృక్షకంబు లకు దారక సంక పాలారణ్య
 మధ్యంబు నదిలా తింత్రంబు నంశైరింప క్షుత్తి పాసల
 ను నూయం అద్దరు నాపంబు నది తరమి పట్టి అశపా
 శంబుల శట్టి నకుం విధరు నాశితంబు లను పి పి అ
 కాన్మ వృక్షుః శ వృక్షంబు లంగణంబు నెడ నచ్చురుప
 మెకు స్త్రీందన కాంతా విహారంబు ను సుషుమ
 హారు హంబు నందు గాని నుద్ధి నచ్చెలయ ను మతం
 బు నమోక్తా మోక్తన మశ్వవామ అచ్యుతాశరణం నా
 ప్రి త్వి మేవ శరణం మమ యమచంబు నుండెట్ట
 నయ బ్రాంతులై పరి పండితిలా ముల నమ్మ విత్తి ప
 లా య ను నైచన అప్పుడు సుజ్ఞా నంబును తివస్వి
 పురు ఘండు సన్నిహితుండైదు సన్నిహితుండై నమో
 ద కు మని నై వాచార పట్టణంబు నకు త్రావ నూపన
 నాని న్నాశ్రయంబు నభివామ సుధారస ప్రవాహంబు
 నందని తిరగ గ్రీడింపదలంచి తి నానామన్న దుష్కర్మంబు
 లంబుల తా అ విభూతి రుక్మాభావన అంబు రంబైన నాశ
 ర్తర తివస్వి భవ నంబు నంబ్రకాశంబు నాతి మపర సుషం
 బు నాదింబు మదియన హృదయ సదనంబు నంప్రకాశం
 బి యున్న నోలుల్లు చల్లనై వర్ధిల్లుం గాదు మందాద
 న మ్మం గతాక్షింబి రక్షింపవ భవానిమమో మంబు॥ ౩౦॥

ఓ మో మా వల్లభా ప్రత్యక్షి దోవ తలకు భావింపదుర్లభరై
 న మీ యాకారంబు మనంబు న వర్ణింప జాకనందంబు
 న నల వడు మెట్లుంటి వోని మోళంబాదలు బాల మృ
 గాంతుని జడ లంగ్రడించు నంగా భవానిని ఫలంబు
 న వర్తింబు వివి వేరత్తు విత్తంబులైన జీవ కల నిశాకరుల
 మ యజ్ఞోప వితంబైన వాసుతుని అర్థాంగంబాక్రమం
 చిన మ్రోమ వడిని కరంబున మన్నుతురంగంబు ముకతరై
 న యాకాశంబు ము పంచ దత్తంబులైన వదనంబుకు
 కట్టు విడుపులైనది గాకటి చర్మ వృష్టాజ నంబులును
 లక్ష్మి గారాయణుని కేగక చరంబైన అంఘ్రి యుగంబు
 నుక కమల సంభవునకు గాన రాని మూర్ఖంబు ముల
 ప్త మూతులైన వసువును అగణిత ప్రత్యంధంబులు గ
 ల యుదరంబును విత్తల స్ఫటిక సదృశంబైన వర్ణంబును
 అగాచరంబైన తోలుః పుంజంబును సర్వాంగ రా
 శంబైన మరుభస్మంబును వామనధ్వజంబైన వృక్ష
 భంబును కెంజెల గ్రాటక ఫలంబును శ్రవంబునరై
 లు నస్థి మూలకయు నళంబు నంజుదర్పణ నగరళంబు
 ను పొణి పద్మంబుల దగిల యున్న పాశువతీ త్రిశూల
 పర శుభ్రు శుభ్రులంగేడు మరు పి నాకేధ కాదిసా
 ధ నంబులు వేదాంత విశూరణంబును సర్వ భూపా
 తిత్సమివైన యునికె యుం నలగి పాడువునకుంబా
 దరై అణువునకుం బర మూణరై ప్రంత్కంధంబు
 నంబట్టు బాలక నిండియుండు టంబేని నమ్మలుండు
 యంతయుని భావింప వారక యున్న వాంఠ నామృద

వందః స్వని వహి తాప తాశంబున ప్రవర్తింతురు అందు
 నన్ను నకుంకార ప్రత్యర్థిం దరు మం జాన్మన పంచేంద్రి
 యురు తావశంబుల తాసరింపరే అరిష్టద్భర్త వ్యోమ్రంబు
 లకు వంశింపరే సప్తవనస న మహార శంబులకుం గాంత
 రే తాపత్రయ వృక్షికంబు లకు తారత సంతా పాలారణ్య
 మధ్యంబున నిలా తంకేళంబునంబెరింప భూతిపాసల
 ను నూయం అద్దరు నావెంట బది తరమి పట్టి అశుపా
 శంబుల కట్టి ఎమూ విధరు జాశికంబు లను పి పి అ
 తాన్మ వృక్షుఃశి వృక్షంబు అంగణంబునెడ నచ్చరువ
 మెకు స్త్రీం దన తాంతా విహారణంబు ను సుషుమ
 హారు హంబు నందు గాని బుద్ధి నెచ్చెలయ ను మతం
 బున మెల్ల మెల్లన మన్నవాడు అచ్యుతాశరణం నా
 ప్రియ మెవ శరణం మమ యమచం గూంటెలుపెట్ట
 నయబ్రాంతులై పరిపండికిలా తులు నన్ను విడిచి ప
 లా యనునైచన అప్పుడు సుజ్ఞానంబును తిప్పి
 పురు ఘండు సన్నిహితుండైదు సన్నిహితుండై నమొ
 దకు మది నైవాహార పట్టణంబు నకు త్రావ నూపన
 నానినొన్నేలుంబు నవ్వామ సుధారస ప్రహుంబు
 నందని విరేర గ్రహింపదలంచి తి నానామన్న దుష్కర్మంబు
 లంబార తాల విఘాత రుద్రాక్షాద్వ అంబు రంబైన నానె
 రేర తిప్పి నవ నంబు నంబ్రహ్మశంబున నాకి మపర సుషు
 బాపాదింబు మదియై కృపయ సదనంబు నంప్రహ్మశం
 బి యున్న నోలుల్ల చల్లనై వర్ధిల్లం గారు చుండెద
 నన్నుం కలూక్షింబి రక్షింపవె న్నవానిమమో మం॥ ౩౨॥

ఉ మో మా వల్ల భా ప్రవృత్తి దోష తలకు భా వింప దుర్లభ వై
 న మి యా కారంబు మనంబు న వర్జింప నొక చందంబు
 న నల వడు మెట్లుంటి పోని మోక్షం బాదలు బాల మృ
 గాంతుని జడ లంశ్రుడించు నంగా ఘవానిని ఘలంబు
 న వర్జింబు విడి వోత్తు విత్తంబులైన జీవ కర నిశాకరుల
 మ యజ్ఞ ప వితంబైన వాసుతుని అర్థాంగంబాక్రమిం
 చిన శ్రామ వతిని కరంబున మన్న కురంగంబు మ కరంబైన
 న యా కాశంబు ను పంచ వక్త్రంబులైన వరు నంబును
 కట్టు విడుపులైనది శాకతి చర్మ వృక్షాదు నంబులును
 లక్ష్మి నానా యుగా న కే గాచరంబైన అంస్రి యుగంబు
 ను కేమల సంభవునకు గాన రాని మూర్ఖంబును అ
 ప్త మూర్తులైన వసువును అగణిత ప్రవృత్తంబులు గ
 ల యుదరంబును విర్థల స్ఫటిక సదృశంబైన వర్ణంబును
 అ గాచరంబైన తోజః పుంజంబును సర్వాంగ రా
 శంబైన మరు ఘస్థంబును వామనధ్వజంబైన వృష
 ఘంబును కెంగెల గ్రామ కే ఘలంబును శ్రువంబున ప్రా
 ల నస్థి మూల కాయ శళంబు నంజురువైచిన గరళంబు
 ను పాణి పద్మంబుల దగిల యున్న పానువత త్రిశూల
 పర శుభ్ర శ్చ ఉత్పంగే ద మరు పి నాకథ కాది నా
 ధ నంబులు పోతాంత విహారంబును సర్వ భూతాం
 తల్పమైన వ యునికె యుం గలగి పాదువునకుం బా
 డైన అణువునకుం బర మాణుపై ప్రవృత్తంబు
 నంబులు బాలక విండి యుండు టంబుని నమ్మ లంఠ
 యంత యుని భా వింప దోరత యున్న పాంధ నా కృద్

యం యు న పాతక తిండు నుదురయ్య తాన లని మ్రోడనై
 వ నమ్మం గటాక్షించి నాచౌశిజీ న పాపంబుల పరిహారిం
 చి దృష్టా మి శపవంబు నట్లుగా మోక రూపంబు నామం
 బాద చూపవె శపవాని మమోహతుల॥ ౩౩॥ శూల పాణి పంప
 ఘాతా వృతంబులైన బ్రంహ్మాండంబులమందంత య్భావ్యం
 బు లంద పార కాటా బుని యందు వర్తించి నందాకూ య
 జాండంబున భూబల్ల వ స్వర్గాకంబుల భువన త్రయం
 బు గల్పించి యద్దండ జనెంద జస్పద జాగ్జ్జ్యోతింబు
 లను చౌతుర్విధ జన్మంబు లొర్పరటచి పాంటి యంతా
 కే కాన్సింటికి జన్మ జన్మ భావంబు లమర్చి జన్మింటి
 యందు రజస్వత్వ త మో నుణంబులు నిలిపి దావ
 తాన వ మూనవ మృగ వశు పక్షి క్రిమి జకట కాది రూ
 పంబు లొర్పరచి తత్త్వి శోషంబు లంబర మాయ
 వుల గల్పించి జన్మ వర్ధన సంతాన స్త్రీ పరి పాద
 వాశంబు లైన వికారంబు లం బ్రవర్తిల్ల జోగి యామ
 త్పర్వ లాకంబు నిరారలంబైతమై యుండ తుం
 తా నాథారంబు గా భూమి గల్పించి మోందుచే
 రించు శ్రీమల కాథారంబు గా నుడుకంబు గామవస్
 తవస్ పవన పాతాది కర్మంబుల కాథారంబైన అవలం
 బును ని నితాంధ కార మగ్నలై యుండ తుంతా
 గ్నావనంబున తు టపతళిత బాలె జ శచ్చక్షువైన
 ముండుని గా తావ వతస్తులై కాంగ కుంతా నమ్మత కిర
 గంబుల వల నం బ్ర వర్ధ మూడు లను నట్లుగా సు
 ధాదా ముని శరర శ్రమ విధన మూడులై నిత్య దింప

కుంఠా జగత్ప్రాణు ధైవ సమారము నిభువనంబు నకు
 వివాహంబు పోతె నాకాశంబు ను శబ్దంబు శృంగారవేదక
 ణంబు లు సహదించె కాంక్షరంబు శేష శృంగారస్థులం
 దంబున నీవు త్రిలాసి శృంగారస్థులంద్రై జగదోరక్షణంబు
 నకు వివాహం బానర్పుచు సచ్చిదానంద బంధ్యులంద్రై
 వెలంగురు విట్టి విన్నరుంగ నోరక వరుండు ధనదార
 పుత్ర సంగమంబుల దక్షిణ పుత్రేక్షు శ్రాత్రజిహ్వస్థు
 జొంద్రియ సుఖంబులం బ్రమత్తుడై వనకంఠఃశ
 త్రువులైన కామక్రథ లాభ మరు మర్షరంబుల న
 ణంబును పాయంబెరుంగక ప్రియ్యుడ మృగయా
 పాన జాకారు య్య గ్రుదండ తార్థ నర్థ వ్రయంబుల
 ను సప్తవన సదంబు లకుంఠికి అభివృద్ధిత అభివృ
 ధిత అభివృద్ధితంబులను అవలంబిల బంధ్యంబు
 యుదుమో బుద్ధి హంకారాది తస్కర్తంబున నిన్ముగ
 న నోరక కల్మాసు గుణంబులైన సత్కర్తంబుల న
 బన స్వల్పాది ప్రణన లాకంబుల నియు దుఃఖంబుల
 కుం బ్రాపెను దుష్కర్తంబుల వలన యమాల యం
 బున దాటణ దండ హస్తమాన వరకంబు నియు వెరుం
 గ నోరక భమియచు మెకే తోరంబు బారదు పాయం
 బెరుంగక అనోక గర్భ నరకంబు లంబది మునుగుచు
 నిండుచు బుట్టుచు నణంగుచు సంజుర పంకా
 పారంబు నలదివెదబ తెరువెరుంగ నోరని మూఢ
 బునంబుల కాధారంబుగా మిశ్కరణ యను వెప్పగొం
 గ అంబుక మెకే తోరంబు బారదు పాయంబు గ

యంబున నాతిలే తిందునుదురయ్య తానలని మ్రొత్తనై
 వనమ్మం నటాక్షింతి నాచేశిజీన పంపంబుల పరిహరిం
 చి దృష్టామి శివంబును నట్లుగా మెకే దూపంబు వాతం
 బూడ చూపవే శివాని మనోమూతులు॥ ౩౩॥ శూల పాణి పంచ
 ఘాతా వృతంత్రైన బ్రహ్మాండంబులమెందంతల్లా వ్యం
 బులంద పార కాటాటని యందు వర్తించే నంతాకూయ
 జాండంబున భూబల్లు వ స్వర్గాకంబుల భువన త్రయం
 బు నల్పంతి యద్దంత జనెంద జస్పద జాగ్రిజ్జంబు
 లను చౌతుర్విధ జన్మంబు తొర్పరటని నంటి యంతా
 కే కాన్మింటికి జన్మ జన్మే భూవంబులమర్చి జన్మింటి
 యందు రజస్వత్వత మో నురాంబులు నిలిపి దేవ
 తాన వ మూనవమ్మన వను పక్షిక్రిమి జకటకాదిదూ
 పంబు తొర్పరని తత్తద్వి శోభంబులంబర మాయు
 ప్తుల నల్పంతి జన్మేవర్ధన సంతానార్థ పరి పాద
 వాశంబులైన వికారంబులం బ్రవత్రిల్ల జోగి యామ
 త్పర్త లాకంబు నిరారలంబైతెమై యుండె కుం
 తా సాధారంబు గా భూమి నల్పంతి మెందుచే
 రించు జీవులకాధారంబుగా నుడుకంబుగామవస్
 తన్మ వవన పాకాది కర్మంబులకాధారంబైన అనలం
 బును ని ఆతాంధ కార మున్నులై యుండె కుంతా
 భూవనంబునకు తివ్రతభిర బాలె జ శచ్చక్షువైన
 నూర్చుని గాతాత పతప్తులై కాంగ కుంతా నమ్మతకిర
 ణంబుల వల నం బ్రవర్ధ మూనులను నట్లుగా సు
 ధాతా ముని శరీర శ్రమ విత్త మూనులై నిత్య రింప

కుంతా జన త్వాణు దైవ సమారము నిభువనంబు నకు
 వివాహంబు పోయె వివాహంబును శిల్పంబు శృంగారవేదక
 రంబుల సహితంబు కాంక్షరంబు శోభు శృంగారస్థలం
 దంబున నీవు త్రిలాకి శృంగారస్థలంబు జన దోతరత్నంబు
 నకు వివాహం బానర్పుచు సచ్చి తావంద బంజ్రంబు
 వెలంబును విట్టి విన్నెరుంగ నోతక వరుండు ధనతార
 పుత్ర సంశయంబుల దశిల పుత్రపుత్ర శ్రుతజిహ్వస్థ
 జోండ్రియ సుఖంబులం బ్రమత్తుతై వనకంఠఃశ
 త్రు పుత్రైన కామకాథ లాభ మద మపురంబుల న
 రంబును పాయంబెరుంగక వ్రేల్చుత మృగయా
 పాన జాకారు ష్య గ్రుదండు తార్థ నర్థ వ్రయంబుల
 ను సప్త వన సదంబులకుం జిక్కి అధిష్ఠాత్మిక అధి
 ష్ఠిత అధిష్ఠాత్మికంబులను అవలంబుల లంకాంబు
 చును సూర్యుడు కుంకాణాది తస్యత్కంబున నీ నిష్క
 న నోరక కల్కను శుభంబులైన సత్కర్మంబుల న
 లన స్వల్పాది పుణ్య లాకంబులనియు దుఃఖంబుల
 కుం బ్రాపెను దుష్కర్మంబుల వలన యమాల యం
 బున తాలరా దండకాస్థమాన వరకంబునియు వెతుం
 గ నోరక ధమియు చును నోరక తోరంబు చురను పాయం
 బెరుంగక అనోరక గర్భ వరకంబు లంబుది మునుంబుచు
 విందుచు బుట్టుచు నరంబుచు సంజుర పాణ
 పాణంబు నంబుది వెదలు వెదు వెరుంగ నోరని మూర్తి
 జనంబుల కాధారంబుగా మిస్థరణ యను తెప్పగొం
 గ అంబుక మెకే తోరంబు చురను పాయంబు గ

గా శరణాగతి వత్స బుండువై వంశాక్షరి మంత్రం
 బు నామృతయంబు నంబది బ పరచి నన్ను పాప వి
 ముక్తుం గా జేసి రక్షింప వేళవాని మమోహము॥౩౩॥
 అ పొల్చుకొని ప్రత్యక్షి చావతలు నిన్ను విలాటూరు ఘం
 గా వర్షించి వాక్కులు మొనర్తురు. పరమ మోగెంద్రులు
 నిలాకారంపైన జోలుః పుంజంబ వని భావించి యొనంబు
 నొప్పుదురు మని నలాంబు లు పర్యభూతాంతే యొమ
 వని తలంచి మనః పూజ మొనర్తురు అక్షి నాలయ
 ముందు సాక్షాత్తుల ప గుణ స్వరూపంబు వని
 నోత్య కరులంబు నంబుజించి కెత్తించిరినోతి తాల
 ముందు వింజ - కారంబు గా మెనర్చి పూజించి నుతిం
 చె నాచాల వణాది లాక్షి ములు ముందలు గా వారియు
 గాండరు మృత్యు మలంగంబు లంబ్రతి మాకారంబు
 ల తామసులై అనౌక విధంబులు బూజించిరి నా
 కవిధంబున పైన నిన్నుం బూజింప నలవడదు యల్ల
 లి వేసి తొల్ల భస్మిలల తలదృగా నలసి ఖామమం
 దై రతి వల్ల భుండు నీమిది పూర్వ ప్రేరంబు
 దలంచి వాను నీభక్తుండను దెరింగి నా యత్నంబు
 నకు పరితనింబుగా నాలామన్న యతః శత్రువులై
 నని జాణిమలగు తామక్రథ లభ మోహ
 ముద మత్సరంబు లనిన్ను గెలి పంచొంద్రియంబు
 లకుం బుదను పెట్టి ప్తప్త వనప నంబు లకు నాధ
 కత్వం బావర్చి పర తార పర ద్రవ్యంబు లకు
 తాంక్ష పుట్టింబి అపారంబు నైన ముపంబులైన

లం నాయు ను ల్పరచి శ్రుమింతుటంజె నీ నీ మిది అం
 త నా కల వదదయెన్ అలుచొన నందుకాని నత్తు నయొ
 పాయం నూనొనెద నిన్ను మనః పత్తంబున నిల్చి సుఖా
 నం సునియెడి నాణాన నంబు సందించి నశ్వల భక్తియ
 ను మోర్చితిమి కు తించి వరమ నిష్కాతన చంబు వాడిని
 భవ న్నామాస్త్ర పూరంబైనట్లొన నిష్కంశంబు దరించి హ
 లా మల దక్షాద్వర మరత్రి పుర విజయాది పురానకథా
 కరి మరగ న్నంద నపతి వృత్తుండనై అష్టాంగ మోగ
 లుల సహాయంబుగా గదల పంబాక్షరి మహా పంజ్చ
 పాశు పత్రాస్త్రంబు వింబ సందించి పాప పురుష ప్రతి
 పక్షుడు నిమి అరిష్ట ద్వర్గ లలంబు లదల లుగాట్టి
 బంధ్రులు పంచితన మూ పుతతుల స్పృహంచి సప్త
 వన్దన మరంగంబులం లరి మూర్తి విజయంబు గానియ
 ద నంద మమోరథ నిర్భయై జన్మ పాప ల్సంబ గుడు న
 లల దుష్కృత విమక్తుండ నయ్యద మూమక స్థాంతం
 బున వశంప వె భవాని మమోహులు॥౩౫॥ సూర్య పామూ
 గ్ని లాచనా ప్రాప్త్యందంబు కట పట నావరణంబైనన
 మిర్జల మధ్వంబున నిర్గుణ విలామయ నిర్జల ని
 లాకార ని రోమ్యంబై క్షీన పుంసత పురుషా భావంబు
 బుగాక రవణాక్షు నవ మూనవ తిర్వక్కుద కర్మణామ
 నుణ దూపంబు లెవియ లొని అనంత కాటి మాత్ర
 త్రాండ తోలుః పుంశంబును మెరుగు నలన సర్వమ
 యుండనై అది మన్మోం దంబుల లొని విలాత్తూపు
 వహించి స్పృష్టి నిర్మూల పాక్షణ లయ మౌదు కరు

గా శరణా శత వత్స లుండువై వంశా శ్శరి మంత్రం
 లు నాశ్శుభయంబు వం లది ల పతతి నన్ను పాప ల
 ముక్తుం గా శ్శరి రక్షింప వేళవాని మమో మాం॥౩౩॥
 ల మిర్దుత్సా|| ప్రక్షుడి దోవతలు నిన్ను నిలాటూరు ఘం
 గా వర్షించి వాక్కుల మొనర్తురు. పరమ మోగిండ్రులు
 నిలాకారంవైన దోలుః పుం బంబ వని భావించి ధ్వి నంబు
 గోచుదురు ముని శరణంబు లు పర్య భూతాంతి వ్విమి
 వని వలించి మనః పూజ మొనర్తురు లక్ష్మి నానాయ
 ణుండు సాక్షా తూర స గుణ స్వ రూపంబు వని
 నేత్ర కమలంబు వం బూజించి కర్తించిరిసేసి తాం
 ముండు వింల - కారంబు గా మె వర్చి పూజించి నుతిం
 నె నాతాం వణాది లాక్ష్య ముల ముదలు గా వారియు
 గాండరు మృద్ధి యలంగంబు లంబ్రతి మాకారంబు
 ల తామసులై అనౌక విధంబులు బూజించిరి నా
 కవిధంబు నైన నన్నుం బూజింప నలవడదు యట్లు
 టి వాని తాల్ల భన్నిలల వేటదృగావలగి భావమం
 దై రతి వల్ల భుండు నీమిది పూర్వ పైరంబు
 దలంచి వాను నీభక్తుండను దెరింగి నాయుత్తంబు
 నకు పరి త్సంబుగా నా లానున్న యుతః శత్రువులై
 నని జాటి మలగు తామక్రథ లభ మోమా
 మద మత్సరంబు లశన్ను గిటి పంచొంద్రియంబు
 లకుం బదను వెట్టి సప్త వసవ నంబు లకు నాధ
 కత్వం నా వర్చి పర తార పర ద్రి వసంబు లకు
 తాంక్ష పుట్టించి అపారంబు వైన సాపంబులైన

లం నాయం నాల్పరచీ శ్రుమించుటం నైశీనీ మితి అం
 తనాతల వదదయన్ అలవైవ నందుకానీ శత్రుజయో
 పాయం నూనూనాద విన్న మనః పద్మంబున విల్లి సుజ్ఞా
 వం సునియెడి నూనాస నంబు సందించి వశ్యల భక్తియ
 ను హెచ్చితిమి కు తింబి వరమ విష్ణుకవ చంబు వాడిని
 భవన్నామాస్త్ర పూరంబైనట్లొన విషంశంబు ధరించి వ
 లా మల రక్షాద్యర కరత్రి పుర విజయూతి పుణ్యకథా
 కరి మరగ సేసింద నపరి వృత్తుండనై అష్టాంగ మౌన
 నల ప్రవరయంబుగా నదల పంబుత్తరి మహా పంత్రి
 పాను పత్తాస్త్రంబు వింబ సందించి పాప పురుష ప్రతి
 పక్షుడు నిమి అరిష్ట ద్వర్గ నలంబు లదల లుగాట్టి
 బండ్రియ పంచిత న మూ పువతుల స్పృహంచి ప్రప్ర
 వసన మరంగంబులం అరి మూర్తి విజయంబు గానియ
 ర నంత మమోరథ నిర్ధిత్తు జన్మ పాపల్యంబ గురున
 జల దుష్కృత విమక్తుండ వయ్యద మమక వ్యంజం
 బున వశింప వె భజాని మమోహులు॥౩౫॥ సూర్య సోమ
 గ్ని లోకనా బ్రహ్మాండంబు కట పట నావరణంబైనన
 తిర్ణల మధ్యంబున నిర్గుణ నిరామయ నిర్ణల ని
 లాకార ని రోహిణియై క్రింద పుంసత పురుషా భావంబు
 బుగాక దేవతాక్షు నవ మునవ తిర్వగ్నోద కర్తృణామ
 గుణ రూపంబు లెవ్వియ లొని అనంద కాటి మూర్తి
 త్తాండ తోలుః పుంజంబును మెరుగు వలన సర్వమ
 యుండనై అది మధ్యం బంబులు లొని విరాట్కాపు
 వహించి సృష్టి నిర్మాణ పోషణ లయ మౌమ కరుణ

దత్తై అరుణా సివే నుశ్రు వర్ణంబుల రజ స్వత్వదే
 మో గుణ స్వభావంబుల నీవు మూర్తి త్రయంబైల
 జిల జీవుల మెందు మమో బుద్ధ్య మంకారంబుల
 వశించి కృష్ణ కౌశుండ నలక్ష్మీ స మతుండతై మనం
 బు న పంతాక్షంబూనల్పుచు లాకౌశుండన వాణి స
 హి తుండతై - రణ్య రోప బుద్ధి యందు మతి ప్ర
 కాశం బూనల్పుచు మహాశుండన శక్తి - రణ్య రోప ప్ర
 తి వాసరంబును నిన్ను బూదించి న మహానుభావుని
 భాగ్యంత బహి తాది లాద్విరించి సూత్రా మాదులైతై
 న లెక్కంప శీఘ్రంబు యల్లంటి పోని తొల్లన్వేష మం
 దును వసుంధరా మర నంద మండేవ్వ న ప్రాదుల్లాసం
 దై యా పువ్వు కలుకానిది నదు చక్ర దనంబుననెక్కు
 జారుల తాడం గూడి విహరింపుచు నిత్యకల్ప సుఖా
 న నిష్ఠా పతి శ్రుట్టండై యెక్కు పర పథాల లామ
 కుం త్రియండై యు పొదంద తుండారంబు నశనై
 మో మంబంత కంఠ కన్గ అంప నహర్నిశంబులంబ్ర
 సూన ధనుర్ధ వామ వ బుని తా మౌకా నంబ్ర, మానం
 ద క్రొడా పర పశుండై యామచ్ఛు కంది తాడంబు
 నంగుచు వాక్కు నాదాబం - లల కేక భరి భరంబు
 నం బ్రసూన మా అకాలంకారంబు గావింప తలచి
 అభి రామంబై న యెక్కు లహంతా రామంబు న కరిగి
 మహాక సురకు మామండ పరి మిమ పరి మెహాద
 త న ప కామల మల్లి కాప్ర సూనంబులు మృచ్చ అ
 విస వి స గామునెడ నప్పుడు దాంట కరుంపెరి

యందు మాలు కారంబు తెలింగి వరమ నొచ్చిన వ
 న్నాట వాని యొ న్నాట నుం గావక పరు కడు నెడ నెయి
 జాతి యెకా పుట్ట పుట మింబడిన వడి వడి నడుచు
 వరు కంబున వడి మగుడు గాన నెడ పోక నీవా
 ర్పణంబు నుచు జని యుపండు వచ్చి గారంబు నొచ్చి
 యుండ వంత కాంత గాలంబు క్రమించిన నాది పుండ
 విధి వశంబున లకాంతర్ మందగు సమయంబున
 నె మ కింత రు పోతెంచి నమూ పోవయంత్రింబులం
 జట్టిట్టి ధట్టిం పుచు కృపాంతు మంద బంబెట్టిన వరు
 దు డాక్షణ్య గంబుల వాని ని రక్షించి చిత్త నట్లు నాల్గ
 కించి క్రిత్తు గుప్తు వాల్గ యా రుద్దారుండు చెగిన సు
 కృప దుష్ట తంబులు తెలింగింపు మనిన వారలు
 మహా మహా దధర తుల్యంబైన వాత కంబులు
 భూరె యనక్ష త్రి త్రిష్ణ భార లెత్తున వసుం గా
 ని తెల్ల రంప నభ్యంబు గా తని నెప్పి మరె యమె
 త్త విశిష్టంబైన గుణాధిక్యంబు గలదు మతేందు
 ప్రియ శిశ్మకంబు వకుంశర పుటంబున బువ్వలు
 గాని చను వప్పుడు వాయు వశంబున వ నుదుతి
 పతే తంబైన కుసుమంబు శివుని యందర్పించు
 టంబె శి ల్లలు లాస్సలంకి నమో జ రత్నంబైన యా
 రంభ వాడు నిజే దాతడి నంబు సం భాగంబు
 నకు బుప్తుండన నాది మరు లాక వల్ల భూన
 ను మతంబున గింత కు లా న్నాత్మణు నిద్రి తివం
 బున కుం గాని పోయ యంలే యా భామంబు

దత్తై అరుణా నివే నుప్ర వర్ణంబుల రజ స్వత్వత
 మో శుణా స్వభావంబుల నీవు మూర్తి త్రయంబై
 భిల జీవుల మందు మనో బుద్ధి హంకారంబుల
 వశించి మృగై కాశుండు నలక్ష్మి న మెతుందవై మనం
 బు న సంహృషంబూనల్పుచు లాకౌ శుండున వాణి న
 మె తుందవై - రణ్ణ రోవ బుద్ధి యందు మతి ప్ర
 కాశం బూనల్పుచు మహేశుండు న శక్తి - రణ్ణ రోవ ప్ర
 తి వాసరంబు ను నిన్ను బూలించి న మహా మ భావై
 భాగ్యంత బ మె తొలి లాడ్చి రించి మో త్రా ము తులై
 న లెక్కంప శీలంబు యట్లంటి వాని తొల్ల స్వై తుం
 డమ వ సుంధలా మర నందు మందెవ్వ న త్రాదుల్లాపుం
 దై యా పువ్వు వలకానిది నదు చక్ర దనంబు నవేక్షా
 జారుల తోడం గూడి విహరింపుచు నిత్య కల్లా నీష్టా
 న నిష్టా పతి శ్రుట్టంత్ర యెగు పర వ ధూల బాదు
 తుం శ్రియంతై యు పోదంద తుంతారా యు శివై
 మో మంబుండ కంట కళ్ళ అంప నవార్మి శంబు లంబ్ర
 సూ న ధనుర్ధ వామ వ బని తో తొమ వంప్ర మానం
 ద క్రితా పర వశుండ్ల యామచ్చు కంది తోడంబె
 నంశుచు వాగు నాదా బం - లల కక భరి భరంబు
 నం బ్రసూన మూ అకాలంకారంబు గావింప తలంబి
 అభి రామంబై న యెగు లతాంతా రామంబు న కరిశి
 మె తొక సురకు మూలండు పరి త మివ పరి పెంజోవ
 త న వ కామల మల్లి కాప్ర సూనంబులు మృచ్చి అ
 వి స వి స గా యు నెడ నవ్వడ దాంబ కడంబెరి

యందు మాలు కారంబు వెరింగి వరమ నొచ్చిన వ
 న్నాట వాని యొ న్నాట నుంజానక పరు విడువెడనెలు
 జారి యెక్క పుట్ట పుట మింబడిన వడి వడి నడుచు
 వడు కంబున నడి మగుడు జాన నెడవొక నీవా
 ర్పణంబును చు నె యువండు పోయి నారంబు నొచ్చి
 యుండె వంతకాంత గొలంబున ప్రామించిన నాతి ప్త్రుండు
 విధి వశంబున లకాంతర్గ ముండగు పదుయంబున
 నె మ కింత రువొజెంచి సమా భివశయంప్రంబులం
 జడ్డిట్టి ధట్టిం పుచు కృపాంతు మంద బంబెట్టిన వరు
 డు డుక్షేషణంబుల వాని ని రక్షించి నిష్క్ర శస్త్రువాళా
 కించి నిష్క్ర గుప్త నాట యాదుర్వారుండుచొనిన సు
 కృప దుష్కృ పంబులు వెరింగింపు మనిన వారలు
 మివర మివర దధర తుల్యంబైన పాత కంబులు
 భూరెణునక్ష ప్రి ప్రి స్థి భారలకెత్తున వసుంజా
 ని తెలుగుంట్ నెడంబు గాతని నెట్టి మది యుమె
 క్క వివోషంబైన గుణాధిక్యంబు గలదు యతేందు
 ప్రియ విశృంభంబు వశుంగర ప్త టంబున నువ్వలు
 జాని చను నప్పుడు వాయు వశంబున వ నమందు
 పతే తంబైన తుసుమంబు శివుని యందర్పించు
 టంబెని లభలు స్సంబంధ నమోభివక్షంబైనయ
 రంభ తాద నితే దాతది నంబు సం భాగంబు
 నకు బుష్ట్రుండన నాపితురు లాక వల్ల భున
 ను మతంబున గింత కు లా హ్రాక్యణా నిర్మ దివం
 బున కుం జాని పరమ యాలెక్షా భామంబు

ర్మ మగుది నంద వాయింపి కుది నంబు మోమ వార
 వ్ర వంబగుటం పైశి రరహ ఫి వముఖార వింద
 మగుటయు వన్నం జూతి పరివర సింహివివది మహిమ
 ర కుమారుండు కవలన గమం గాని యాకృతాదతి
 కటకటంబుది కటకటా నీతరు నిర్భాగ్య వమనగనె
 ర . మొరెరుంగకనా వాడనెక వాటి ముఖంబు
 జ్ఞింపి ఆనందంబు నం బారెడు మెచ్చు మభవేంబ
 గు దురస్థ క్తెరింగింపెద యాది నంబుం గ్రమింపి నం
 గింతరులు నిండు మమల మంబు నకుంజాని
 పోయి ప్షి మోజున గంభీరంబైన నిరండర తుండంద
 మ్మ మనా నల కుంభి పావకే హార వరకంబుల
 తాచియు విష్ణుస్థ అంగావిత మహాగ్ర జ్ఞానజ్ఞా
 లలంకారలు పటు గారుల అట్టి తి విడిచి, కలగడ
 క్ర విగాత పోతి సంఘంబుల మె తామలంబు చర్యం
 బుల గాని పృగాలంబున కంకే గ్రుద్దు కారంబుల
 కందింపియు వచ్చు తండ్రి హార విస్ఫట పటు కట
 కాని కంబులంటి గరవ నట్టి పట్టింపియు క్రిమి కట
 క రక్త పూయ దుర్గంధ కుపంబుల ద్రాచి మంపి
 మెత్తియు ధగద్ధ గాయ మనా నల జ్ఞానలవన
 వరకంబు ను గ్రా,లు లాకు స్తంభంబుల నంటగ
 ట్టియు అపార నిమ్నంబై కటారకు తారణా రాప్త
 మారణంబుల గటకరించు కటిక ఆంకటిదలక్రిం
 దుగా ద్రాచియు మరి యు పెతు విధంబు
 వై న భాధలనెక పోయెండు దుర వస్థం బాండు

చు న్నొంతా కలెందులై వ్ర మహా పన్నుండ ముగామున్న
 వాండ వది వచ్చితింగాని విన్ను నరికొరించె లొదవి
 తా నిలా లక తెలుసు నలుకుట యు భూ ప్రాంతారద
 ముందు చిట్టు మూర్ఖు ల్లి నిచ్చెచ్చి తులై సంతాపిం
 చుచు చింతా ప్రాంతలై వనకు దరుణ పాపంపై
 న హివా పదేశంబు పదేశంపు మని ప్రార్థించి నయా
 గిర్యాణాంగ న నటూర్చి మది యన్త్రీణా లామమ
 ధన్యులు న రంభాశ్వరుండు ను సెంత శివ అంగంబు
 నా చొతంబ్రతిష్ఠింపంబడి యున్న వాండు నీవు
 నిశ్చల చిత్తుండవై అపర్య లాకాభి శ్వరుం
 డైన ఆచలభవు నానాధింపి తి వది వారవిధం
 బున నిన్ను శ నాంక మోళి దరిచెప్పు నాత్తుని
 యుక్త్యా నిది యా కండు వయెరింగించిన బ్రాహ్మ
 యుండు ను సమాహిత చిత్తులై అనంత విధపు
 స్థంబుల నానాధింపు చు అదివంబు నేతుపు
 నంతరింతరులు సుఖాల యంబు నకతెంచి సమంచి
 తి నిశ్చా నరిష్ఠులై శివ అంగార్చ నానియతుం
 డై యుండు యెరింగి అశమన్ స్థలంబుల కుండె
 శిక్రవర్తి అంతకు న నాకెరింగించిన నీవండు కా
 పా కాపంబున దిగ్గ న నట్టియ దిగ్గ నుర్మి సంత
 ప్త రంభా కలాభులై కెరెల గాల రంతంబు
 నారింపుచు మహేశ్వ న్నల న న్నా లాభ లకలా
 కలా పదుర్చి తిత్తులై మహంధ కార సదృశులై
 న మనక వలంబు దానిదగిలయ : ఇంటి

శ్రీ మంజుత్తి నందే వాయింపి కాది నంబు మోమ వార
 ప్రతంబులుం నెగి రరహు నీ వముఖార వింద
 యగుటయు వన్నుం జూచి పరివర సింహివివసి మహిమ
 ర కుమారుండు కవలన గమం జూని యాత్మ నాదతి
 కటకటంబుడి కటకటా నీతరు నిర్భాగ్య వసువగనె
 ర . మొరెరుంగకనా వాదమెక నాటి సుఖంబు
 ద్వింపి అనందంబు నం బారెడు మెప్పు మభివేంబ
 ను దురస్థ కీర్తింగింపెద యాదీ నంబుం శ్రమింపి నం
 గింతరులు నిండ్లు యమాల యంబు నకుంజూచి
 వాయి షష్టి మోజున గంభీరంబైన నిరందర తుంద
 వ్వు మానా నల కుంభి పావతే హూర నరకంబుల
 తాచియు విష్ణుస్థ అంగవిదే మహాశ్ర వ్యాలన వ్య
 లలం గ్రాల వటు గారుల అట్టి తి వినియ, కలభాద
 శ్ర విభావ మోతి పంఘంబు లమె తామాలన చర్యం
 బుల గాగి పృగా లం గ్రావ కంకే గుర్తు కారంబుల
 కేంద్రియం వస్త్ర దండ్ల హూర విస్ఫట వటు కట
 కాని కంబు లంటి గరవ శట్టి పట్టింపియ క్రిమి కట
 క రక్త పూయ దుర్గంధ కుపంబుల ద్రాచి మంబి
 మెత్తియు ధగేడ్ల గాయ మానా నల వ్యాలన వ
 వర వంబు ను గ్రాల లాకు ప్రంభంబుల నంటగ
 ట్టియు అపార నిమ్నంబై కటారకు తారణా తావ్ర
 మారణంబుల గటకరించు కటిక ఆంకటిదలక్రిం
 దుగా ద్రాచియు మరి యు పెకు విధంబు
 వై న భాదల నొక వౌవెండ్లు దుర వస్థం బాండు

చు న్నొంతా కలెమంతై మృ మహా పన్నుండ మృణామన్న
 వాండ వడి వచ్చితింగాని విన్ను నరికూరించె రెదని
 తా నిలా లక తెలయ నలకుట యు భూప్రంతారర
 వుండు నిట్టు మూర్ఖిల్ల నిచ్చెచ్చి తున్నై సంతాపిం
 చుచు చింతాప్రతున్నై వనకు దరుణ పాటున్నై.
 న హివా పద శంబు పద శింపు మని ప్రార్థించి వయా
 గిల్వాణాంగ న శటాక్షిని మది యన్త్రీతా లామమ
 ధన్యులు న రంభా శ్వరుండు మ సెక శివ అంగంబు
 నా చొతంబ్రతిచ్చి పంపది యున్న వాండు నీవు
 నిచ్చె ల చి త్తుండై అ పర్య లాకాధి శ్వరుం
 డై న తులల శివు నానిధించి తి వడి వాక విధం
 బున విన్నా శ శాంత మోళి దరి చొప్పు నా మ్మని
 యుమ్మని నిని యా కండు వ మెరింగించిన బ్రాహ్మ
 ణుండ ను సమాహిత చి త్తున్నై అనాక విధి పు
 ష్పంబు ల నానిధించు చు అది నంబు శతు పు
 నంతరింకరులు సులాల యంబు నకాతెంచి సమంచి
 త విక్లా శరిష్టున్నై శివ లంగార్చ నా నియమం
 డై యుండు మెరింగి అశమన్ ధ్ధలం బను కున్న
 శి క్రమ్మరి అంత కు న నాకెరింగించిన వతుండు కా
 వా తాపంబు న దిగ్గ న శట్టియ దిగ్గ నుర్తి సంత
 ధ్ధ రంష్ట్ర కలాభున్నై కెంగెల గాల రంతంబు
 నారింబుచు మహేశ్వ రుల న బౌ లాభ లకిలా
 కలా పదుర్తి రిష్టున్నై మహాంధ కార పద్యశన్నై
 ర మనక వచంబు దానిగిరగిల యు : ఇంటి

కాని క్షణము నందుకొని యిది గిరికి లడుగు భయం
 కలకాకంఠంబై లడుగిన్న దన్నెల నన్నిభంబై పలుకాయం
 ము నెక్కి శ్రుత్రు కౌతవంబు గ్రాల ప్రసంది చందుకర
 కిరణ సదృశంబులైన మణుగురుల వాత ఘోర ఘోర
 లానలెగ యుచు వత్తులంబై న నొత్తంబు లనెత్తు
 రులు రుల ముక్త కశియై శూన్యకాకంబైన పొదంద
 నాలుక పుడమి ద్రిప్పుచు విదృవాకారంబైన మృమృనిపు
 తన పురా గానంబున జనుదేర నెత్త గుప్తపిత్తుదాప
 గణ నాతి కింత ర సహితురై నానంబున కరింగిల్ల
 డాతన మధనంబు నమది ప నీవాలయ కేనాటుం
 బై నిక్కిల యై నంబు న సరయై శ్వలాత్ప నానియ
 ముందై యున్న యతనిం జూచి కాల పాశంబుకల
 టి కంధ్రంబు లం జూనిది యాలంగ సహితంబుగా
 జట్టుక యవండు నిట్టుగిట్టి న పండ్ల త్రాళ్ళ నాల
 వత్త మెఘ సం గూత పలు నిల్లు వా వివేభయం
 కర గర్జిత యైన సహ శంబైన శుంకాకంబున కీ
 వ పురు అశాంతకంఠ నాక్షణంబై నీ నానై రిభ
 సహితురై నాబండు నలం గూలట యాయు అ
 పుడు దేత న దుండు భుల మొరన నప్పరలాది
 రి పుష్ప వృష్టి వరు ధింబె పారి జూత ప్రసవ గం
 ణా నినిత వల యా నిలంబు వితంబె దిహిత
 సులు పాదాక్రంబులైరి. తదవంతరం బాటుం ట్రాది
 ల్పందారకులు మిష్టా స్త్రాల్కించి యాత్మ పాదాం
 ముండు లోకులదేనని భువనవత్త, యంబు నం

గల ప్రీతి పురుషులు నిర్భయములై పుణ్య ముపయుతులు
 గత ఆచారణలైన వారుగా కర్మలు నకుండాదిం
 గి విమోచింపెదరు యాధర్మ లాజసప్పటి యట్ల
 సజీవు నేయ వయసి పొంది నభవతి యన్తటా
 క్ష విజ్ఞానా మృత భాణ ప్రవాహంలు పంబునట్టి పుణ్య
 మీ యుజ్జ ముద్ర వహించి వేనా సమేతులై య
 ముందు నిజ లాకంబు నకరిగి బ్రాహ్మణుండును
 అనౌక మణి మయ ప్రభాభాసు రయ్యై వెలుంగు
 దివ్య విమానంబు నంది జరిల్లుచు నాశ్వతానం
 దకేతంబై రభవతి యన్త షా నంబై నకేత లాకం
 బునకరిగి యారతి మురుంజే మిపై నను నిమ్నం
 బులు జంపుచు అఘటిత ఘటితంబు నురరాకు
 నై నమ్మి నిమ్మి స్థలింబు చుండు లంబు గడు
 పెడు యా పుణ్య స్థాన కివర్త నంతోమది మతి
 లంబు వాండు పరమ తయాళుండునై ననిమ్మనా
 శ్రీ లంబి నతనుని నమ్మి గలాక్షింప వేళవాది మ
 సూహణ॥ ౩౭॥ అఘటిత ఘట నా విమోచి నని
 బారి తీత్రంబంబు నాస నాతి దావ మలకత్తో
 క్షేర్వ కరంబు అది యట్లంటి వాని తొల్ల పుత
 య మహోదరుని లంబు నంటి నుద్యాహంబై వి
 ప్రయోగి నిష్ఠావర తంత్రంబు ననున్మింప యంప
 క మున్న వారకా సురుండును దాన వంత్రుండని
 వారి వలబడ్డ తపః ప్రభావంబు ననాళ
 కభ వ్రది వలన వరలబ్ధ కామలై త్రిజ

కానికొప్పుంబు నంబకెఁ జూడి ని రంకి లడుచు భయం
 కంబాకొరంబై లతున్దీ తనైల నన్నిభంబై నలబాయం
 బు నెకిన్ శుక్ర కౌతనంబు న్నాల ప్రచంద చందకర
 కిరణ సదృశంబులైన విడుగురుల వాడ భుగ భుగం
 బాగలెగ యుచు వత్తులంబై న పొత్తంబు లనెత్తు
 రులు రుల వుక్త కశియై శూన్యాకారంబైన పొదండు
 నాలుక పుడు మిక్రిప్పుచు విదృవాకారంబైన మృమృపీ
 తన పురా భాగంబున జనుదేరి చిత్త గుప్త పితృహవ
 గణ నాతి కింత ర సహితురై నానంబున కరింగిల్చి
 డాక న మధ్యంబు నేమిక్రి త నివాలయ కేనాటుం
 బై విక్రే ల యై నంబు న నరమౌ శ్వలాద్భ నానియ
 మురై యున్న యతనిం జూచి కాల పాశంబకెఁబా
 టి కంధ్రంబు లం జూనిది యాలంకి సహితంబుగా
 జట్టుక యవండు చిట్టుగిట్టిన పంపకై జాగ్ధ నాలు
 వత్త మెఘ సం భూత పటు నిల్పి వా వివేభయం
 కర గర్జిత యై న పంకా శంబై న ముంకాదంబున నీ
 వ ప్పుడు అహంకరింప నాక్షణంబు నె నానై రిభ
 సహితురై నాలండు నలం గూలుట యాయుల
 ప్పుడు దెత న టుండు భుల మెరుగె నప్పర లాది
 రి పుష్ప వృష్టి వరు డింబె పారి జూత ప్రసవ గం
 థా అనిదీ త మల యా నిలంబు వితెయె దిహిత
 సులు పాదాక్రమంబురై. తద నంతరం బాటుం డ్రాది
 బ్బండా రకుల మిమ్మ న్నార్థింబి యాదృవా వాం
 ముండు తొనుదెసెనె భువన వత్త యంబు నం

గల స్త్రీ శ్రీ పురుషులు నిర్భయములై పుణ్య మపంబులెరుం
 గత ఆరాధనలకై న రుతునా కర్తవ్యంబు నకుం చాడెం
 గి విమాదింబెరుదు యాధర్వణజపప్రతి యట్ల
 సజువు నేయ వయస్సి పెండి న శు వది యుక్తతా
 క్ష విభాగా మృత ధాని ప్రవాహంబు పంబునట్టి పుత్ర
 కింబు జ ముద్ర వ.కించి శేనా సమైతురైయ
 ముందు నిల లాకంబు వ కరిగి బ్రాహ్మణుండును
 అ నొక మణి మయ ప్రభాభాసు తంబై వెలుంగు
 ది వన విమానంబు నంది జరిల్లుచు నాశ్వమివం
 ద కేరంబై త శు వది యుక్తతా నొక వ కి వ లాకం
 బున కరిగె యారతి మెరుంగే మిన్నై న ను నిమ్మం
 జా యాచింపుచు అ ఘటి త ఘటి వంబు న రుతితు
 నై నమ్మ నిమ్మ స్థలింబు చుంగం లంబు గడు
 పెడు యా పుణ్య స్థాన నివర్త నంబొమని మతి
 లంబు వాండ పరమ త యాశుండునై న నిమ్మనా
 శ్రీ లంబి న దీనుని నమ్మ గలాక్షింప వై శవాని మ
 సూకులా॥ ౩౭॥ అ ఘటి త ఘట నా విమాది న ని
 యారతి క్షేత్రంబంబు జాస నాతి రోవ తులకెట్టి
 శ్చేర్వ కరంబు జరి యట్లంటి వాని తొల్ల పుటో
 య మహిధరుని బంట నునికి నుర్వాహంబై ని
 ప్తయోగ నిష్ఠావర తంత్రంబు న నున్నంప యంప
 క మున్న వారకా సురుండును దాన వంబ్రుండుని
 వారి తన బుద్ధి తపసి ప్రభావంబు ననాని
 క శు పుని వలన వర లబ్ధ కామురై త్రిని

శత్రు జ్వర ము మహిమంబున పరితాపక
 బంధుని స్పృహరతు లంబరిమూర్ఖు యాణంగి న యు
 వలెనైతుండు భయ భ్రాంతియై నలువ ప్రాశ్నింప
 నతంజీ శ్వర వ ము సంభవు వల నం గాని యునిత్రొ
 చరుడు పంచత్వంబున నూండ దని హి తాపదోశం
 బానర్ప మొక పోరున లతపర్వం గూర్చు మనన పురం
 దుండు కందుర్పుం ప్రాశ్నింప నతంబుల్ల నెయ్యదు
 నని మొ మంద దండెత్తు నూహించిన రవిజానిని
 ను సన్నాహంబెరింగి వారించు లక్ష్మణులై నొకరి
 క్కడ యూస జయంబులు గొడిచి నీవుచెరుకు విల
 ముండ నతండు గిరిధర్మి నీవు పుష్కర స్త్రుండ నతండు
 హనువ వాస్త్రుండు నీవు ధుష్క ధన్ జంద్రుండువు
 షభ రత్న జ్యోతిర్మహాక్షిణి వీరి వారుండు నతండు ప్రహ
 ధ గణ పరి వారుండు నీకు నతనికి లంపర్క హుంద తం
 బుల గల వాన జానివుని వాది నిజానాధంబు వలద
 ని వెక్కు విధంబుల భాకింప నానామండంతకునె
 చ్చునెరిగి హెచ్చిన మదంబున నవ ప్రహునప్పించు
 బును నకళంత మకేళాంతంబు మ మల యు విలప
 నంత సామంత మంత్ర యు వంబును శుక గారికా
 కిర మణిల సాణావతంబంబర వికాని కలంబు
 లు భయ భాగంబుల బదు రొక్క వార నిలాలు
 పరభాంకూర క హు కుమూంకూర క లంబును
 రణా వానాహంబురెట్టింప నిన్నుం గాంబి నిజ
 బలంబు మొక బాదింబి వామెక్కరుండు కుమ

మెక్క మాధ విల వాంత గుల్కంబుల దండవంత
 కాని నెందు పడ మెందు కాని పుండ్రుకాదండంబు
 న జండ ప్రచండ అతీతనవాండంబు పండించె
 గ నెండ దిగిల నిన్నయ నీవ ప్పడు కల్పంత కాలా
 యుత సమస్త కాటి కృపిట సంభవ సమజన నిట
 ల తట వయద్రుట్టి మాన జ్యూలా నిలకిల లవమ్మారుని
 నోరు గావించిన రతి రెవి నిజ వల్ల ను పాటు నకు
 ల్లంబు ర్గుల్ల నిమొల్లంబాడు మూర్ఖిల్ల దురం వేడు
 భాగ క్రాంత మై పల్లణి శ్య రు పనికి విల పించు
 చు నొయదు గు లంబడి వివంతపు సై యుండ
 మొప వని సంతాపించిన వయస్వంతి గరుణించి
 ల మన్విల తనంగుండును నీకు పాంగుండును నయ్యె
 లామృని వమ్మన వతిం మూర దించిన తండల్లు
 మై యుండె వంత కాంత గాలంబు నకు కృష్ణం
 దు సంతానార్థంబునై లా స మ హి ధరంబు న
 తదిగి రుక్మిణి సహితుడై పందెం దొంట్లుగ్రవ పంబా
 నర్క నీవు వారలకు బ్రహ్మండమై వరంబు పెండు
 మనిన శౌర్య గాంభీర్య ధైర్య ముండర్పలవై న
 కు మూరు నిమ్మని పెండి న నీలవల్లమొసంగిన వా
 రతి రాజ వారలకు బ్రదునిమ్మవై వర జన్మం
 బు వహించె కాంత గాలంబు నకు మోగ స
 మాధి బాలించి నీవు ర త్ని సత్తుండవై కావ్య
 యని రెవి వాడు ననౌత గాలంబు లక్ష్మిదంప
 నా నుండ లండు పెండి యు దార కా సురమున

శత్రు జ్వర మా మహిమంబు న ప్పెరింతై కానక
 మంత్రుడి బృంహరతు లంబరి మూర్చ తాణంగి న మా
 వలనై రెండు భయ బ్రాంతి వై నలు వ ప్రాథింప
 నవంతి శ్వర త మా సంభవు వల నం గాని యాత్రు
 చదుడు పంచ ద్వింబు న బాండు ద్వి హి తాపదేశం
 బానర్ప మెక చొప్పు న లతపర్వం గూర్చ మని న పురం
 ద తుండు కందుర్పుం ప్రాథింప నవండుట్లు శోచుడు
 నని మి మిద దండెత్త మా హింతి న రతి దొనినె
 శు సన్నాకుం బెరింగి వారింబు బుక్త బుక్తాన్తాధి
 క్కెన యాన జమంబు లుగ్గ డించి నీవుచెరుకు విల
 తుండు వతండు గిరిధర్మి నీవు పుష్ప స్త్రుండు వతండు
 హను వ వాస్త్రుండు నీవు ధుష్ ధన్ జండు వ్రతండు వృ
 ష భ ర్మ ^{జండు} నీవు శ్శీ గణ పతి వాడుండు వతండు ప్రమ
 ధ గణ పతి వాడుండు నీవు వత విక లంపర్వ హుండు తం
 బుల గల వాన తా శివుకి వాది నితా రాధంబు వలద
 ని పెక్కు విధంబుల భాకింప నానామండుండు నీవు
 చ్చురెరిగి శౌచ్చున మదంబు న వద ప్రమావస్థిండు నం
 బును వకళంత మకేరంకంబు మ ముల యా నిలవ
 నంతి పామంప మంత్ర యు వంబును శుక గారికా
 కిర మ.లాశ పాలా వతంబంబుర పికాని కలంబు
 లు భయ భాగంబుల జమ దొర్న వార విలాలా
 పర్ణంకూర క హు మూంకూర క లంబును
 రణా వ్యా హంబురెత్తింప నిమ్నం గాంబి విజ
 బలంబు మెక బాడించి పామెక్కు రుండు మెమ

సుకృ మూర్తి విల మొంద నుల్లంబుల దండ నంద
 కాని పెంతు పడ మెంతు కాని పుండ్రేక్ష కాదండంబు
 న జుండ ప్ర చండ అకేక నవాండంబు పంథింబి
 న నీండు దిగిల విన్నయ న్నీవ ప్పుడు కల్పాంత కాలా
 యుత సహస్ర కాటి కృపిట సంభవ సమ జ్వల నీట
 ల తట వయ ద్రుట్టే మా న జ్యోలా భిలకిల ల నమ్మాడుని
 నోరు గావించిన రతి రోవి విల వల్ల భు పాటు నకు
 ల్లంబు ల్లుల్ల న్నియెల్లంబుల మూర్తిల్ల దురం వ యు
 భాగ క్రాంత మై పల్లవో శ్య రు పసికి విల పించు
 చు నోయడు గు లంబడి వివంతువు నై యుండ
 మోప వని సంతాపించిన వయస్వంతిం గలుగించి
 ల మన్విల కనంకుండును నీకు సాంకుండును నమోహి
 నామ్మని నమ్మావ వతిం మూర దించిన వండట్ల
 మై యుండె నంత కాంత గాలంబు నకు కృష్ణం
 డు సంతానార్థంబునై లా స మ హాధరంబు న
 కదిగి రుక్మిణి సహితుడై పండెం దొంట్ల క్రవ పంబా
 నర్ప నీవు వారలకు బ్రసన్నుండవై వరంబు పెండు
 మనన శోర్య గాంభీర్య భైరవ శాందర్య లంతైన
 కు మూరు నిమ్మని పెండి న నీల వల్ల ముసంగిన వా
 రతి లాజ వారలకు బ్రదుని మ్ముండ్లై పర జన్మం
 బు వహించె కాంత గాలంబు నకు మోగ స
 మాధి బాలంబు నీవు ర వ్యో సక్తుండవై కావ్యో
 యని రోవి వాడు ననోక గాలంబు లక్రొడింప
 నా నందలండు పెండి యు దార కా సురమున

ఇహ పాపములు చింతింపుచు నీకు రతి విఘ్నములు
 నామం గా రిత్తై శ్శావకు స్త్రాధియెన నతందియి
 కాని తిగులు వాడుమన మనము నమెల్లన మి
 మెరుట నుజ్వల వైత్రుజ్య రిల్ల మృదాని వర
 పురుషుండైతెనె నని లజ్జించుచు తిక్కన శయన
 మే దాలంక ననంక సంకర ఘంకం బయెన నని
 కాపాదాపము నమెద్రము భాంతర్గ తంచైన లో
 ర్వంబ వార్వంబు గాశ్రమనని వాయుగ్నిహృత్తు
 ని మోర నిడిన నతంద వని నడి నారలు
 చుని ర్వా దింప జదరిన చిందు వ్రలు రసకు
 పంబులు సుదర్శన రజ తంబులు నైన నమలెడ
 శైడునెదలం చెక్కు లయెని విజి హృత్తుండు శభో
 మాతాపంబు నతరింప రోత నిజోదర సంభరితం
 నైన రోతంబు వెడల శ్రక్కిన నది చతురియ
 లంబడి షణ్ణా భంబులకు మోతుండై జనియం
 చిన బాలుని శరణ మధ్వంబున చెట్టి యావోలు
 ప్ప రారు వాని వెంపుచుండెను నాదుభ
 వాని సహితుండై విమాదంబెక్కి జహశ
 పధంబున వరు శుచు శంకాతో రంబునచె
 రింబు కుమారుం బూరి శతయోగికి పాలండ్లు
 పాలుజ్వున వాడింభ కుండు తనకు మోరుంద
 నిమెరింగి కాపాదాపంబు నదన శర్మంబు
 నశ్రీ డింప కుండా ని ల్లానర్చిన యావోలు ప్ప
 ల కందరకు పోదాదిగా సంహారంబు లయె

గుం గాత యని గావంతిచ్చి సుమార ప్రామిం గానిచని
 విలుధలకు పైన్య వాధుచేసిన నతండు అమర గణ
 సహి ముందై రక్షింపల నందు రనుకూలంఁగించి మహదా
 రుణంపై నరణం నానర్చి వారకాసురు వధి బహులం
 తితి ఘోషనగా పద్రువంబు బద్ధుట్ట కుండా నచొందు ప
 రిపాల నం నానర్చు మహాను ఘాతనతు నామనః
 భౌదంబులు వారింఁచి రక్షింప నోతు దుర్లభంబె నమ్మగ
 లాటూక్షింఁచి రక్షింపఁ జవాని మనోమూలం ॥౩౮॥ పర
 శు మాస్త్ర అవధారు న్యమి కమని యనియశః స్పేంద్ర
 చంద్రకా సమశుక్ర సప్తచ్ఛ విహ్రాజం బగుక్తలూప
 కుధిరాశ్ర ఘాతంబున నమమా మణి గణఘటిత్ర ప్రకటి
 త మహాజ్ఞిత నిర్మల ధర్మ మార్గార్థాభివృద్ధి నమంఁచిత
 కాంచన పంబున నశత్రు వేదంబున హైమ వతిలలా
 మ తాదం గూడ నప్ర పరాళ గంబున్ని యదతారంబు
 వారత జిత్రర ఫద్రపైర వులా శీనులై వరివౌష్ణిం
 ప నండా శరణురుదా శరణ మహాకాళాది ప్రమథా
 ని కంఠంబుల భయ భాగంబుల ప్రముదిత మౌదత
 యలై బలశి కాలవ నయివ సరంబున వాగ్దేవిభృత
 ల్ల కి శత మహావౌణురధః పద్మ బః స్త్రాజాన్
 ద్రుతకౌర మాభగ వతి గాయ ప్రయోగానినివా విష్ణుః
 సాంద్ర మృదంగ తుంగ శవ నత్థిర్గా సమాంతస్త్రీతా
 నెవంఁచి కుదు నేమృప్ర దాన సమయెద వామృతాని
 పత్తి యను ప్రహృత్తర ఇంద వచన ప్రకారంబున
 ప్రభోషన సమయ నవా కామూ మాలులై యుష్మదు

భావాయంబు చింతింపుచు వీకు రతి విఘ్నంబు
 నాయం గాకరిపై న్నోవరు స్త్రాగ్ధింబున నడండుట
 వాని తిగులు వాడబున నుదంబున నెల్లన మి
 మోదుట నుజ్వలనై ప్తజ్వ రిల్ల మృతాని వర
 పురుషుండొడెయె నని లజ్జించుచు తిన్నన శయన
 కు డాలంక ననంక సంగర భంకంబయెన నని
 కాపాదాపంబు నమెద్రము భాంతర్గ తంబైన వీ
 ర్యంబ వార్యంబు గాశ్రకున నని వాయుగ్నిహృత్తు
 ని మోర నిడిన నడండు నని బడి నారలు
 చుని ర్నాదింప జడరిన చింత పులు రసకు
 పంబులు సుదర్శన రజ తంబులునైన నమరెడు
 శ్రేణుడెడలం చెక్కు లయెని విజృంభంబు శిఖో
 మాతాపంబు నతరింప వోత నిజోదర సంభరితం
 బైన రోతంబు వెడల శ్రుతి న నది చతురియ
 లంబడి ప్తణ్ణా భంబులకు మాకుండ జనిలం
 చిన బాలుని శరణ మధ్యంబున చెట్టి బూవలు
 పు రోరు వాని వెంపుచుండ నెరకు వాడుభ
 వాని సహితుండైన విమానంబెక్కి జనశ
 పధంబున నరుగుచు శంకాతోరంబున నె
 రించు కుమారుం బూని శతర్థాణికి పాలంబు
 పాలున్నున వాడింభ కుండు తనకు మూడు
 నిమెరింగి కాపాదాపంబు నద నగర్భంబు
 న శ్రీ డింప కుండా ని ల్లానర్చిన బూవలు పు
 ల కుండురకు పోదాదిగా సంపాదంబు లదె

గుం గాత యని గావంతి శ్రీ కుమార స్తోత్రం గానిచని
 విలుధలకు పై న్న వాధుచేసిన నటేందు అమర గణ
 సమి మందై రక్షకుల నందు రనుకూలం గించి మహా
 రుణం పై నరణం బాసర్చి తారకాసురు వధి బంధు
 తితి భువనా పద్మ వంతు బుద్ధులు కుండా న చొండ వ
 రి పాల నం బాసర్చు మహాను భావునకు నామనః
 భౌతంబు లుపారించి రక్షింప నోతు దుర్లభంబు నమ్మగ
 లుటాక్షింబు రక్షింపవె శ్రవాని మనోమూలం ॥౩౮॥ పేర
 శు మస్త్ర అవధారు స్తోమి కమని యనియశః స్త్రీంద్ర
 చంద్రకా సమశుక్ర సప్త చిహ్నంబు లగుకైలాస
 కుడిలాగ్న భాగంబున నమయ మణి గణఘటిత్ర ప్రకటి
 త మహాశ్చిత నిర్మల ధర్మ మార్గార్థాభిసం తర సమంత
 కాంచన పంబున నభద్ర పోతంబున హైమ వతి బలా
 మ హాదం గూడ నొక్క పంకల గంబున్న యదతారంబు
 తారక జిత్రర భద్రస్తైర వులా శీనులై వరి పొచ్చిం
 ప సంతా భరణురుదా భరణ మహాకాళాది ప్రమథా
 ని కంబులు భయ భాగంబుల ప్రముది వీ కృతము
 యలై బలశి కాలం నయన సరంబున వాక్యవిధుల
 విల్ల కి శవ మౌఖావణురధః పద్మ బః స్త్రాజాన్ని
 ద్రితకౌర మాభగ వతి గాయ ప్రయోగానినిహ విష్ణుః
 నంద్ర మృదంగ తుంగ భవ నత్థిర్గా సమాంతస్త్రితా
 నైవంతి కుదు నుత్తప్ర దాన సమయెద వామృదాని
 పత్తి యను ప్రహృత్తర ఇంద వనన ప్రకారంబున
 ప్రభోధి న సమయ శవా కామూ హులై యప్పడు

సమస్త కలు సుంద సామంత వసురద్రాది వైదికముల
 రతము శాస్త్ర సంతా మంబు లానందంబు నశియైదు
 రుజువై నిటల తట ఘటి వే ముకుళ వేద కతుల
 యునశుభై అనాద విధంబులం బ్రస్తుతు లానందం
 ద్ధ విద్యాధి కులం బాదలా విద్యుత శంఖేర ద్రావంబు
 లభవత్వి సయంత మాం కేతవే కేతవే వర్ణా విత్వణం
 బులు వింశా మరంబులు వవరం బాదివై ముఖం
 బులకల లత్యంత సంత్ర మంబు న జరణ మం
 జ్జరంబులు సందడింప నృత్యం బానంద నివహుడు
 యన్విత్తు కల వా తింటి నర్తక్రియా లులంతవైదిగ
 సురికి సుటా ఫలా రంబు ముది జుగ్గ విది వేదం
 పాద మెప్పుల వాలకాశ తటిప్రదేశంబు న నమ
 ర్చి యా మోద బాంపవై నంట జట్టి కంకాల కపా
 ల మాతకా నితంబులు కంకంబు న వెనంగా న బ్రహ్మ
 దాంభః కణ ప్రారంబు న మర భస్మంబు శరంశ శంకా
 నది ఘమ ఘమ మార్చు తి భగ్గంబుల పాంశు చుతాం
 కి యాదు నుదు లాజు శాంతంబులు వేలకి శంభు
 కింబులు ఘమమై మ్రామంగు గానం బానంద వైద్య
 న గమ లా సనాది ప్రణా వతుల వేళంబు న కనుకూ
 లంబు గాతాళంబు మొలంప నింపు దళు కాత్మ
 ద్విర శ్రీలును రమాద వియతి వను పాంశంబు
 బాంద మోదంబు నుండర కాత్మండు నునందర్చు
 ల దింధి మికి దింధి మికి తాత్పర్యంబులు మృదం
 శంబులు వాయింప పాంపు న గింపు రుష జంబు

గాతులు అమృత విధ శతుల వాణువులు పూరిం
 ప వత్త మనులు నై నంది కేశ్వర శృంగేశ్వరులం
 దంద సందతులు వారింప శాశి పట మాడింది వాని
 మూల దత్త పటుశంఖ కామళప్రభులు బాది వా
 ద్వి నోట్లాడ్తూ పం అపూరంనై దిశంతులు బాచె
 వ్రుడు పరప వాండు వంతులు అయి పరాశివుండ
 నై న నిన్ను బ్రహ్మ వాణి సమ ద్విత్వము తాలు
 సద్గుణును ని కాలువు సన్నాహంబు బాద వాడంక
 య్మో నామనంబు విష్ణులు చున్న యది నామ సమ
 బుండ నైతుల్ల పృథు నే సమంబు న నిలువచను
 విచ్చి రక్షింప వెళి వాని మహామహం॥ ౩౭॥ పురాణపు
 రుష పుణ్య య బాత సుషప్ర తాతవనం బిష్ణు నియని
 మాను నిన్నాశ్రయంబున వామనంబు న బాధిం
 న సంతలంబుతో తును నట్లుగా నిన్ను స్తూర్తియెడనెట్లు
 తి వాని అత దుర్గ మనై అమృత విషమ మఖాణా
 ధల శివత పంకిల శంక వైలక్రావ సరిధురి సమర
 యంబును మహాదేవి ప్రచండు ప్రంతుతక శంద
 క శుంతాల వాస్తవంబుల వరాహులు లయస్థుగా
 వృథా నోకభేదర మృగ సంతా తంబును మకరత్రి
 స్త్రీ వాది సమ ద్వి దుష్ట జంతు సంకర్షణంబును
 నిరంధ్ర అంధుర ని బోధాంధ కార నానా నోక దృమ
 ల తాగుల్ల కంటక ప్రకర్షణంబు సురసిలా షాద్య
 లు అనునై న మహాతనా మధ్వింబున అడిన
 యతండు బాచ్చున వ్రావ నె బాచ్చు తిరుగ మ

సమస్త కలు నుండు సామంతు వసురద్రాదితనలృంతా
 ర క కలు నుండు సంతా మంబు లా నుండు నగుటైదు
 ర జ కున్న నిటల తట ఘటిత ముకుళిత కర కమల
 యుగళులై అనార విధంబులం బ్రస్తుతు లా నరసి
 ధ్ధ విద్రాధ రులం బాదకా విద్యుత శంఖర ద్రావంబు
 ల భవత్విజయంత మూల కలత కంకణ కర్ణ నిత్యం
 బులు వింశా మరంబులు వవరం భాదివేమిపుం
 బులకలలతనెంద సంత్ర మంబు న జరణ మం
 జృతంబులు సందడిండు నృత్యం బానరస నవహుడు
 యాద్యుర కల వా తింటి వర్తక్రియా లులుండు దిగ్గ
 న్నకర్తృత్వంబును
 సురికి జటాభ ఘరంబు ముడి జకు నిది పొదండు
 పాద వెల్పుల వాలకాశ కటిప్రదేశంబు న నమ
 ర్మియా మీద బాంపరంబు నంట జట్టి కంకాల కపా
 ల మాతకా నికంబులు కంఠంబున వెనంగాన బ్రహ్మ
 యంభః కణ పూదంబు న మర భస్మంబు నరంశ శంఖా
 నది ఘమ ఘమమార్చి తి భగ్గంబుల పాంబులు చుడాలు
 కి యాదు నుడు లాజ శంకుంబుల వలకి శంభునె
 కంకణమంబుల వెలుండు జటాభాదకాశంబున క్షాశివాది లాని పాదమనంబు
 నంభులు ఘమమార్చి మ్రామంగు గానం బానరస నర్మ
 న గమ లా సనాది ప్రసావయంబు మేళంబు న కనుకు
 లంబు గాతాలంబు పాంబుల నింపు దళు కామ
 ద్విర శ్రీలును రమాద వియతి వను పాంశంబు
 లుండు మోదంబు నుండుర కామ్రండు నునంధర్మ
 లు దింధి మికి దింధి మికి తాన్మనంబులు మృదం
 శంబులు వాయిండు పాంపు న గింపు రుష జంబు

రాతులు ఎదురించి విధి నతుల వాణువుల పూరిం
 ప వత్త మనులు నై నంది కేశ్వర శృంగేశ్వరులు
 దండ సందడులు వారింప శాశి పట మాడింది వాని
 పాణి దక్ష పటుశంఖ కామశక్ర ముఖాది వా
 ద్వి నిష్కాంతా షం నాపూరింపై దిశం తంబు బాచె
 ద్విద పరిప తాంధ్ర వంబు నా అంచి సవానివుంద
 పై న నిన్ను స్రవణ వాణి సముద్ర త్పరులు తాబా
 సద్గంబును ని కాలువు సన్నాహంబు జ్ఞాన వాతంత
 యై నామనంబు విష్ణులు నున్నీ యది నామ సుము
 ఖండ వైయల్ల పృథు నీ పము ఇంబు న నిలువనను
 విచ్చి రక్షింప వెళ్ళ వాని మహామహా ॥ 27 ॥ పురాణపు
 రుష పుష య అత సుషక్ర తాతనను జగన్మోగి యని
 మాను నిన్ను శ్రమలుంచి న నామనంబు న నాడును
 న సంతలంబు నో దోరు నట్లుగా నిన్ను స్రాద్ధింపెదనెట్లు
 తి వాని అత మర్త మంపై ఎదురి విషమ మెభాణా
 షల శివత పంకిల శంధి తైలజ్రావ సరిధురి సమర
 మంబును మహాదేవి ప్రచంద ప్రంతతత శంధి
 క మంతాల వాస్తవంబుల వలమలు లాయ స్పృశాశ
 వృథా నొకభీతర మృగ సంబు లంబును ముకరత్రి
 స్త్రీ కాది సముద్ర ముష్టి జంతు సంకల్పంబును
 నిరంధ్ర లంఘిర ని తోడాంధకార నానా నొక దృమ
 ల తా నుల్ల కంబత ప్రకల్పంబు సురచిలా భౌత్య
 లు ఎదురైన మహాతరాని మధ్వింబున ఎడిన
 యుతండు నాచ్చిన వ్రావ నె నాచ్చి తిరుగ మ

నుదంతిరుచును చరి మెరు వెరువు గానక నుప
 ధం సన్మోక్షించు విధంబున నపరి మితవై నచంత
 యు కాట్ల శర్మ నరకంబుల మునిగి కడ లెనియె
 నులం నడి వెడలుచు సొనంత గాలంతే రే వివి
 హరించిన

తిపురపురజయం.

విష్ణు వేషణ స్వయం నడి తన సుఖంబులొదని పునర్జ
 న నలు హితంబు గారి నన్ను భజింప గారివి పం
 నాక్షరి మహా మంత్రం ననియెడుం నుంపి యుప్ర స్థాన
 వా సనంద తగిల నాయెడల వెంప సంసరంబు
 ల సంరంభణంబ గొనించి లుంక నన్ను శటాక్షించి
 రక్షింపవె భవాని మమో హులం॥౪॥ వ్యాధ్యు న
 ర్థంబుల నవ్వు నాధింపు రలంచి నయత్నంబు నకే
 నాధ్యంబెత్తియై నంకిలదె యట్లంటి వొని తొల్ల
 లంధికా సుర విత్సా న్నా అకే మ లాక్షు లను రక్షాల
 చ త్రి తయంబు వర లబ్ధ కామవై పరిఘాప్త
 వార మర్హు నేమో వన నావి తూపే వటాక సహ
 తవై న కామ శమన పురత్రి తయంబు వతని
 శూన శూంత లులంబు న విహరింపును సుకౌకు
 పరి మహా స్థలంబున కు డిగ్గి గా న్రాప్తాణ ముని
 సాధు పతి ప్రతాపనంబు లకు వక్రవంబు శేషుచు
 సుకౌకు పరి నాకంబు నకేగని గోళాణు లంబు
 పరి మాన్యుచు తీర్చయ ల పట్టణంబు లట్టి ట్టడె
 గి పలాయనంబునర్హ శదుడు గంధ ర్క యక్ష

కింకర వర వాడే న కింపురుష గుహ్యక మారణ మార్గ
 నిర్ణయ విధానం లాదులు గూడ కిరంతర సంక్ర
 మంబూ వర్తకంబు నం బడిన రక్త సుల రస తూ
 పంబు నం బడవైచి క్రమమర ప్రతి కింకర మహ
 ఘోర యుద్ధంబు వాడ వంబులు అయి న తా
 వుండ వైచి కింకర ప్రతాప పెళా నమదన క్రమ
 తా లా నంబు మ వికా లు వు న వానంబు నాడ
 వాడు కత్తె నాడు నంబు అ ద్వి శ్లూ రు ను న్ని యది
 వాడు ను మ ఘంభ వైచి ల్ల ప్పడు నీ ప ము
 బు న కింకర చక్ర విష్ణు కక్షింప వై ఛాని మన
 కులై బు నోయ ను నంక కింకరంబు లంబురంబు ల
 వాడగె యుద్ధ మ్మ వివరం బగుచు ముజ్జ గంబు లకు
 ఘాద మునర్ప నిర్ణయంబు పెరచి నిర్వ తాంపన
 ర్వక ముకపెట్టు చుండరు నా పాయంబు చింతి
 పుచు నిర్వాణ మంప నప్పుడు ఇంతి లాకాంతంబు
 గారూపంబు ను వాణి కమణుండు వత్సరూపంబు
 మ వైచాని క్రతా లామంబు లయెయ్యచు నిగ
 చుల రస తూపంబు నం బడి నీర సంబుగా త్రా
 వతాకారంబులు వ సంక రించి విష్ణుండు కదంబు
 కన్దని వల పతి వ్రతా భంగంబు గాత వదియనా
 యులు న మరంబు న బడు రని యు ప మించి తా
 మెత్తు వృద్ధ వైచి చిత్తంబుంబై లాత్రించర
 ప నంబు నకుం బని అ ముపుత్ర వమతైచి విగతా
 కర వధూత్రి వయంబు లాసంకు పులల వైచాని

నుదండిరుచునుచు దరి పోరు వెరువు గానక నుప
 ధం న స్యాధిండు విధంబున వపరి వి వహ్యైన నుంత
 యు కాట్ల నర్చ నరకంబుల మునిగి కడు లోకయో
 నులం నడి వెడలుచు పొనంత గాలంత కి వివి
 హరించిన

తిప్పరప్పరచయం.

పిష్టి వాషణ న్నయం నడి దిన సుఖంబులొదని పువర్త
 న నలు మి తంబు గారి వన్ను నుజింత గారివి వం
 నాక్షరి మహా మంత్రం నదియెడు మాంపి యప్ర స్థాన
 వా న నంద తగిల నాయెడల వెంప నంబ రంబు
 ల పరంభంబంబంబంబి లుంత వన్ను నటాక్షింత
 రక్షిం పవె నువాని మమో హలా॥౪॥ వృష్ట్ర న
 ర్తాంబలా వీవు వాధింపు రలంచి నయత్తంబు నకే
 నాధింపెట్టియై నంకలదె యట్లంటి పొని మొల్ల
 లంధికా సుర విత్స వ్యా అక మ లాక్షు లను రక్షాల
 చ త్రి తయంబు వర లస్థ కామ్యై పరి ఘాప్త
 కార మర్హ్య నేమ వన నాపి తూ పవతూ క సహ
 త్వై న కామ నమన పురత్రి తయంబు వతగ
 భూన భూంత లుళంబు న విహరింపుచు మెకాకా
 పరి ముమో స్థలంబున కు డిగ్గి గా న్రాత్మణ ముని
 సాధు పతిప్రజానంబు లకు పద్రవంబు శేషుచు
 మెకాకా పరి నాకంబు వతగని గోళాణు లంబట్టి
 పరి మాత్మ్యుచు తీత్రయం ల పట్టణంబు లట్టి ట్టాచె
 గి పలాయ నంబావర్చ నదుడద కంధర్వ యక్ష

కింకర వర వాషి ప కింపురుష గుహ్యం నారణ సాధ్య
 నిర్ధ విజ్ఞాత లాదులు గూటి నిరంతర సంగ్రా
 మంబూ వర్తరణంబు నం బడిన రకే సుల రస తూ
 పంబు నం బడవైచి క్రమ్యర బ్రతి కించి మహా
 హూర యుద్ధంబు వాళదు వంబులు బంబి పతాశి
 వుండ వైవ విన్న బ్రతాప పెణా పమదన్ద త్రిమ
 తా లా పంబు మ వికా లు వు స న్నా హంబు బాద
 కాడు కత్తై నామ నంబు త ద్వి శ్లో ము చు న్ని యది
 వాకు సు మ భంభ వై యల్ల ప్పుడు నీ స ము యం
 బు ప విలు వ చన్ద విచ్చి రక్షింపవె భవాని వసనా
 మంబు గోయ చు వంతి కిష్టంబు లంబురంబు ల
 వాడవె యవ్వ బ్రా విహారు లగుచు ముజ్జ గంబు లకు
 భాద యు వర్చ నిర్బ రులు పెరచి నిర్వ కాంపనా
 ర్యక పెంకపెట్టు చుండురు నా పాయంబు నింజిం
 పుచు ని న్నాశ్ర లంప నప్పుడు ఇంతి లంకాంతుండు
 గారూ పంబు మ వాణి రమణుండు వత్సరూపంబు
 మ వైకాని క్రతా లామంబు లయెయ్యచు నెగా
 చ రుల రస తూ పంబు నం బడి నీర సంబుగా బ్రతి
 తతాకారంబులు వ సంహ రించి విష్ణుండు కేదంబు
 కన్దని తల పతి వ్రతా భంగంబు గాత వదియనా
 భులు ల స మారంబు న బడు రని యు ప మింతి తా
 మెకా వృద్ధకైతవ చిత్తు కే ఘంపై లాత్రించరభ
 ప నంబు నకుం బని అ మ్మ పుప్ర వమవైవ పిని తా
 కన వధూత్రి తయంబు లాసంకు ప్పూజలు వైకాని

వారలకు శాస్త్ర కపట ప్రశ్నలపేషనీని అశ్వశ్లాఘం
 ననంబు నంబు ప్రలుం నతాదరణి యపదేశించి శ్రీ
 కృష్ణ నందీర్థి మంత్రై వాక్య యద నవ కామ లవ
 ల్ల వత్తా శాశి కా ప్ర విస్తారంబై యెప్పటి పట్ట
 ల మహిరుకుంబు తానై యై యున్నంత యు నక్తం
 చరత్రితయంబు పవనీని పూవ స్సాతై అర్థ వస్త్రం
 బులుధరించి మంగళాలంకృతులై అశ్వశ్లాఘాకం
 బై యున్న బుద్ధి సన్న్యసింజుంజుంజు అంప నతం
 దు వాతల నంట బట్టి నింబుధరంబు లుచుంచి
 ని శాశ్లాఘంగనం బూనర్థి విడువ నయన్ విడువ
 పాతి ఉప్రతంబు తాలంగి రంకు లూండుల నం
 దంబు నంజాంకు వడియందు ప్రధ నంబు నంద
 డీయ్య నేవి వాశ్వకుల కప జయంబు వాదమ తాణం
 గిన నీవప్పుడు మెరు గిరి శలా ప నంబు కుంభి న
 లాజ తావెకార్థిం శూర్తి సజ్జధ నుర్థు లుండువై తా
 లా పధ కప నంబు తాడిగి ద్దివిషంశంబు ధరియించి
 నానాయణ చంద ప్రచంద కపవారంతు ముంబున
 శాత వాయుం బడిల పతచి తద్వారా మూలంబున
 తి శానై న తోయం శూర్తి మహిచక్ర స్పంద నం
 బు రతిశశిచక్రంబుల నుమర్చి విరించి ప్రణవ
 కళా దంతంబుకెంగెల ధరియించి పవన జవన వి
 న మహి యంబుల రబ్బున సెప్పంబుకంబుల
 కళి ముంబునై ప్రళయ పట కంబు వాయుంబును
 మున్నో బాబ్బోల తుచు వెలమై మూ కల వెంటన

టి నడువంద గుల వడి మహా ఘోర ముద్దయు గాదు
 లాక్ష స పట్టణాలులు సమంలు ల గాక విషమంబై
 దుప్పగిద్దొక్కెంలు లగుచు నలక్ష్యంబై యుండ పంచ
 త్న ద్త సమయ సమ రాషంలు న నీవు పరమంబై
 క్షేప మణంలు ఇంట పంథించి సమంత్త కరచ
 రణ చక్షిన్నా నాశ్రవణ దక్క శిష్యంబై పైతరీశాలం
 లు ర నెంక ప్రాణంలు న ప్రహసించుచు రణ స్థలంలు నం
 పర త భూమిని శృద్ధ వాయ స రూపంలు ల లరాక్ష కర
 ణు నందుం బ్రాణ చమష్ట యంలు నీతిని త్కొర శ
 వా సతంలు లక్రతు మంశూరు యమ అటల కాల
 వా నంలు నందుచు లో బరంలు లంథించి ల మౌలి
 ధి వా న మంత్రింలు ల సత్వంశంలు ల శట్టిచి త వి
 యు నైత స్థితి కింతర లోకా న్నా ప్రాచారణంలు ల
 ల లరు రి తంబుమందై వా పోవుచు నీ విషమ
 ప్రయోజ నంలును త్కొర శ మున్నుండ ప్రచంద కిర
 ణ తప్త పైతరీతంలు ను అనాశాశ్చ దక్క నుని గాది
 తంలును నైవ యమ పథంలు నీ నిద్వం బడి ము
 న్ను లోకాలకంలు నీతాదవతు ల్నింబై నపైగా
 ల వణా గమ ననై వాస్ప మణంలు ల గామమి
 సురలకు ద తో ఘోర న గు డార కవన లన భద్ర
 తాంలు ల సు శంధి ప్ర ము న భ ల పాదరక్షా
 ప్ర తాన వి పో ముండ నగు లంబెని అనాక
 భాదలం లాశయమ ముంక ముంక ముంక నంబై వీ
 ల్ గాక త్సర్ప న గాతా న రహితుండై నత వంలు

[illegible]

ఓ పదువంద గుల పది మహా ఘోర బుద్ధులు గారు
 లక్ష స పట్టుకొంటులు సమంతులు గాత విషమంతై
 దుప్పొద్దుగోనెంతు లగుచు పరిక్షింపై యుండి పంచ
 త్న ద్త సమయ సమ రాక్షంతు నీవు పరమై
 క్షేప బాణంతు ఇంట పంథించి సమంత్ర కరచ
 రణ చక్షిత్వా నాశ్రవణ దశ శిష్యవైష పైతతబాలం
 ను రమెక ప్రాణంతు సప్రచాశించి మరణ స్థలంతునం
 పరత భూమిని శృద్ధి వాయ సతూపంతుల లలాక్ష పర
 ణా పంచం బ్రాణ చతుష్టయంతు నిత్య త్కృతశ
 జా పరంతు లక్రతు సంచూడయమ ఫలంతు గల
 కాశంతు పంచతీ బౌపరంతు లంథించి లహరి
 ధ పాశ పంచంతులంతుల సత్కంశంతుల శక్తిచింత
 య నైష ప్రివీ కింకర లహరీ శ్లా ప్రహరణంతుజ
 ల జరు రి తంతోమంతై వా పోవుచు నీచిషకు
 ప్రయోజ నంతుడు త్కృతశ మంత్రాంతు ప్రచంద కి
 ణ తప్రస్తోతంతును అవకాశ్యదశ్శ నుచి కాది
 తంతుడు నైష యమ పథంతుని నిర్దం బదిను
 మ్న లహరీకంతు సదా దదతు ల్నింపై పైశా
 క పేణ నమ పనై వాస్ప బారంతు లగామపా
 పరల మద తోధ్యోద నగు తార కవన జపభక్తి
 తాంతుల సు శంధ ప్ర సూ పథ ల పాదరక్షా
 ప్ర తాన వి తో ముంతు నగు లంఘి అపాత
 ఘాదలం బాశయచు దుఃఖ బాజ సంతై వృ
 ష బా తన్వీష గాతా పరహితుండు పతవంతు

న కైకేశి స్థిరమయ నాణిత ప్రాకరమును అనెక మోచును
 విస్తారమును అపార నిమ్మమును పైకిరండరము
 య నటి కరణిం బాంశుచు మోయంతై వ్రుడుకుచుం
 దుడువై - రంణి ద్రాచి ముంచి మెత్తుచు యమో
 లయ నిర్మిత వ్యాకంబు నకుం గాని పావ నచ్చు
 ల వశియించి యున్న పశయకాల నిర్భావ పాద
 సమయ నిర్మిత సర్వ శిష్టాభిషేక మౌన పక్షి
 కుటకంబులు శరణి వదళంపుచు పెకలపక్షిలం పెట్టు
 చూరబుచు నచ్చుటపైత నీలరంబు విడిచి రవికిర
 ణ ఉష్ణుద కంబు అకార్యని అతి సుతు మారవై న
 మోచి నాశరరంబునై తాని రందు ధరచంద ప్రభం
 ద దృశ్యల న జ్ఞాన కల జ్ఞాంశుచు ఇమో లకంబు
 నంబు శివ దుష్కర్తంబు అమృత విజృంభించి తమ్ము
 జట్టు తాని పిరితితు నాయదంశ నప్పడు శతకర్త్ర
 గాత తారులు సర్వంజ్ఞాదంష్ట్ర కలాశ వికటాట్టక
 స రక్తలాచనులు మంత్రోక్త గాథా పాశ నిర్భయ వ్యంతు
 లు ప్రసూపం గాత్ర దుర్నిశేధుల ప్రచంద మారుద
 తగులు ముండి శతపదలు మత్త్రంశ స్థూలమౌన
 క వర్ణ శీలాంబులు అయః పూరితా శిష్టా
 షానితులు వ్రుదంద దార్ద్రండు చందులు తర్ఫ
 పాశప్ర శస్త్ర శాస్త్రులు సర్వ దిగ్భానులు పై న
 యమభిటులు కాపంబుల మోశంబులుచమ
 ర్కం జట్టు ముట్టి యాచంతా లందు శంకర
 ద్యోమం దని కందు లదు లంబుచందు శ దమ్రో

దురు ము ట్ట కు ట్టా కంబుల విందు శివ స లక్ష్మ
 ఘం ద విమోక్షుడు మహా శక్తిరావ ద్దవ విహుమం
 ద విక్షుర కంబుల శాయుడు తాన ధర్మ విదూరుండు
 వి పెతుల తాద లాన ద్దు యాతతి వహిత పెతెండ్లు
 అధి నావ స్థలంబెట్టి మహాహూర వరకంబులం
 శ్చుండుడు అంత క్రిమికటకే నునక సూతర నాత్మ శకు
 దూ తూర్తి అద్వంబులనొక కంబులం అచ్చు చుంబు
 ట్టాచు యష్టెంటికి ఘటంబులెక సుషంసెరుంశదు
 నావ్రన పామూననెనె శవదియ్యంధ్రీ పరామహే
 యుతల శశ నంబా నార మంద్రైవ పుణ్య నామంధుల
 యదవి భాగనంబం భాజ శక్త్యా దు లక్ష్మైవ లెక్కెంప
 శక్త్యంబె నామూర్తి వ దుష్టైవ త కౌచ క్రింధి భవ
 న్నామ శతా ప్రకారణంబున అల వంశశానినెనెద
 నద్దు కృపార్థ దృష్టిం జూచి లక్షింపవె శుభాశిమ
 నూతుల || ౪౨ || శి తి కంఠా | ని మూయ మూంధక
 రంబ్రతి క్రి మ్మమంబు నంభాజ పంభూత జంభా
 లుతు లక్ష్మైవ దరమ యట్లంటి వాని తాకుతాతణ్ణం
 బు నంబ్రసి డ్ధులై న ముని శణంబులు నితాహేతులం
 బవ నూద క వర్ణభక్తులు కంద మూల భలూకారుల
 పై అశ్రమంబున నిజవ లాతా ముల తాద వశియం
 బి విర్మల జ్ఞానానైవ పరితంబై న బుద్ధి వాదమ ని
 న్నం అరితన్ద జించి తురిం అరితురించితైవంబును
 వరాండు గలదు నిజంబై న్నైవంబు తమా తమా
 మూనం అని అత్తా లామలై దువః పూజ లాన ద్దు

౧ కైకేశి పూయ శాణి త పూరంబును అనెక మోలును
 విస్తారంబును అపార నిమ్మంబును నై నిరందరంబు
 య సతి కరణిం బాంబును తాయనై వ్రదుకుచుం
 దెడువై - రంణి ద్రాచి మంచి మెత్తుచు యమో
 లయ నిర్మిత వ్యాకంబు వకుం శాని పావ వచ్చు
 ల వశియించి యన్న పశయకాల నిర్భావ పాద
 సమయ శర్మిత పద్మశ న్ధోష భీషణ మృగ పక్షి
 కుటకంబులు శరచి వదళంపుచు పెకలవడ్డలం పెట్టం
 బారలుచు వచ్చుటపైత నీలరంబు విడిచి రవికిర
 ణ ఉష్ణాద కంబులకార్యని అతి సుమ మారవైన
 యశోవ నాశరరంబునై తాని రంద ధరచంద ప్రభం
 ద దృశ్యల వ జ్ఞాత కల శ్రాంబును ఇమ లకంబు
 నంబె శివ దుష్కర్తంబు అవ్వయ విల్పంబించి తమ్మ
 జట్టు తాని పిరికితు బాయదంక వహ్నిదు ఆకరక్రూ
 శాశి తారులు సర్పంష్టాదంష్ట్ర కలాశ వికటాట్టక
 స రక్తలూచనులు మహాశ్ర కాళా వాన నిర్భయ వ్యంతు
 లు ప్రసూపం గాశ్ర దుర్నితీక్షుల ప్రచంద మారుత
 వేగులు ముండి శివసూరలు మత్త్రంశ స్థూలమౌన
 క వర్ణ నీలాంబురులు ఆయం పూరితా శోషబా
 షానివులు వ్రదంద దార్దంద చందులు తర్ఫ
 పాశప్ర నస్త కాస్తులు సర్ప దిగ్భావల నైవ
 యమభటులు కాపంబుల మోశంబులుచమ
 ర్యం జట్టు ముట్టి బాచంతా బందు శంకర
 ద్యోషం తని కంద బరు లంబుచందక దలమ్రా

దురు ముట్టి కుట్టా కంబుల విందు శివ పంజరము
 ఘంధ విమలము మహా శక్తి లావణ్య విహారము
 దేవి క్షుర కంబుల నాయకుల తానధర్మ విదూరుడు
 నిపెతుల బుడ లానర్పు యాతతి వజ్రాత పెట్టెందు
 అతి నావ స్థలంబెట్టి మహా ఘోర వరకంబులం
 స్మందురు అంత క్రిమి కటకే నునక సూతర నార్థ సమ
 క్షుర తూర్తి బుద్ధుల బహు కంబులం బుచ్చు చుంబు
 ల్లురు యుద్ధంబికి ఘోరంబులెక సుఖంబులంబు
 నావ్రిన పామనన్దంబు సవతి యుద్ధంబు సూతుడు
 యుక్త శివ శంఖ నాద మంత్ర వ ప్రణా నాకుండు
 యాత విభావంబం భావ శక్తి తుల్యైవ లెక్కంబు
 శక్తింబు నాకుండ్రి వరుషుల తొలక క్రింది భవ
 న్నామ శతా ప్రవారణంబున బల పంపగ నావియెద
 వద్దు కృపార్థ దృష్టిం జూచి రక్షింపవలసినాది మ
 నెందును || ౪౨ || శివ కంఠా నిమాయ మూంధా
 రంబ్రతి క్రిమి ముంబు నంభావ సంతాన జంబు
 లు తుల్యైవ రుద్ర ముట్టంటి వాని తారానాద
 లు నంబ్రసి యుత్తైవ ముని శరంబులు నిరాకారులం
 బున నెందు క వర్ణ భక్తుల వంద మూల భలాకారుల
 నై జ్యోమంబున నిజ వలానా మూల తాద వశింబు
 చి నిర్మల జ్ఞానావై పరితంబైవ బుద్ధి నాద మి
 న్నుం బరిత్యజించి పురిం బరి పురించితైవంబు
 వలాండు శలద నిజంబై వత్తైవంబు తమ తమ
 మునం బని అత్తా నామై తునః పూజ లానర్పు

ముంద అప్రచంద యోగమున నుండ రణభయమును
 బ్రూత భావములు బలవంత వర్ణి నిరూపించుచు నీవృత్తి
 భువనాకారంబైనపురుష హృదయమును దర్శించుచు ॥ ౧ ॥
 ముందుకులై యదృశ్య విశేషములం బాపె యుష్మత్కమం
 బులం శ్రీధింప సుమానః ॥ ౨ ॥ అందుచు పల్లభి శ్చ మృతయ
 యు బగుదైర్యంబులు వదిలి లబ్ధి యుజ్జ్వలంబి
 మాపన ప్రాప్తిని నులులై పైపడి నిర్మలంబున
 బాసర్పుచు నివంబులందగుల తిరుగు నాచటా
 భారుట మాయామోహాని విస్మయం భూత పాలక
 కుచుల భువన కక్ష వక్షాదులగుల రరకుప దృశి
 లును భావంబులు మనంబు వందల పాతమున
 తనై నైమితి కాలార తల్లమృత్తానంబులు వదిలయొ
 నివంచిని వెంట దగుల తిరుగుచు వహి భం
 గంబులై అంతవ మతివృష్టానంబు లదెలగి ము
 నులందు రుం గుడి దారుణంబైన మోక్షము
 తణ మవనంబును దిక్షురక్షంబు లగాయము
 విష్ణు దూష కుండుని తమంబుల కద్దంబు వట్టు
 చు నానా యుగ స్థరణ విశిష్ట ముందు నిత్య కమంబు
 లనెత్తుచు మతి పూజాని విరళింతుండుని కాశ్చి
 యుతంబులు పుటి ఇందలు నోయుచు నానధర్మ
 విదూరుండుని పెక్కు భాద బాసర్పు యాతవిని
 పాత పాలెంట్లు అధికావస్థలంబెట్లు మహాభూర
 సరకంబు లంగ్రంబుచు అంతక్రిమి కేటకగు
 వకు సూతర సార్థ భ కుమారులు దిలకెత్తంబు

లు తొల్లగా నరంబులు. అన్ని ప్రతిపాదనలు
 వల్ల సమంత్రకంబున వెల్ల కాణంగిన తుంటి మ
 ధ్యంబున నుండి సమదూర దండు వచ్చి మానానల
 జ్యలంబు లభయంతర నిశాంతత్ర శూలంబునువం
 డ ప్రచండి తార్దండి చుట్టంగంబును చతుర్విధమో
 యా ఘోర వికృత విశాచ శణంబును ప్రళయనల
 సద్భావనలంబును కులంగంబులు బయట బాధన
 కంబు లద్భుత విల్ల తాక్కు పెట్ట నిన్నం బాధన
 వి శీర్షింతిని నీవు సాధనంబు లభిగాగైతాన వహ
 ధ నాలు నెగ్గు వది మియిద్దర అధమంగంబులు
 బాది పడు నట్టుగా నాపం బానర్ప మహోన్నతమ
 ధత శిష్యులంబు విరిగి మాలు తెరంగున వసుంధర
 శృంగి కంపింప నిమోద్రంబాది పది అంగా కారం
 నై యుండ శృత్రిమ విలాస వతిత్రి కాణంబు
 హనపట్టనై యెప్పు నప్పుడు తురు అంగా కారం
 నై యెప్పు నప్పుడు యున్న జాతి సర్వ సయస్వి
 మ సర్వ సంఘంబులు సంస్కరణలు నం బరతం
 చి ప్ర దక్షిణం బానర్ప ము మరు కాంచన దత్తానా
 శ వాం తాటి శతై రవిపి పంచ తాటి మరంగా
 నాంత వృథా శి వ తింగిదర్శ నంబును మిష్ట
 బూజించి ప్రసిద్ధి వజ్రశిరి గాద మహావిద్యను
 గా శిరి ప్టునై న మహాత్ములు మి మాయాజా
 లంబు తెరుంగ లోరట జరు పుతి నై న నన్ను
 పరమ మూర్ఖు డని గాచుటె ధర్మంబున

చుండ అప్రచందాశాసనమున ప్రచందాశాసనమున
 ప్రాతః సూర్యులు బిలువర వర్ణి విరూపమును నీవు
 భువనాకారం ప్రాసప్తమౌ పౌషం ను ద్ధరియించి వి
 హించుదులై యదృశ్య విశేషములం గానె యున్నాశ్రమం
 ములం శ్రీధింప సుమనః కాదంద ఫల్గునశ్చ మృదయ
 యులగు ప్రాసం ముల వది నాది లచ్చ యుచ్చగించి
 మాప స ప్రాసం నీలమల ప్రాప్త పది నిన్నులంగ నం
 గానర్చుచు నివేంబడిందగిల తిరుగ నాచటా
 భాతుల మామామోహిని విప్రమ భుత పాలక
 కు నల భువ కష్ట వక్షా ను యుగళ రర హాప దృశి
 లాస సూర్యులు మనం మునందల పాశాశ్రమ
 త్తనై మితి కానార కల్మషము నంబులు వదిలయ
 నివించితి కెంట దగిల తిరుగుచు వేదాశ్రం
 గంబులై అంత తమ దివ్యజ్ఞానంబు లాదలశ మా
 ములందు తుంగుడి దాదుగానె నమోకామా
 రణ హావనం క్రొనుం దవిక్షరక్షంబు లగాయచు
 విష్ణు దూష కుం దని తమంటల కద్దంబు వట్టు
 చు నానా యుగ స్థరణ విశిష్ట మంద నిత్య కనుంబు
 అనెత్తుచు వారి పూజాని విరళి ముందు ని కాక్షి
 యుకంబులు ఫులి శుందలు నోయచు నానధర్మ
 విదూరుండు ని పెతుగ భాద లానర్చు యాదీవి న
 నొక నెలెండ్లు అధికావస్థలంబెట్ల మహాభూర
 సరకంబు లంగుంగుచు అంత క్రిమి కేటకగు
 వకు మూతర నార్థ సమమం బాది నున్నంబు

లు ఊర్లు గూడర్లం యొకటి. అన్ని ప్రజల వ్యాపారం గూడ
 వర్ష సమంత్రతంబున పెల్ల కాణం గిన తుంటి మ
 ధ్యంబున నుండి పముదూవ దంత వర్ష మూసానల
 జ్యోలుళి లభయంతర నిగాంత్ర శూలంబునువం
 ద ప్రచంద తార్దంబున జత్తంశంబును అమృతిధమ
 యా ఘోర వికృత విగాన శణంబును ప్రశయానల
 పద్ధిగా నలంబును తులంశంబుల మెరుగులుగా నన
 తంబు లద్భుతిల్ల వాక్కు పెట్ట నీవ్వుం గాతవవా
 ని శీర్షింతిని నీవు సాధనంబు లభిగానైకాద వహ
 ధ మల నీవు వది మియిద్దర అధమంశంబుల
 లూతి పదునట్టుగా నాపం గావద్ద మహాశివ మ
 ధర నీవు తంబు విరిగి కూలు తెరంబున వసుంధర
 శృంగి కంపింప నిమేత్తంబూతి పది అంగు తారం
 నై యుండు శృత్రిమ విలాస వత్తిత్రి కాణంబు
 హనపట్టంనై యెప్పు వప్పుదురురు అంగు తారం
 నై యెప్పు వప్పుదురురు యెప్పు జూచి పర్వ సమృద్ధి
 మ సర్వ సంఘంబుల సంస్కరణంబు నం బరతం
 చి ప్రదక్షిణం గూడర్లు మ మరు తాంబవ దత్తానా
 శ వాం తాటి శతై రతివి పంచ తాటి మరంగా
 నాంత వృథం శి వ తింశదర్శ నంబును మిమ్ము
 యూజించి ప్రసాది వత్తనీతి గాదె మహా వియస్సు
 గా శిరి ప్టునై న మహాత్ములు మి మూ యూజ
 లంబు తెరుంగ రోరలు జరు మితి నై న నన్ను
 పరమ మూర్తు దేవి గాచు తె ధర్మం బని ద

యాత్రి తృప్తి మొసంగి ఇహపర సుఖం బాపాడించి
తక్షింప వెళువాని మనోమాతలు || ౪౫ || ఇహ

జలంధరుని కథ:-

ఇహలోకాది వాక్యము వినిపించుచు మహాసాహసం
బుల మహా మహా మంబుల న్నడింప కమలాప నాదిత్య
వతుల కైవందలమె యట్లుంటి వాని వాల్మజలంధరుం
డును తాన వెందుండు నిశురిత బలమై వాపః. సహ
స్ర ప్రవృత్తి కి వ ప్రభావంబున రక్షాభటమై వంబు
లర్పరి మూడక్షామణుల వాడం బ్రమాణ శోరిమోర
యంచు నభిల ప్రాణి సంక్షాళంబుగా పైప్ర యాత్రి
ము వాప ముండు దుష్టాంశ గణ్యమై కంబున భువన
ప్ర యంబు నం బరిశ్రమించుచు ప్రరందరాది బ్రు
తార కులంద మ వ శంబుగా వింతుక దిగ్విజయం
బు నొక అప్రతి ద్వంద్వంబై మారి మర మోదణ
గర్భుల నిర్మింతు గాక యని మనంబున బరిశ్ర
మించుచు ప్రరందరాది బ్రు మూకంప మారు
మర్మరు నతి సూక్ష్మ రూపంబు మండల్ల నుండై
యాని నాచురుల కణకరంబై వాలంశి నవండు
కుపిత స్థాంతుండు భూర్భువ స్వర్గాకంబుర రశి
పై కుంతంబు వెరకి సప్త లోకం బసేర్పడించి
పైలా సంబు విమర్శించి విష్ణుండు నం గావక అ
ధి క్రాంతా వసుల వసుండు పెచ్చు వెరిగవను
చ్చురంబున సర్వస్వైవంబు లాక లాట దింప తా
మెగు రుండును నీలావాణియై సర్వదిగ్భా

ముందులంబున పెదకుచు తిరుగని వంతక మున్న స
 ముత్రితీరంబున నతి వృద్ధి పొషుందనై యువత్తం
 చరు నకుం చూడ చూపి మనంబున నించుకొని
 యు వంచుంపక నితల రూపెరింగించి జుచ్చి యారం
 బ్రుచ్చి తిల్లు నితి తోవుని చందంబున నుచ్చై
 కించి సందంష్ట్ర దంభాకణతులునై నిమ్మ సంగ్రామం
 బత్తింప నీవు ను ద్వంద్వ యుద్ధంబున కాదంబు
 డి వార్ధక్యం బుచ్చి గించి యతని జాడంద గుల
 వడి పతి స్ఫుట నిష్ఠుర లామగణాప్ర మరణం
 బు లభుడు ధీ తి తే ముత్తై మెదా ముంప మ
 స్త్రీ ధీ రత్త నిక్రాంత కంబు ల గా మహాదా
 రుణంబైన రణం బానర్చి యట్ట కెలకు నాతి
 పిని వా మగ వాసుంచేసి నిర్భర మర్షంబున
 నుచ్చుచు నిబ్బరంపు తొందరంబు తి పుదంబు
 కు తాంబు స్థంబున సముద్రార కంబుల మీది
 తట్ట లంబు గానావత్తం బానర్చి వప్పుమ సు
 - తిత్తి రంది రుగుచు సప్త పాదాది సంగ
 రంబు గావించి పయోగాన మధ్యంబున ను
 ధ్ధా ప చంద ప్రచండాదంద మూర్తంద ముంద
 ల సద్భగ మందిత నిత్యత్ర పితృమ సత్తంబై
 మహామూరు త వాగంబున వక్షణంబు మీదక్షి
 ణ తార్థందంబు నంబ్రవోగంప మున్నున్నా
 న వ సోనాకాన నంబు మీద నివక్తుమ నిత్యం
 సాదనంబు పయోగాన బానర్చి మరు జవం

యాత్త ద్భృష్టి మొసంగి ఇహపర సుఖం బాహుతింతి
రక్షింప వై భవాని మమోహంబు || ౪౫ || భవా

జ బలంధ రుని తధ.

భక్త్యాత్మక విక్రమ మొపకాత్త మహాహార్యం
బుల మహా మహా మంబుల న్నదింప కమలాప నాదిత
వ మల వైవంద్యంబు యట్లుంటి వొని వాల్మీకలంధరుం
దును తాన వేంద్రుండు నిశురత బలవై కపః సిద్ధ
త్తి ప్రసన్నుతి వ ప్రభావంబు వ రక్షాభటపైవంబు
లర్పతి ముదక్షాహిణుల వాదం బ్రహ్మణ భారిమోర
బంబు న భల ప్రాణి సంక్షాళంబుగా వైత్త యాత్త
మువా మూర్తై దుష్టార శత్రుక్రమంబు వ భువన
త్త్ర యంబు నం బరిశ్ర మించుచు పురందరిదిబ్బం
తార కులంద మ వ శంబుగా వించుక దిగ్విజయం
బు చొని అప్రతి ద్వంద్వంబై మారి మర పితల్ప
శక్తుల నిర్మింతు గాక యని మనంబునఁ బరిశ్ర
మించుచు పురందరిది బృత్తి నూకొంప మారు
మత్వరు నతి సూక్ష్మ రూపంబు యందల నున్న
యాని నాచరులక గావరంబై వాలంగి నవండు
కుపిత స్థానంబునై భూర్భువ స్వర్గాకంబురరశి
వైకుంఠంబు వెరకి సప్త లోకం బద్విధింబి
వైలాసంబు విమర్శింబి విష్ణుండు నం గావక అ
ధిక క్రూరా రాసుల వసుంబై పెచ్చెచ్చువెరిగినమ
చ్చురంబున సర్వస్వైవంబు లాకలూట దింప వా
మెను రుండును న నాహణియై సర్వదిశా

ముందులంబున వెదకుచు దిరుగని వంతక మున్నె
 ముత్రితీరంబున నతి వృద్ధి పొషుందనై యానత్తం
 చరు నకుం చూడ చూపి మనంబున నించుకొని
 యు నంచంపక నితల యాపెరింగింతివ జాన్చి యారం
 బ్రజ్జ రిల్లు నితి తోమ్రుని చందంబున ననున్ద్రై
 తంతి సందంష్ట్ర దంష్ట్రాక లాతులుదై నిమ్మ పంక్రామం
 బద్ధింప నీవు ను ద్వంద్వ యుద్ధంబున కాదంబు
 డి వార్ధక్యం బుజ్జ గింతి యతని జాతంద గుల
 వడి పడి మ్మట నిష్ఠుర లా మానవాప్ర మరణం
 బు లభు యుద్ధ రిత బోమ్రై మెరా మాంప మ
 స్త్రీ ధీ రత్త నిక్రాంత కంబు ల గా మహా
 రుణంబైన రణం బానర్పి యుట్ట కలకు నాతి
 పిని వా మగ వాసుంచేసి నిర్భర మర్షంబున
 ను బుచ్చుచు నిబ్బరంపు తాందనంబు ది పాదకండా
 కు తాంబు స్థంబున సమ ద్రాద కంబు ల మొది
 తట్ట లంబు గానావత్తం బానర్ప వప్పునా ము
 - - దిర్ఘ రంది రుగుచు పప్త పాథాది సంబు
 రంబు గావించి పమోలంక మర్షంబున ను
 ద్ధా ప చంద ప్రచండాదంద మూర్తంద ముంద
 ల సద్గుణ మందిత నిత్యక్ర పరాక్రమ సత్తంబై
 మహామారు వ వానంబున వక్షణంబు మొదక్షి
 ణ తార్థందంబు నంబ్ర వానంప మున్నె న్నిదా
 న వ సోనాకాన నంబు మొద నివమ్మకా నియన్
 నాద నంబు పమోళం బానర్ప నురు జవం

ముచ సంవత్సర కాలానల సహజ సాయుధ సత్వద్విత
 సంరంభ విచ్ఛంభ మాణ విర్భావ ప్రతివ సహు విస్ఫుల
 గావివ పరిస్థుట నటరూట య మాన విభాజం
 యే ధూన భూంత లాధం ము వెలంగించుచు పర
 శు నె పట్టన ప్రాస పరిధు ముస్థల ముద్గత వామర
 ణింది వాల శూల చక్ర శతాశ్చింతి సాధన కాట్లా
 విత్త వింపం చ నీతరి మ రశస్సంద న పరావి వర్గం
 ముల విశి అన్నిటి కన్ని మాపుతై యామ యా నాలవి
 రవ శోషం మగా ఇది ఇంతలు గా వింతి త్తమ్యర విశి.
 రం ము నకుం చును తొర నప్పుడు తుంతా చక్ర ప్రభా
 వం ము నకు పేర శంకుచు తామ తాన విలాపియను
 లం జెశి యా చక్రం ము న గాని నిగాచరచక్రం ముని
 ధింప వారాత్మ న సాధ నం ము నీ నసాధనం చని విమృశా
 ర్వి శరిష్ఠ నిష్ఠాతి నయంతై వేపం నానర్వి చిపరు
 హస్త్ర సూన సహస్త్రం ము ల నర్చిం పని యుతుంతై మ
 మ్మ్యం ముజించు నెద నంతాత్మ ల అహంతం
 లద్య శ్వంతైన నతందు ప్రంతరి కాళిందుగావు
 న శ్రమనంద నకమ్మ వాతచి పూజింప న్రు
 మ్మంద వై నాణ యణ దేవు న కామ తార్కనం
 నా సంగి తట నయాది దేవుని తితి విశ్వల
 చిత్తం ద వై విమృం ముజింప పోరకి పురు
 శ పాధ మునిజీ నమ్మం శటాక్షింబి ఇహవర
 సు ఇప్రదాలు వై రక్షింప వే న్నవాని మమోహ
 రా ॥ ౪౪ ॥ శనంతాత్మ సర్వ భూజం వత్స

వైవ అశక్త్య యందు వసుటం శ్రేణి వాతారై పథలంబు
 ను పట్టు గా శ్రీశని గా ముపర్వంత యా మంబులు
 మదియొక్క వగు మల మధ్య ప్రతేశంబున వీవు
 విశురింపం జాతి సుజ్ఞా నంబు నియెడు గంగాప్రవా
 హంబు న నవ గహ నంబు గాతూం దలంచి న స్వ
 శ్వేంద్రైవ అజ్ఞా వశ్యేవం బా విచ్ఛాతంద్రైవ పావ
 న జలంబు ల కట్ట పడి ప్రతి విధా నం బావద్దురు
 న్ని యు ది నామ నంబెడు కర చితంద్రైవ చూర్ణాది
 కర్ణంబులు మరలం బుది జాగివ నందంబున న
 త్వంత మధు రావౌతంద్రైవ సంసారంబుది
 మెడు చూర రివిచేరి ధన భావ్యంబులు భరణ
 లామా మణులందరియ నుమె వది అగ్ర దురేమద
 లదిరుగ నొరక యున్న యుది నిశ్చల కృద యం
 ద్రైవైది నంబులు గదప్రచు విష్ణుగ విమోద
 నంబి నొది భిన్న కుంభాద కంబుల తిజివ య
 స్సంతంప కుం శ్రమిలుంప తానారె న్నవనోత
 సుంద్రైవై విహసాయ త్త్రుంతం భగ మధ్యం
 బు న మందియ న జల లంబులు నొగ్గింతు విధం
 బున విపిల కంబులు జాపన వృణ పర్వంతంబు
 చలా చర పతి తంద్రైవ విశ్వ మంతాన పర్వత
 న మాత్రంబును పంతు దలుచొక పరిపూర్ణానం
 ద బ్రహ్మాందై నా లాపల జీవును నేలాపలనా
 మ మందగి ల యుండియు నిన్ను గన నొరక
 దారి దన్త వ్యో గ్యో పదు పుట్టత భయం వహం ద్రై

మున సంవత్సర కాలానల సకూనీ సాయుత సత్పుర్యశ
 సంరంభ విప్లవ మాణి నిర్ణాత ప్రతివ సమ విస్ఫలం
 గా పిత పరిస్థుట నటరూట య మాన విభాసం
 పై ఘోన భాంతి తాదం మువెలం గిండు ము పర
 శు కె పట్టన ప్రాస పరిధు ముస్థల ముర్తన వామర
 ణింది కాల శుల చక్ర శతాశ్వాది సాధన కాట్లా
 తిర్చి వింపం అని తతి మరగ న్నంద న పరాతి వర్గం
 ముల విశి అన్నిటి కన్నీ రూపులై యాదు యానులని
 రవ శోషంలుగా ఇది ఇంతలు గా వింతి ప్రస్తుత విశి
 రంభా నకుం అనుచోర న్నకుట తుంతా చక్ర ప్రభా
 వంలు నకు వెర గందురు తాను యాన వాణితియను
 టం వెళి యా చక్రంలు న గాని నిగారక చక్రంలు పి
 థింప వరాక్క న సాధనంలు న వసాధ్యం అని ఎమ్మగు
 ర్ని గరిష్ఠ నిష్ఠాతి నాయులై వీవం లానర్చి అపరు
 మాప్ర మూన సకూటంలు ల వర్చింప నియమంబై వి
 మ్మం లూజించు వెడ వంతాక్కల అచాంతం
 లద్య శ్నంబైన నతంతు ప్రంతరి కాశుంతు గార్చ
 న శ్రకుల నంద న కమ్మ వాతని పూజింప బ్రహ్
 మ్మంద పై నాణయణ దేవున కాపూదర్శనం
 లా సంగి తట నయానిది దేవుని తితి విశ్వల
 తిత్తుండ పై విమ్మం లూజింప చొరవి పురు
 శ్చ సాధ మునితీ నమ్మం శటాక్షింబి ఇకాపర
 సు ఇప్రదాలు పై రక్షింప వెళునని మమోహ
 రా ౧౪౪ ॥ భవంతరాదేవ సర్వ భూతాం వత్సవి

వైదిక శాస్త్రములందు వసులం శ్రీ శివానామ సంకలనంబు
 ను వట్టుగాని శ్రీ శివానామ సంకలనంబుల
 మదియందు వృత్తుల మల మధ్య ప్రత్యేకమున వీవు
 విశుద్ధింపం గాక సుఖము నందియెడు గంగాప్రవా
 హంబు న వవ గమా నంబు శాతం దలంచి న స్వ
 శ్రీ శ్రీ వైదిక శాస్త్రములందు విశుద్ధింపంబున
 న జలంబు ల వట్టు పడి ప్రతి విధా నం బా వట్టును
 వీ యు ది నామ నం బెడు కరచిత్రముల నుద్ధరి
 దర్శింబులు మరలం బని గానిన చందంబున న
 త్వంత మధు రా వాతంబైన సంపాతంబని
 యెడు చాతర దివిచేరి ధన భావ్యంబుల చరణ
 ల మూ మూలం దగిల బుగ వడి లగ్న దేవుర
 ల దిరుగ నొకట యున్న యది విశ్వలక్ష్మణుడు
 వైదిక సంకలనంబుల నుద్ధరింప వలయు
 నంబు నొకటి ధన్యులకుం గాద కంబుల తితి నయ
 స్వంతంబు మంత్రిమంబుల తానొకటి ధన్యులకు
 సుంద్రములైన విశాఖంబులకుం గాద మధ్యం
 బు న మందియు న జలంబుల నొకటింబు విధం
 బున వివిధ కాంబులు నొకటి చంద్రుల పద్మంబు
 చల చర పక్షి వంబైన విశ్వమందాక పద్మక
 న ముత్తంబును పండు దులవొక పరిపూర్ణానం
 ద బ్రహ్మంబైన నా లోపల జువ్వను న లోపల నొ
 మ మందగి ల యుండియు నిన్ను గన నొకట
 దారి దన్య వ్యోధ్యో పదు ప్పడ చాయ వమం దైన

నీ వెంటి దిగి అమెర మది ~~దగి~~ మోర బాస నమ్మం
 అణకుచోకి తలంచపు అకారణ సుకృతి అనియెడు

నీ ఆరుదువదలనీ ఇహపర పుష్కలమైనైరక్షింప
 భవాని మమో ముం॥౪౫॥ పర్య ^{జ్ఞ} జ్ఞానమహావిదలాంధ
 తాతప్రతిప్రప్రవాద మందు నగు నిన్ను శ్రమించినభ
 క్తునకు తొశంబుమం అతితాపంబు తోడట మా అమా
 రం రోముందును ముని కుమారుండు యొద శత
 త్న లాము : పతి మిడువై అతనికి కాలంబు పక్షం
 అగుట యు నిత్యని మోగంబున మిమ్ము నానాథిం
 చి పూజించు చున్న మద భయంతరముంకానా
 బ్బ హనువై యమ కింతడు తొవెంచి కాల మొకం
 బు అతనివై వైనే అంధుడ నిర్బంధ వస యాచేదనకి
 శ్రేష్టిమందై వెలమ వ్రాలం అనాపించి కృంద
 యూ యూతల నందర ధుత ధు తమంబుల నాంబ్ర
 మదింబు నాశ్వ తా నాకల్యక్తు కల్పంబు లాము
 క్షంతుండు వైయుండు ముని మృతంద నంద
 నుం గతుక్షించి నిల్పిన పేర దావపు సకల పై
 ణి సంచార కారణ తాదు దువశి శిశుంబు
 మాన కల నాదక్రరస నా విక్షే ప పుచంకలాకా
 రంపై న మృతుని వ్రుం దదిమి తాతెట్టి నవరా
 శ్రమ రుందువు క్రూరక్ర మాప్రతి కూల మహా
 రాగ నిర్మగ్న స ముత్తరదైత పంబుక్షిరి మ
 మోష ధ ప్రదాన పురాణ ఆకితనకుండువు అర్చన
 నరక్షణాని మానవం భరి తాంబరంగ ప్రమ

తదిత్యక్తుం యో ర తిందుం దువనం త తాటి ప్రవృత్తిం
 రు ఫర్తవైవ వోవె నాతు దిగు ని నష్టతి శరణా
 గతు దువైవ నన్ను గలాక్షింతి అఖిల రుద్భవౌప
 మారణం యానర్చి ఇహ పర సుఖ ప్ర దాయతై రక్షిం
 ప వే ఫహని మహిమ మహి || ౪౬ || విశూ హాహా వాహా
 మెత పుణ్య పురు ఘంతుం తత్త్వా మ గుణ్యం వైవ
 నీ తగర్తం యు గా లానర్చ్యురు అతిథి సమోరం యు
 ల నన్యోగత పూజల భూసుర స మూలాధవం యుల వా
 న వాచి తూప వతూత నిర్మాణం యుల దివల యుల గ
 తు పురు మహా హో సతి నెదం జల వెందర లగా
 విందు ను మతిం యు లవైవ గ్రాధా శ్వేద్ధ ప్లజ్ఞాది వృ
 ష్టిం యుల నిల్పురు నీర్ణం యుల లతు వస్త్రం యు
 లా సంగురు తినుల వైవం యుల వాపురు అహిం
 సా పరుతై విహరింపురు సతల శీవుల యెందు
 ద గి అవర్తిం పురు అనన్ద వాప మారణ విమూఘ
 తై నెరితు యంపురు పర వారి ప లాక్ష్యం వైవ
 కూ రింపురు పరు లా రుల పరుష యాషణం యు మో
 తుల చవలన అ శ్రవణ రంధ్రం యుల మూగి మి
 వృష్ట స్థితి యంపురు యాతి సమస్త జనుల నుతి
 యంప శాలం యు గదిపి యా పుణ్య స్థాతుండు స్వ
 త్తా కాంతర్గతుండు గా వచ్చు సమ యం యువ నతిసం
 ద లాహరుల నాహున యాకుల నతి సాత్వికులర
 ర మాదిత మూఘుల దయాత్మ ర్త్ర మను సుల దివ్యం
 ల లా ఫరణ భూషి తువైవ తి వతుం వల చనికిం

శివైంబడి దగ్గర అయ్యల బడి ~~దగ్గర అయ్యల బడి~~ వద్ద వద్దం
అయ్యల బడి వద్ద అయ్యల బడి వద్ద అయ్యల బడి వద్ద

[illegible]

తిత్త క్కుద యూ ర విందుం దవనం త కాటి ప్రవ్వం
 ర ఫర్తవైవ వోవె నాతు దితు ని వమ్మతి శేరణా
 గతు దవైవ వన్ను గటాక్షించి అఖిల దుష్కృజాప
 మరణం నావర్చి ఇహ పర సుఖ ప్ర దానై రక్షిం
 ప వే ఫహని మ-మోమహం॥౪౬॥ విరూ పాక్షా వాకా
 మెత పుణ్ణ పురు ఘండుం కల్లామ గుణ్ణావైవ
 నీ వగర్తంబు గాం లానర్చుచు అతిథి సమోదంబు
 ల న భ్యగత పూజల భూసుర సమూలాధవంబుల వజా
 న నాపి తూప వటూత నిర్మాణంబుల దివంబులు గ
 దు పుచు మహా తౌ సద్ది నెదం బల పెందర లగా
 వింతు చు మతింబు లపెన్ గాధా శ్వేద్ధ ప్లక్షాది వృ
 ష్టింబులు నిల్పుచు నీర్ణాంబులు లతు వస్త్రంబు
 లా సంగుచు తినుల దైన్యంబులు నాపుచు అహం
 సా పరుడై విమరింపుచు సతల శీవుల యెందు
 ద గి అవర్తింపుచు అవస్థ నాప మరణ విమూఢా
 దై పెరితుంబుంపుచు పర వితి ప లాక్ష్యులై వి
 మరింపుచు పరు లాదుల పరుష నాషణంబు మో
 తుల చవలన జ శ్రవణ రంధ్రంబులు మూగి మి
 వమ్మ స్థితి యంపుచు యాతతి సమస్త జనుల నుతి
 యంప గాలంబు గడిచి యూ పుణ్ణ శ్లోతుండు న్య
 ల్లా కాంతర్గతుండు గావచ్చు సమయంబున చతిసు.
 ద లాకారుల లాచాన నాకులు నతి వింతితులర
 ర నానిత మూఢుల దయాత్మర్త్ర మనుషులు దివ్యం
 బ లా ఫరణ భూక్షితువైవ తివదుంతల చనితిం

నాద చూప ప్రత్య మిప్ర కళ ప్రాదులు వన్నుంబలు
 కరింప వారి వాడ ప్రతి నా క్షింపును అనాయుసం
 ను వ పెను తారంగి తివ్వ సుందరమైన దీనువు రా
 జ్ఞు కరికిరణ సద్గుణ స్ఫుట నా నావోక మణి శరణ
 చిత వావర్ణ దేవ ప్రమాద తివ్వ విమావంబు నంబ్ర
 వో శింశి సూర్య ముందు లం నారశి కాదుచు మలయక
 పర వంబు వి తెర శంధర్వ కిం వరకింపురు ధి ముందులవా
 సు తె దురాప పమ వర్తి వ్రమన్దా నంబు లాద్రు
 అతత త రాజ లాకన్య సూర్య ముందు లం నారశి కా
 నుచు మల యవవంబు వి తె] కాపరి ప్రాంత పూర్వ
 తి శ్లాక స్సనంతిత్రి తివర్ణర విస్ఫుటక నాట విప్ర
 తంబు శాంబ్ర వో శింశి శంధర్వ శానంబుల తివ్వ
 రుందుని ధర్మ వంబుల రంభా తి వియచ్చరి లా
 ప్సంబుల నారి చావ ప్రపవ పారభస్మ స్థ ప్రమ
 గాయ మూనాను కుల శంధ వామంబు నాట
 కంబు ప్రవో శింశి శివోణ వల్ల భువలన పన్నా
 నువ్వు మహా నెయ్యి మణి శరణ వోవ ప్రభా గా
 వి త మౌ మౌతుద్వం లభ్యం నను వట వాకపతి
 మీ జరయ వడుమ విడువ చడ వెటిగోటి ప్రాదవె
 తియ పరు మెద వివ మెదల పాపంబుల కదగ
 ద వణంతుచు వెద కలు శరా లంబు వటవ
 రి యల్ల ప్పుతు ఇన్ని భజించి న వజల దుష్కర్మ
 విమ క్తుతై ముక్తి శాంతా ముఖ రాకాచంద్ర ప
 ముల్ల నిది విభూజన తార విమాంగంబై విమ

రింతులు తులుడు అవతరం పురి స రాగులు వుండు గళం
 అద్వైత మంతరి నవమ్మం గళాక్షింతరి మును పరమమ్మ
 ప్రణామ పై రక్షింప వెళ్ళవారి మనోమథులు || ౧౪ || మమ
 దేవా బ్రహ్మ నీవకాశ వాని భావంబు నవమ్మలకు
 గల్గె యుందు పై అవతర మూర్తుల మెందు వర్తియి
 నటి లంఘనము వసుంధర కంటెం బ్రహ్మ ప్రాచీనంబును
 గళ వంబు నవతలె నమన్మనీ వంబును వర మూర్తు
 కంటె నతి మూర్త్యంబు మనై లగతంబులకు విపర
 వర్ధితులు వాడుమ కుండా నవ్వుతులంబు గా
 రక్షింపు చున్న యాధి మధ్యవ మన రహితుండు పై
 నవతి పతి పూర్ణా వంద బ్రహ్మంబు పై నవిమ్మనీశ
 రణంబు వెండెర మాల తల్పాంతంబు నవిశు
 రింప వలయు పెల్లంటి వొని అవద భి నంపై నవా
 నర రంబివర దోవతల వాణ్మెంప వోరదుమె
 వ్యం దొనియ నేదితియ గాని మహా తాతాను
 భస్మంబు నలలు చొలుల వమాః పూరంపై నవి
 గాధా దక కుంపంబు నం గూల దుర్గతి గలండో
 గ వామ గతి మౌనా లగతంబు ను నిరమంబు
 నకుం ద్రావ మూపడు నీచ దోవతలం బ్రాక్తిం
 ప జాల నానా^{నా} మణి గణ ఘటి త స్ఫుటతమ
 ముట శ్రీ సం వృష్టి త విశ్రాజంబు గు మజ్జకా
 ప్ర సూన రామంబు విధ వతలంక రింతు విధం
 బు నవ అవ రంఘ్రి స రాగు వర్చనా మోగన్మనై
 న వాతరంబు అమృదోవతల నానాధింప నీ

నూరు చూప ప్రత్య మిప్రత్య ప్రాణులు వన్నుంబలు
 కరింప వారి వాడు ప్రతి నా క్షింపును అవాయుపం
 ను న మెదు తారంగి తివ్వ మంద రవైన వనువు రా
 జ్ఞు రవి కిరణ పద్మ నే స్ఫుట నా నావోత మణి శణ్ణ
 చిత వౌవర్ణ్య దే తివ్వ మాన తివ్వ విమోచనంబు నంబ్ర
 వౌ శింబి సూర్య మంద లం నారశి కానుచు మలయత
 పవనంబు వి తెర శంధర్వ కిం వరకింపురు ప్ప మందలవా
 సు తె దులారావ పను వర్తి ప్రమృద్ధా నంబు లాక్రర్ప
 అతత త లాజ లాకర్ప సూర్య మంద లం నారశి కా
 నుచు మల మదనంబు వి తెల్ల కాపరి ప్రాంత ప్రార్థ
 తి శ్లాగి ప్పనం దిత్రి తివర్ణిర వి స్ఫుటత నాట విప్ర
 తంబు గాం బ్రవౌ శింబి శంధర్వ గానంబుల తివ్వ
 రుందుని ధర్మ నంబుల రంభా తి వియచ్చరి లా
 ప్సంబుల నారి చాత ప్రపవ పొరభస్మ బ్రహ్మ
 గాయ మానాను కుల శంధ వామంబుల నాట
 కంబు ప్రవౌ శింబి శోణి వల్ల ఘన వలన సవ్యా
 మంత్ర మహా నియ్య మణి శణ్ణ వోత ప్రభా గా
 పిత మౌ మౌ కుర్వం లభ్యం బను వట వాత వరి
 మి అదల నడుమ నిడు నచద వెటి గోటి ప్రాదన
 తియ పరు సెదల వన సెదల వంపంబుల కదగ
 ద వణంతు చు నెద కల శతాలంబు వటవ
 రి యల్ల ప్పుడు నిన్ను భజింబి న వజల దుష్కర్మ
 విమ క్షుద్ద ముక్తి కాంక్షా ముఖ రాకాండ్ర
 ముల నిద విభూజన వార విమంగలై విమ

రిండు రు రుదె భ వ దం ధ్రి స రా రు మా తు గళం
 యో న్రి మం రి వ వ మ్మం గటాక్షిం రి య మ పర సుభ
 ప్రణ య పై రక్షిం ప వె భ వాసి మనో మం॥౪౫॥ వామ
 రే వా నివ్ర శివ రో శ వా భి ణా నం య వ వ భు లు
 గల్గ యుం ద పై అవెక మూర్తు ల మెం దు వర్తిం రి
 న తి యం ప్తం రు వ సుంధత కం తెం బ్ర వి ప్రా రం యు
 గ గ వం య వ కం తె న మన్మ వేం యు ను వర మూర్తు
 కం తె న తి సుంక్షం య మ పై లా కం యు లకు విప ర
 వ స్థి తు ల వాడు మ మం ఠా న వ్యో కు లం య గా
 రక్షిం పు రుచ్చి యాధి మ ధ్రి వ మ న ర హి మం ద పై
 వ వ తి ప రి పూర్ణా నం ద బ్రహ్మం బ పై వ నిమ్న నే శ
 ర ణం య వెం ఠె ద మం ల కణ్ఠాం వం య వ విహ
 రిం ప వల యు పెల్లం టి వొని భ వ ద ధి వం నై న వా
 శ ర రం టి వ ర దే వ త ల వా న్రి యం ప వొ ర దు మె
 వ్యం దే ని యు నే ది తి య గా ని మ హ తు రణ్ద మ
 ధ్రిం య వ బటు చాటు ల త మాః పూ రం నై వ ల
 గా ధా తే తూ పం య వం గూ ల దుర్మ తి గలం ఠె
 గ వా మ గ తి మౌ కౌ లా కం బ మ నిర మం య
 వ కుం ణ్రా వ యుం ప దు నీ చ దే వ త లం బ్రా ణ్రి
 ప జాల వానా ^{నా} మణి గణ ఘటి త స్ఫుట త మ
 ముట శ్రి సం వోష్ఠి త విభ్రా జం బ గు మల్ల క
 ప్ర సూ వ రా మం య వి ధ వ క లం క రిండు విధం
 య వ భ వ దం ధ్రి స రా రు మా ర్త వా మో గన్ద నై
 వ వా క రం య అ య దే వ త ల వా నా ధిం ప నీ

గాంతు చున్న యట్టిది పాణి పల్లవంబున పరిపూ
 ర్ణంబైన చిహ్న మొకటియైన పరిపూర్ణత లక్షణంబు
 పరివృత్తిలయి నిత్యంబున నకుచెయ్యుచును ది
 గదు నివృత్తియొన నుచెరువన నభు మర్షణ యుక్తు
 కుండ్రు ను వికేతకై న భవన్నామంబులు విడిచి
 నిరవలంబుల భవి యుప నాల నిశ న్నెయ్యకూకారుం
 దై నవి నెను పరిలయి నవనెతావ్వణ నారంభ వాళ
 న ముర్వర్థిలు నిని వృద్ధి న ప్రపంచు నిరంజన రుప
 నిన్ను గాదని మదియన్వేషి న్నాశి కాని భావన అన్వ
 తించి వాచి నంబు పక్షింబును నారంబు నధి కులై
 న పతుని వలనరమ భక్షిత్త న్నైష్ఠులు నీకెంద
 రై న నలరు నన్నుం బలుకు గాయక భవన్యైన నమ
 కరూక్ష దృష్టి నారాధనంబి రక్షింపవె న్న వాని మనో
 మాంబు ॥ ౪౪ ॥ పశు పక్షి / నానులు నంబు మెరుపు
 లా ముని వలన మోక్ష కన్యకు భ లక్షణంబుల
 రని కౌము మలయత్త నియంతురై నెమోకుం
 ద్దంతర్వంబు నెని యునియిన ద్రవ్యంబును
 పవర్ణంబు నకుంకు నగానియి మిపరాంబులన్ని
 వంబులందు నింతాను నకు ముంబున నీ సూక్ష్మం
 బు గానియి నాచెయ్య స్థరణ యారమణికి
 కల్లాట భరణంబులు నెని నాభక్తి యామత్త
 కాని నితి మృదు నిత్రాంబ కంబు గాని లు
 మింకు నెనియి నమంబులు రై లుప - ౦నితి
 లమ రుచి నివే క్షణ రుచి మార ము

కలు కలులు గా వింటి నీవు అట్లా సత్తుల వైకా
 వ్వా ముని కెది వాడు నవోక కాలంలు బుచ్చి
 డింప నానందులుండు వెంటడియు వారకాసుర
 వేదా విందులుండు వింపింపుచు నీకు కడి విఘ్నంబు
 నాయం గాది ప్రేక్ష్య వేరు ప్రాక్తింపి వేదం దియ్య
 కాది దిగులు వాడుమన మనంబువ మెల్ల వమి
 మెదుటమజ్జ బుద్ధై వజ్జ రిల్ల మృతాని పర
 పురుషుండె తెంచె నని లం లంప్రచు దిగ్గ వ నయ్య
 కు దా లంగ ననంగ పంగర సంగంబు తెన్వ నని
 కాపా వ దావంబు న మెద్దు ముఖాంతర్గతం
 నై న వేద్యంబు వార్యంబు గా శ్రీకృష్ణ వని వాయుని
 మోక్షుని మోర నిడి న నడ - ండు వనిం బది పా
 పారలు చు నిశ్చోదింప జరచి న చింతువులు
 ర సకూపంబులు మువర్ణ రజతంబులులు
 నై న నమలెడు నెడం నెకుల లెక్కొ వితిహా
 త్రండు దోహతా పంఖా వ న బంప తోక నిశాద
 ర సంభరితం నై న తాతంబు వెదలం శ్రీకృష్ణ
 నది చర తినిల వం బది ప్రియ్యంబు లంబు
 మా రుండ్ల జని. బుంబి

శ. శామీరుని కథ

బుంబి న బాలుని చరణ మధ్యంబు వం చెట్టి
 యు వెల పుండెరు వానింపు చుండు మెకా
 వారు సువాని ప కొతుండు వై విమూవం
 నెక్కి- ఆకాశ పదంబు న నరుకుచు శంగాతే

గాంధీ చున్న యట్టిది హాణి పల్లవంబు న పరి పూ
 ర్ణం నైవ దపర పాపవంతైన పరమాన్న కలశంబు
 పరివృజించి అశాంష్టంబు నకు చెయ్యెను నుదితి
 నాదు నివృత్తి మున తెలియను న ఘన మర్హణ యుక్తు
 కున్నది నుచితకేర వ భవన్నామంబులు విడిచి
 అది వలెబల భవి యుప నాల అనన్యోకుతాను
 దై నవి జేతు వర్జించి నవతావ్వణ నారంభ వళ
 న ముద్వర్జనా వివి వృద్ధి న ప్రపదు జాతంబులు నె
 నిన్ను గాదని మదియన్ మృన్ను శి కౌని భావన అన్య
 తో న తాది నంబవృత్తింబు నారంభ వర్జితై
 న పతుని వలన రమభక్షిత్త శ్రావ్యులు నోకెంద
 నై న శలరు నన్నుం బలుకు నాయక భవ్యంబై నమో
 క తూర్ణ దృష్టి నాకాపంకి రక్షింపవె భవని మనో
 మాన ॥ ౪౪ ॥ పశు పతి / నా ను బావంబు మెదుపు
 రాక కుమని వలన మోక్ష కన్యానుభవక్షణంబులు
 రశి కౌమూ మా లాభుత్త నియమంబు నై నమోకుం
 ద్దం కర్మంబు నెశి యాచించిన ద్రవ్యంబులు
 పవర్ణంబు నకుండు పణవింటి మిపరాంబులు
 నంబులు నందు చింతాను నకు మంశశ సూక్ష్మం
 బు గా వింటి నాచేయ స్థరణ యాదమణి కి
 కర్ణాట భరణంబులు నెశి నాభక్తి యామత్త
 కాశి ని కి మృదుచి ప్రాంబ కంబు గావిల్ప
 మీకు నెవర్కించి నమంశలు ర్మ - ౦ ని కి
 సమ ర్మ నిర్వపేక్షాణ ర్మ మోద ము

కలు కలులులు గాదింటి వీపు అట్లా నీకుంటే వైతా
 వ్యో ముది తొడి వాడు నీవే క కాలంలు బంగ్లా
 దింప గాబుంటుంటు వెంట దియు వాడు తునుర
 వ థా వాడుంటుంటు పుంపొట్టతు నీకు ర ది విట్టుంటు
 శాయం గాది ప్రాణ్ నీకు ప్రాణ్ దింపి నీకుం దియ్య
 కాది దిగులు వాడు మి నీకుంటుంటు మెల్ల నీమి
 మెలు బనులు బుంట్ల వజ్ర రిల్ల మృదాని పర
 పురుషుం తెతెంతె నని అంబంట్టతు దిగ్గ నీయ్య
 కు దా లంగ నీనంగ పంగర న్గంగంటెయ్య నని
 కాపా వ దావంటు నీ మెట్ట ముఖంతర్గ వం
 నై నీ వీర్వంబ వార్వంటు గా శ్రీకు నీని వాయు
 మోత్త, ని మోర నిది నీ నీ - ంద ననిం బదిపా
 పాదలు చు నిశ్చాదింప జదరి నీచింతువుల
 ర స కుంపంటు ల మవర్ణ రజ వంటులులు
 నై నీ నీమలెరు నెదం నెకుల లెయ్య వితిపా
 త్త్రండు దామ తా పంబు నీ నీంప తొక ని నాద
 ర సంగళి వం నై నీ క తంటు వెదలం శ్రీకు నీ
 నది చద దినిలు వం బది ప్పణ్ణాంలు లంబు
 మా రుంట్ల జని. యంటి

శ. శామరునికేళ

యంటి నీ నాలుది కరణ మధ్యంలు నీం నెట్టి
 యా వల పుంబెరు వానింపు చుండు మోక
 వారు నీవాని నీకుండు నై విమంవం
 నెక్కి అకాశ పదంటు నీ నీకుకు నీంగాతీ

రంబు నం దెరి మంబు కు మారుం జుచి శ్రీ యోగి కి పు
 అంబు మలచ్చిన వాడిం శ్ర కుండు వన కుమారుం
 డ వి మెరింగి తావో తా మవ పంబున వన శిర్భం
 బు నం శ్రీ దింప కుండు నిట్లావర్చి నం చూ వెలపు
 ల కండు రకు నే దాది గా నం తొ నం బణంగు
 గాత వి గాపం చిచ్చి కుమార చ్యోమి నిం గాని చని
 వి బు ధు లకు పై వన వాణుం దే శివ వనండు మ
 ర గణ సహితుండై రకు సుల నందర మకు గాంతి
 పుః వారుణం పై న రణం చావర్చి వారకా సురు
 వధి బులె నే తి వి శువ మోప రు, వంబులు వు
 ట్ట కుండు వనండు పరి పుల నం చావర్చి మ
 హా మ భా వు వకు వామనః శోదంబుల వారింబి
 రక్షింప వకు దుర్గ శంబు వన్న గలాక్షింబి రక్షిం
 ప వె శ్ర వాని మమో హాం॥ ౧౦॥ అశ వా మి కరు
 గా తలా క్షిం బెర్చి ది యె, కాని కృపా పరాధు
 పై న నా పం నెన్న క రక్షింబు ప్త, వి జ్ఞ వశిం
 చి తి వది మెల్లంటి పొది వాల్ల న నా సురుండు
 మ తాన వ నా యుండు వి ష్ణు గతి ప్థుండై పర
 మోష్ఠిం గూర్చి అనాత కాలంబు లు శ్రవపం
 చావర్చి న వర లభ్య కామందై అతార రక్షణ
 భట పై వన సహితుండై రోవ తాన పుల న
 తి ప్త మింబి శువన వ్రయ న యంబు శైతా
 వి విత్తు రుల నిర్జింప రలంబి సహిర్ముఖం
 న నాశర్మ విర్చి దంబు గు నట్లు గాంబు యుగా

ఘోరి మొరయింప స్మరంత కాది బృందారకులదెందు
 నులవిశి శ్రేణి చావ సుతై డిగావల్లభ సహితంబుగా
 వెలుపు లంద తుంద మ పమ పట్టణంబులు విడిచి యా
 ల్లాండ్రు పరివృద్ధి జియి వాహనంబులు విడి నాది వాం
 డారులకుండుప్ప నెరక యథాయథై లంపల్లవం
 బు చొని అద్రికు వా కేవలంవర కాంతార ఘాతుక
 భయ భ్రాంతు లై కాంత గులంబు శింఖాక్రంతులై
 చెరి యంపుచు విరించి వలసంగాని వివత్ప్రయోగివరిం
 ప సుపాయంబు లొదమచు నందరుంగూడి రహస్యప్ర
 కారంబు నంగమల సంభవ్రసకెంగి మంప నంబానట్లు
 సమయంబున కి శంఖ కాహళ ప్రముఖాది వాద్య విమో
 ఘంబును కరి మంగ బృంహివ హేళాసౌఖ్యంబును అవార
 తీర శ్రుతిచ్చటి కలకలంబునునై సత్సలూక పరి ఘాం
 బు న విశాచర నాథ్య వంబునవిమోచిన గాండ్రిశో
 కులై వారి సౌనన పాక శాస నాది త్రిదశలు మొదలు
 కౌవెట్టు చుంబారి కైలాస మకొధరంబెకై ఆపన్న
 శరణ్యులై వైన నిమ్న గాంబి పమమర వస్థ వి
 స్త్రీ వింబు సమయంబున విశాటు తుడ్పాదించె
 మవెంట నంట దర మి కైలాసంబు చుట్టును ముట్ట
 డిగా చతు రంగ బలంబుల బాదు కాఅపి మహా
 పద్మనం బానర్యని దపృథు బ్రహ్మాంధ్రాది విలు
 ధుల నొందు తుమని కి వెమక నిడుక ప్రళయ సమ
 తు సమ రాధ్యంబున భనుర్థి రుందై లాక్ష నానిక
 బు ల వారు దగులు కడి అనన్యక విసాక పంఖ

వ స్ఫుట విశిష్ట విశిష్ట విశిష్ట జాలంబుల శరీరచరుల
 నందర కుర్మిత్వం గూర్చి మానవత్వం చరాత్మశీర్షకం ద్వంద్వ
 జనంబుల తిగులు వాపి నవద నంత రంబు విశాచరగు
 తుండు తన సంతోష నిమిత్త విద్యోవి శౌషంబు న దాపా
 చ శాంత్రంబు నత్వ వి తుంగు నెశిన విలపా లుపే య
 ప్పటి యట్లు యాదు థానా నితంబు గూర్చి జామి
 ద యుద్ధ సన్న యుద్ధై తదని న గినిని నవనన వనిత
 సళంబు వరకంబు తెరంగున నమివ విక్రమ పరాక్ర
 మ భురుండవై శుక్రా మారున అట్టి మ్రింగి కాపా
 తాపంబున వి శాటకాటంబులం గిటణంబి సతాత్మాస్మ
 లూళి లని శావే త్రి శూలంబున రక్షా లాజ వక్షంబున
 గుల నాదిచి దుర్మాకాకంబు గామా దైత్యంబు అట్టి
 కిల్ల ల్లోచిత్పిటి లావంబునర్ప నతుండు దరహాసం
 కు రి త మున్నాడె అనెక విధంబు లంబ్రస్తుతింబి నగ
 రు గా యత్త చిత్తుండవై ని వహుర వరంబు వేండు
 మనిన నగ్గ జా సులుండెల్ల ప్పూడు దుర్గం తార్త్ర పాపం
 నై న సుగంధాకతి పో వంబులగు నట్టుగా దనచర్మం
 బులు వాతచి వస్త్రంబు గాధరి యంపే వలయు నని
 జో వట్ల మొసంది శక్త సమవంబు గా భార్య వునిశ
 నిత ముఖంబున పెడతంబి తి వట యాతతి సక్రమ
 జన కల్ప ద్రుమంబు పై ననిన్నా శ్రవణంబి న వాసంత
 ల్పం నేడెరు టాశ్చర్యమై నమ్మం గటాక్షింబిచోళపా
 ని మమోహంబు ॥ ౫ ॥ జగత్తు వాచా వపు చెశిన పరమో
 ప కారంబులు సువస్త్రావస్త్రా వ యగు థావమే

క్రింద వేద్యంలు గాదు నీకు గుణంలు కాక
 రాధీ శ్వేతం దాత మన్వంతరంబైన గుణాది
 కడు గానదు జగచ్చక్షు కాటి సంకాశంబ గు న్నవో
 జః పుంజంపలు న సహస్రార్థుండు నిరక్షింపు నొ
 లడు నిన్ను మనంలు న రకులు వరప స్ఫురన్త స వసి
 త్థా గస్త్య దూర్ధ స విశ్వామిత్రాది యుషులకు వరంలు
 గాదు అపాశ్చ న స జగదతుండు వకు నిన్నీ విధంలు
 నంగళె న మోపుడు వాచ శతరంలు సురద భీనంలు
 గానైకాని మదియన్ మస్తంలు ల వర తంలు నిన్నా
 రాధింపను అంధిర్దయంలు నీకు ప్రదిక్షణం బా
 నర్పదు సోత్తంలు మిమ్మదర్శింపను శ్రోత్తంలు
 లు మో పుణ్డతధర సజ్జ తాయ మో నామ కళాసు
 ర్థార సంబా న మఫ్సారంలు మి నిర్మలన్ సొ
 రస్యం బను స వింప ను మృత్యు మల మధ్యంలు న
 నీవు వని బంపను మూర్తితి నాకు వరంలు ప్రసా
 దించి ఇహ పర సుఖప్రణామై రక్షింప వె సహని
 మమో మౌ||౫౨|| రూర్షటి అర విందు నందు వపురం
 ద తాది బృంతారక ముని సంకాశుల వేదందన
 సంస్తూత మునుండు వై న నిన్ను ఇనిం బ్రస్త
 తించుట మనంలు నం బరి తర సందై జాంబెడిది
 అమతే సోమ నీవు సకల జీవులకు పయః పులా
 హరంలు వంటి వాండవు పత్తిరంబు శ్రు లించిన
 కర జిహ్వ వ్రోళు సుల్లాత చ మర మృగంలు ల
 ముద అత్తై న ఘన గుంతు పులాతంత ప్ర పూరం

వ సున్నులు విశిష్ట విశిష్ట శిఖా చాలంబుల శరీరచతుర
 నందర నుత్పత్తిం గూర్చి మానవత్వంచతుత్పత్తిం ద్వారా
 జనంబుల తగులు వాటి నవద నంత రంబు విశాలరశు
 తుండు వన సంచలన విమంత్రి విద్యోవి శౌషంబు న హాపా
 చశంత్రింబునత్త వి తుంబు నెళివ విలపా కావే లు
 ప్పటి యట్ల యుడు ధానా నితంబు గూర్చి శామి
 ద యుద్ధ సన్న యుద్ధై కదని న గిదిశి నవనన వనివేత
 లళంబు వరంబు తెరంగున నమివే విత్తమ పరాత్త
 మధుకుందవై శుక్రా మారున అట్టి మ్రింగి కాపా
 తారపంబున విశాట కాటలు లం గిటణంబి శుభాక్రాంత
 లూని లని శావే త్రి శూలంబున రక్షా కావ వక్షంబు వ
 గుల నాదివి దుక్రాకారంబు గామితి కేళియం అట్టి
 కిల్ల ల్లో చిల్లిటి కావంబు నర్ప నతుండు దరహానం
 మిరివే ముగ్ధుడై అనెత విధంబు లంబ్రుత్తతింత నగ
 తు గా యత్త చిత్తుండవై నివపూద వరంబు వేండు
 మనిన నగ్గ జా సుతుండెల్ల ప్పూడు దుర్గం తార్త్ర పావం
 నై న సుగంధాగతి పో వంబులగు నట్టుగా రనచర్గం
 బులు వాలచి వస్త్రంబు గాధరి మంప వలయు నని
 క వట్ల ముసంది శక్త సమైవంబు గా భార్య వునిభ
 నివ ముఖంబు న తెడతంబి తివట యాతతి శక్త
 జన కల్ప ద్రుమంబు వై నని న్నాశ్రయంబి న నాపంత
 ల్పం నేడెరు టాశ్రయంబు నమ్మం గటాక్షింతిచివేళవా
 ని మనోమూలంబు ॥ ౫ ॥ జగత్తు వాచా వపు చెళివ పరమా
 ప కారంబులు శుభవైతనిత్య వేయగు ధావమే

కింప శక్తియు గాదు నీకును గుణములు కాక
 రాధి శక్తియు దాత మన్వంతరంబైనది. గుణములు
 కడు గానదు జగచ్చక్రు కాటి సంతానంబు గు నీతొ
 జః పుంజంపము న సహస్రార్థుండు నిర్దిష్టపు నొ
 లడు విన్ను మనంబు న రగులు వరవ భృగున స వసి
 త్వా శస్త్ర దూర్చి స విశ్వావిష్టాది యుష్మలకు వరంబు
 గాదు అపాశ్చ న స గానరుండు వగు నిన్నీ విధంబు
 నంగణె న మోపుడు నాచ శతీరంబు భద్రదీపంబు
 గానైకాది మదియన్ శాస్త్రంబుల వర తంబు విన్న
 రాధింపను అంశింధ్యయంబులు నీకు ప్రతిష్ఠాం బా
 నర్పదు సోత్త్రంబులు మివ్వుదర్శింపను శ్రాత్త్రంబు
 లు మి పుణ్య కర్తర సజ్జ రాజు మి నామ కర్తా సు
 త ధార సంతాన ముపూర్ణంబు మి నిర్మలన్ శం
 రభ్యం బదు భవింపను మృత్యు మల మధ్యంబు న
 నీవు వని బంపను యాచితి నాకు వరంబు ప్రసా
 దించు ఇహ పర సుఖప్రతాపై రక్షింప వెళ్ళవాది
 మనో మూలంబు ॥ ౫౨ ॥ రూర్షటి అర వింద నందు నపురం
 ద తాది బృంతారక ముని సంతాన పాల వేవందన
 పంపూ య మునుండు వై న నిన్ను ఇనిం బ్రస్తా
 తించుట మనంబు నం బరి కే సంతై తాంచెడిది
 అయితె నొమి నీవు సకల జీవులకు పయః పాలు
 వారంబు వంటి మంతపు వత్తి రంబు శ్రమించిన
 కర జిహ్వ వృక్షు భల్లూక న మిది మృగంబులు
 మొదలైన న భుజింతు వులాకంత ప్రపూరం

లునా పయః పావం హావర్త వస్త్రైరువ సన్నుక్షుర్
చిదాలంబు తాను దవ తదుప్రకాలంతి తి పాటరా
వెదు చందంబున నైహికా ముష్టిత బాహ్యప్రదంబు
వది నిన్నాశ్రయంచే నాచోర్పు విధంబు నమతిలంప
తానాంగితి నాయందంతర్త శుదంతర పాత్రాపాత్ర
పై వస్త్రోద్ధేక్షంబులు విమర్శింపం బని పొదువెలా
ల్లం ఘనంబై భాగి రథి త ప్రవ హించు పట్టున
రతి చంద్ర కిషణదన్య మల ప్రసరించు పెదల జగ
ప్రాయంబు వచు వళల మోక్షుండు వర్షించు వట్ట
డు హయా హయంబు లందు వర్ణ వర్ణంబు లా
నర్తి నరతి నెన పామ్రుండు నైవదు నిన్ను సజి
చు లం జెని సవాప్త్రం దను కానె నన్ను నీచ
మానవ్యుండది తలంపత నాయందను కంపార్త ర్భుష్టి
యె సంగి రక్షింప నె సజాని మమో హం॥ ౫౩॥ సవహ
ధ విరూపవా నాచిత్తం బద్ధ తి యన్య జ్ఞా సంగం
బు నావింతి నెస్సా వివేకమై వన కుంతానె
భాగ్య వశంబు న వస్త్రాస్త్ర పంబు శల్యంచు కాని
నా శతరంబు విమెదిని వాల యంబు నాచ్చి ఇంతి
యా లయ కవాలభులు బు బంధించి పంబార్తరేమ
వర మంత్రం బు నతి దిక్కుంధ నయెనర్థి సుగ్రహ
నంబు నెదిదు కాలంబు ముసంగితి పతమ విష్ణు శతి
ష్ట ప్రస్ఫుటంబు నాని యందె కాక్ర దృష్టి నిల్పరా
జిత రసు వ వసుంధ లాధర కంధర సమంతా వ పంబ
న నభర్త వేదంబు న నిన్నా శిమం నెని నుదు ము

డి రయభవస్ భాగీరథి నిర్మల జలంబుల నభి
 ష్ఠితం బావర్తి మృదు ప్రతటత కు సంజాంబరంబు
 న మెదటి విడది రుడిచి ప్రవిస్తార ప్రస్ఫుర వ్యో
 ఘ్రాజి నంబు కటి ప్రదేశంబున నమర్చి నవ్విడి
 ఇంద ప్రహసనంబు జటా జాటంబు నదురి మదాళ
 ధ శస్ ప్రభా భాసుర స్థర భస్మంబు సయ్యంబు
 గంబు గానక - ంది మహాజ్వల వీరక - ం
 సమాప్త మణి గణా జోజుః పుంబునైన భుజంగాభ
 రణంబు లంతరించి బంధు ర మదాంధ గంధసిం
 ధుర చర్మంబు త్తరియ్యంబు గా వలె వాదావర్తి
 మత్త తనున్చి వరలా మా లత్త తంబు గాంతు నట్లు
 గా లగ్ని శ్మ మూతి తాత్ర పాయపథాది సవనమా
 డి రన్నంబు నై వేద్యం చిడి చంద నకరూపాంతు
 కుంద మందార చంద్రి కాస్పాటిత సమ శుశ్ర వట్లు
 గా భావించి యాత్రతి నిమ్న వారాధింప దాణంగి
 యంత బాహర్దవ బారంబు బావర్తి చు నిమ్న గడి
 మ వడి కుందా పూజింప దొరని వల చిత్తుండ
 నైన నమ్మం గటాక్షింబి రక్షింపవలె భవాని మహామ
 రా ॥ ౧౪ ॥ అవ వర్ణ ప్రదాతయ కా! నివృ నాకుంబ్ర
 స న్ముండ వయెనడి కారమ నాకుత్సార్యంబు పలక్షింప
 ర లంచి భవన్నిటల తట స్ఫుట మహాజ్వలేశు
 ష్ఠ గావలంబు కలదని నెదరించి తిరొది తంగ
 తుంగ భంగ భంగా వత శుభ రంగా వరంగిణి
 సంగ తింబునై విజయెద వరుతంబెత్తి నదా

లుగా పయః పావం హాసత్స వస్త్రైరువ వ న్ముఖేర్మ
తదాలంబు తాను దవ తదుప్రకాలంతి తి పాబుత్రా
పెడు చందంబు న నైహికా ముష్కిత బాగ్నిస్త్రీల
వగి నిన్నాశ్రయంచె నాచోర్పు విధంబు ననుతియంప
తాణం గతి నాయందంతర్త కుదంతర పాత్రాపాత్ర
పై వస్త్రోద్ధేత్సంబుల విమర్శింపం బని పొదుపెలా
ల్లం ఘనంపై భాగి రథి త ప్రవ హెంచు పట్టున
రతి చంద్ర కిషణదన్వతుల ప్రసరించు పెడల ఒక
వ్రాణుండు వచు వళల మోటుండు వర్షించు నట్ట
డు హయా హయంబు లందు వర్షా వర్షంబు లా
వర్షి నతితి వెన పాత్రుండునైనను నిన్ను సజి
చు టం జెసి సహృద్రుం డను కానె నన్ను నీచ
మానవుండది తలంపత నాయందను కంపాత్మ రృష్టి
యె పంగి రక్షింప వె సహని మమో హం॥౫౩॥ సవం
ధ వివేచనా నాచిత్తం బద్ధే తియాన్తాన్తా సంగం
బు గావింతు పెద్దన్నా వివేచిత్తే వన కుండానె
భాగ్ని వశంబు న పశ్చాత్తాపంబు నల్పంచుకాని
నా శత్రుం బనిమొది నె వాల యంబు నాన్త ఇంతి
మా లయ కవంతులు బు బంధించి పంచాక్షరీమ
కర మంత్రం బు నతిదిక్కుంధ నయెనట్టి ముగ్ధా
నంబు నెదిరుకూలంబు ముసుగిది పరమ నిష్ఠా శతి
ష్ట ప్రస్ఫుటంబు గాని యందె కాన్త రృష్టి నిల్పరా
జిత రజు వ నసుంధ లాధర కంధర సమంతత పంబు
న నభర్త వీరంబు న నిన్నా శేనుం జెసి నడుమ

డి రయనవస్య భాగీరథి నిర్మల జలంబుల నభి
 షోకం నానర్త్య మృదు ప్రకటక కు సంజాంబరంబు
 నమెదతి వితతి దుడిచి ప్రవిస్తార ప్రస్ఫుర వ్య
 ఘ్నాజి నంబు కటి ప్రదోకంబున నమర్చి వవ్వకేళి
 శ్రుతి ప్రసాదంబు జటా జాటంబు నదురి మదాశ
 ధ కేన్ద్ర ప్రభా భామీర స్థర భస్మంబు సన్మంజి రా
 గంబు నానక - ంతి మహాజ్యల వివేక - రా
 సమాప్త మణి గణా జౌళిః పుంజంబైన భుజంగాభ
 రణంబ లంతరించి లంఘ ర మదాంధ గంధసిం
 ధుర చర్మంబు త్తరియ్యంబు నా వలె వాడానర్చి
 మత్త కనున్చి వలలా మలత్త కంబ గంజు నట్టు
 నా లగ్నిష్ఠ మూతి తాత్ర మాయమథాది సవనమ
 తి రన్నంబు నై వేద్యం చిడి చంద నకర్పూరంబు
 కుంద మంతాక చంద్రి కాన్మౌటిక సమ శుక్ర వర్ణం
 నా భావించి యాతితి నిమ్న వారాధింప దాణంగి
 యంత బాహ్యవే బారంబు నానర్చు చు నిమ్న గత
 మవత కుంతా పూజంపదారని వల చిత్తుండి
 నైవ నమ్మం గటాక్షిణి రక్షింపవలె భవాని మహామ
 రా॥ ౧౪॥ అవ వర్ణ ప్రదారయ కా! విప్ర నాకుంబ్ర
 నమ్మండి వయెనది కారకు నాకుత్తై ర్వంబు పలక్షింప
 ర లంచి భవన్నిటల తట స్ఫుట మహాజ్యలేశు
 క్షణావలంబు కలదని చెడరించి తిలొదితంగ
 తుంగ భంగ భంగా వేత శుభ రంగా వరంగణి
 సంగ తిం జతునై విజయెద వరుతంబెట్టి నదా

రుణ ఫణా సహస్ర భీతర తలాళ దక్రద దత్విత రంబు
 రయంబు నం జాపితి వేది కామల శుశ్రూషాంలంకార
 సల్ల లత తర్సర సమా కందు రంబుండ గాని మొద ని
 బ్బ రంప్ర వడి శల శబ్ద శుబ్బ ముబ్బుచు శతిమయ
 దశైవి వాదల నితివ పాద వన్నియ నిడుద సైతైల
 తోలు చిర పాదింది మామరువున కా సరియెద వస్
 ద్మశే వేద భీషణాద శ్ర ప్రసల పరి నార ఘాతంబు
 లం నాడు శబ్ద నైశితి వేది అశ్శ లాపద్ర వనిర సేంధ
 న తావ పావత సన్ని శ పంచాక్షరి మాహ మంత్రీణ
 జ ప్రభా వంబు శ్శ తింపుచు లలాటంబున విఘ్నా
 తి ధరియెద మరుజ వంబు న కతంబు న నున్న
 కురంశంబు మరికించితి వేది నీయెద్ద ముద్దు మా
 పెడు నైత్తల నిత్త ని శద్ద రితేజి మద్ద వితి శి
 యయెద నీరతి శవది య్యంప్ర పంతెరు శుయశశం
 బు వాశశంబు వంపెనుచు కనిపై శరణంబువేది
 ద నన్నం శలాక్షించి పాపక్షయం నానర్ప ఇహపర
 ముశ్రా యైవై రక్షింపవె శవాని మమో మం॥౫౫॥
 అప్ర మూర్తి నేను నిర్మా పార వశ్యంబుడిపి న్నా
 త్మ ముమూర్తంబు న తొని సత్యక్షక్రియా కలామ
 బుల కర్మతుండైన ఉత్తమ లోకంబులు సంపా
 దించు కారకు ప్రాప్త స్నానంబు శాయ దలంచి నోని
 వా పి తూప వలూక ప్రవాహేద కంబు లతిని పా
 పే తంపై తోమంబు నకు శయంబు పాదిం
 చు చున్న యది అనార్యప దిష్టంపైద పంథి

కుం గాలా తోచెంబు గాకుంతా సొంగంబు గామెద
 ర్చ దనంటి చొది ప్పరాక్షర వర్ణ లాపాది మానాది
 తిత్తంబుల చాకంబు లాడ ముచున్న యవి కిచ్చెల
 ధ్ధానంబు నంబరి శుద్ధుండు పై మిమ్ము నూర్చియెక
 జ పం బానర్ప బూదితి శాని నిష్ఠి వనస్పం
 శ్చిత వా సజ్జితా పాప వన తాషంబు లి వలలన నిష్ఠ
 లంబు లగు చున్న యవి దోవ ముప్పి పిత్తు తర్పణపై
 శ్వ దోవ బల వారణాది కృత కృతులంద నెవని దన
 తి నాని వదునక్ర ప్రకారంబు నకు వై పరితనంబు
 లెన్ని కల వచ్చెయం బాదమి కిరర్థ కంబు లగుచు
 న్న యవి కృత్య మల ప్ర దేశంబు న మిమ్ము పీఠం
 యేని మాస్త్రాత్తంబు లెవ్వెప్పుడ పరింపు చుండు
 నంటి చొది పంసూర కమన వివార కౌముదాలా
 యుత్త చలాచల చిత్రంబుత్తల పాదెన్నం గాలంట
 గాదు పథిత పరిశ్రాంత వైన తువో సుర లకాతిధ్ధం
 బానర్చ దనంటి చొది పరమ తిత్తుండైన యుండు
 ట నెవెరుంగు దువ్వు బూతతిం గాలాచిత కర్తృకుం
 తి తుండు నగుటం యేని నెపాధింప కల పనియె
 యునిది అకారణ సుకృతి పై నని న్నాశ్రయించి
 మెరింగి మెతుంగి కై నను నాచెయ్యు స్థరణ
 వలనమదువో పాదత వావం బానర్చ రక్షింపవె నవా
 ని మహా హం॥ ౫౬॥ భూత పతి నాపురింకృత
 సుకృతం నె^{జ్జిది} భయకాని కఫ నిష్ఠి వ నాదికర్త
 యో పాతంపై పాతుం పైద నాచివ్వు యుండు

రుణ ఘనా సమస్త భవతర తలాళ దక్రద దత్విత రంబు
 రయంబు నం జాపితి వాని కామల శుశ్రూషులంకార
 సల్ల అత తర్పుర సమా కందు రంబుండ గాని మోద ని
 బ్బు రంప్ర వది కల కల్పి శుబ్బు ముచ్చుచు కదిలెనె
 తవెది వాదల విదిచి పాద వన్నియ విదుదనెల్లెల
 జోల నిర పాదించి మామరువుచి కా సరిచెద వీ
 ద్యశే వాడ భవణాదక్ర ప్రబల పది నార ఘాతంబు
 లం బాదు కట్ట నెడితి వాని అశ్శలావద్ద వదిర సెంక
 చి దావ పావత సన్ని భ పంబాక్షితి మాహ మంత్రేణ
 జ ప్రభా వంబుగ్గ తింపుచు లలాటంబుచి విభూ
 తి ధరించెద మరు జ వంబు చి కతంబు చి నున్న
 మరంశంబు మరికించితి వాని నీమొద్దు ముద్దు చూ
 పెడు నిత్యల నిత్య చి కద్ద రితెచి నుచ్చి విది కి
 లుంచెద వీరతి భవతి య్యంప్ర పంకెరు శుయకళం
 బు వా కళంబు నంచెనుచు కవిస్సె శరణంబువెది
 ది నన్నం కటాక్షించి పాపక్షయం బాదచ్చి ఇహపర
 సుఖ యైవై రక్షింపనె భవాని మమో మం॥౫౫॥
 అష్ట మూర్తి! నమో నిత్య పార వత్సంబుడిపి న్నా
 క్త్య ముమూర్తంబు చి లోచి సీతకత్తక్రియా కలాప
 బుల కర్మతుండనై ఉత్తమ లాకంబులు సంపా
 దించు కారకు ప్రాత స్నానంబు శాయ దలంచి వాని
 వా వి కౌప వటాక ప్రవాహోద కంబులతిని వా
 ర్థ వంబై దోహంబు నకు భయంబు పాదిం
 చు చున్న యది అబాంధి వదిష్టంనైద పంభ

తుం గాలా తే తంబు గాతుండొ సొం గంబు గామెద
 త్త దనంటి నొని స్వరాక్షర వర్ణ లాపాది మూనాతి
 రిత్తంబుల నొకంబు లాడ ముచున్న యతి నిశ్చల
 ధోవంబు నంబరి శుద్ధుండ నై మిమ్ము నూర్చియెక
 జ పం బానర్ప మూనితి నొని నిష్ఠి వనబ్బుం
 న్నిత వే సజ్జువా పాన వన దాషంబుల వణలన నిష్ఠ
 లంబు లగు చున్న యతి దేవ ముని పితృ తర్పణానై
 శ్వ దేవ బల మారణాది కృత కృతునంద నమోదనం
 టి నొని వదున్తే ప్రకారంబు నకు నై పరితనంబు
 లెన్ని గల వన్నియుం బాడమి నిరర్థ కంబు లగుచు
 న్ని యతి కృత మల ప్ర దేశంబు న మిమ్ము పనుం
 డెని మిమ్మోత్తంబు లెన్నియైన పతింపు చుండ
 నంటి నొని పంసార గమన వివర కౌముదాలా
 యత్త నలాచల చిత్రంబుత్తల పాదెన్నం గాలంది
 గాదు పథిత పరిశ్రాంత వైన మువో పుర లకాతిధ్నం
 బానర్చ దనంటి నొని పరమ రిక్తుండ నై యుండు
 ట నవెరుంగుదువు మారితం గాలాచిత కర్మకుం
 తి ముండు నగుటం డెని నెపాధింప గల పనియె
 యుండి లకారణ సుకృతి వై నని న్నాత్రి యంబి
 మెరింగి మెరుంగి రై నను నాచెయ్యుర్తణ
 వలనమదువో పాతక మోతం బానర్చి రక్షింపవె ధనా
 ని మమోహంబు ॥ ౫౬ ॥ ఇలావ పతి నాపురాకృత
 సుకృతం నెట్టిది మూకాని కఫ నిష్ఠి వ నాతికర్మ
 షా పోతంనై పోయం నైద నాచిత్వ యుండు

మొ ప్పణ్ణి నామ స్థరణ మెదు వ శతాన నాచో శివ ప
 త్కరం నెట్టి టి మొకాని అపార దు ష్శు పాట విశం
 ఉ న ప్రచంద భయ దాదగ్గ కులారం నైన విశ్వాతి
 నా మెదుల నిడికాని ముంద శతాన నాచో శివ ప
 పం నెట్టి టి మొకాని అపార ద్రి నిరుప మోప ద్రి
 పా పాత ప్రల లల లా మాత భంబ న ప్ర భంబ నంబకు
 మ మో రంబ వంనైన దు ట్టాక్ష నామంబం బూద శ
 తాన నాచో శివ ప్రతం నెట్టి టి మొకాని, అచిత్త
 పరి తాప రాధ మద ద్విర ద నిర్భ య పా పాపూరపం
 బూ న నసర్వ శంనైన పంబుక్షరి నాతుక్షిం బ్రవర్తిల్లం
 శతాన నాచో శివ పత్వంబు పంబుక్షరి మోకాని ప్రవర్తిల్ల
 భూ భృతం భావ నిభంనైన సింకారంబు నామ
 మో విధి విహరింప శతాన నాచో శివ పతాప తారం
 నెట్టి టి మొకాని, అశోక బ్రహ్మాంధ భుక్త వైన వేమం
 దు భక్తి లతా దాహంబు ప్రవిస్తారం బూదర్పంగ
 లాన బుంకా నిరయ నిర్గమ యోర కే పాట ముక్తి
 తా పాయం బూదర్ప నాచిత్త సాధనంబు నకుం శృతి
 నిశ్చయం దైనై నామిదంబరి పూర్ణ కలటాక్షంబు ని
 లికి బుహుపర సుశక్రవాని నైరక్షింప వేళ వాని మమో
 హంబు ॥ ౧౨ ॥ తటా శనా భువన ప్రయంబు న వీకంబు
 న భీతుండును నాకంట నధ ముండును మరలెందు
 నాచో విధంబు న వీ కుప బూరం బూదర్పి నన్యమి
 భృతని న్నాయంనై న్నా భావికే మనంబుదు నీవు నన్ను
 న ముద్ధరించితి వాని అశోక జన మూరి బా యంద పం

దు ర స్వచ్ఛ విలాస మాన మూని వామానయశః

శ్లో శ్లోఽంబు నీకును అపార పారంపర్యోభి వర్ణ మూని
నంజెదైత పాశ్వా కేరంబు నాకును యు రతి ముఖయ
ప్రతు లగప్ర సిద్ధంబు గాదె అమృత నిలా ఘోష పహద
నా ధూయ మాన శ్లోకా నూనయశః శ్లోశ్లోంబు నీకును
రంతర పిహ నాశ్ర మవప్త చైతత విహంత్రింబు ననజ్జె
జాన్త పవం సాంద్ర సుఖట వర్ణా నివత ప్రవృత్తాంబ
పయోధరం బాసన్నంబైన తెరంగున నామృదయార
విందంబు న నానంద ర సంబా వ హెల్ల నెల్ల ప్పడు నీవు
వశి యంచుట నాకారె న్నభ లంబులెన్స లామూ
శ్రవన న విమృత్తంబైన లాకా సుధాకరుని పగిది అజ్ఞ
పరిమిత దుర్దాష రహితుండైన సర్వ సర్వం పహతుం
డు లంబున తె న్న విలాసితుండైన యున్గిడు గతెన
వదియన్ దృ కాగణంబు లంశటాక్షంబు నాకాసంగి
ఇహ పర సుఖప్ర తాయిపై రక్షింపవే నువాని మనోహ
రా॥ ౫౫॥ శ్రీకృష్ణ సుతృత దుష్కృతంబు లవలన న
రుండు లాకాంతర మంబు లనుభవింతును మా
తా యాతంబు లగుదు రింతి యకాని గాశ్వతంబైన పర
మ పదంబు నం బాంద నెరడు మోక్షంబు మా
ంత్రంబు పగితి నగారంబైన భాగ్యవశంబున
మెత ప్రణవప్రరుఘ వతుం గాని కావంబడు మాన్య
చంద్ర నక్షత్రాది లాకంబుల వప్ర మెక్రైత ప్రవాణాది
రత్నంబులకైవదిటిప్రణవ వశంబు నం గాందరికి సు
ఖా నుభవంబైన యున్గిడు సర్వలాది లాకంబుల

మొ పుణ్య నామ స్మరణ మెదు వ శతా నాచో శివ ప
 పరం సెట్టి డి మోకాని అపార కు ష్యు తాట విశం
 ద ప ప్రచంద శయ దాదగ్గ తులారం నై వ విశ్వాతి
 నా మొదల నిడికాని ముంద శతా నాచో శివ ప
 పం సెట్టి డి మోకాని అపార ద్రి నిరుప మోప ద్రి
 నా నాక ప్రల లల లాకాకే శంబు వ ప్ర శంబు వంబు
 మ మో రంబు వం నై వ రు ద్రిక్ష నా మొదల ముద గ
 తా నాచో శివ ప్రతం సెట్టి డి మోకాని, అచ్యు
 పరి తాప రాధ మద ద్విర ద నిర్భ శ వా నామోక పం
 నా వ వసద్య శం నై వ పంబుక్షరి నామోక్షిం బ్రవర్తిల్లం
 శతా నాచో డి పత్తింబు పంబుక్షరి మోకాని ప్రవర్తిల్ల
 శూ శృ తం భావ నిభం నై వ పంకారంబు నామ
 మో విధి విహరింప శతా నాచో శివ పరాప కారం
 సెట్టి డి మోకాని, అచ్యు అక్షుం ద్రి శుక్ర వై వ వేయం
 దు శక్తి లతా దామంబు ప్రవిస్తారం బావర్తం
 లాగి యింతే నిరయ నిర్మమ యోగ కే వాట ముక్తి
 తా పాయం బావర్తి నా చ్యు సాఫల్యంబు వకుం శృతి
 నిశ్చయం ద నైతి నామోదంబరి పూర్ణ కలహక్షంబు ని
 అరి యపాపర ముప్రతాప వైరక్షింప వే శానాని మమో
 పానా ॥ ౫ ౨ ॥ తలూ శనా శుభవన ప్రయంబు వ వీకంబు
 వ తిమం దును నాకంబు వధి ముండును ములెందు
 నాచో విధంబు వ వీ కుప బారం బావర్తి వచ్చామి
 శృతని వ్యాయంతై వ్యభావికే ముదంబు దు వీవ వీవ
 ప ముద్ధరించితి వేది అచ్యు అక్షుం ద్రి వా ఇందు పం

దు ర స్వచ్ఛ విలాస మాన మాని తానానయశః

శ్లో శ్లోంబు నీకును అపార పారంపర్య శివర్థ మానా
నం తాదైత పాశ్చ కేరంబు నాకును యో ర తి నుభయ
ప్రతు లగత్ప్ర సిద్ధంబు గాదె అమన్య సిలా ఘోర పవర
నా ధూయ మాన నేత్రా నానయశః శ్లో శ్లోంబు నీకును
రంతర పిపా సాశ్ర మతప్ర చాతర విహంర్నంబు ననతనై
తాన్ద తేతం సాంద్ర సుఖట వర్షా నివత ప్రవృత్తాంబు
పయోధరం బాసన్నవైవ తెరంగున నాత్మరయం
విందంబు న నానం ద ర పంబా వ హెల్ల నెల్ల ప్పుడునీవు
వశశి యంచుట నాకారం సభ లంబయన్ లాకు
గ్రహన న విమృత్తంబైన లకా సుఖాకరుని పగిది అబ్ధ
పతిమివ దుర్దాష రహితుండైన సర్వ సర్వంపహతుం
ద లంబున తె నో విలాసితుండైన యున్నద గతాశ
వదియన్ దృ కాగణంబు లంగటాక్షంబు నాకాసంగి
ఇహ పర సుఖప్ర తాయైన రక్షింపవో భవాని మనోహ
రా॥ ౫౫॥ త్రినేత్రా సుతృత ధుష్కృతంబు లవలన న
కుండు లకాంతర మంబు లనుభవింతును మా
తా యాతంబు లగుదు రింతి యకాని గాశ్రవంబైన పర
మ పదంబు నం బాంద పోరదు మోక్షంబు మా
ణి క్షంబు పగితి నగారంబైన భాగ్యవశంబున
మెత పుణ్య పురుషు నకుం గాని కానంబు దు సూర్య
చంద్ర నక్షత్రాది లకంబుల వప్ర మోక్తక ప్రవాణాది
రత్నంబులకైవ టిటి పుణ్య వశంబు నం గాందతి కి స
భా నుభవంబైన యుండెడు స్వర్ణాది లకంబుల

ను ను వర్ణం ను తీసి ధర్మది పదార్థమైన వారలయం
 దు పాండుం నది యందు గంధర్వయజ్ఞాది లాకం ను
 ల రజతం ను కరణి కర్మాదు శుభస్వేన వారల
 కుం గరవల మల కం ను లై యున్దం బుద్ధి సీ ధి శావ
 లాకం ను ల వాత్స కం స్సం ను ల చంకం ను న ప్రా
 న లస్సం ను లై కాం దరు దుష్కర్మం ను లంక్షక భావ
 ను లై యున్దం దురు యమ లాకం ఆను ముతి ధం
 ను న పామ ద్విత్వై సకల జనం ను స్థూల సూక్ష్మం ను
 లై న దురి వం ను లల వాకం ను లావస్త్రి దుః ఖార్ష వ
 మున్ను లై సంజ్ఞాభింతురు మారిత వానాకత్తీ సావర్ణ
 రజత వాత్స కం స్సం ను సం ను ల సంస్కృతం పర
 కాలం ది యను గాని ల శతస్సం నై న మహాని ఆది యం
 త నిర్మిత తిత్వేన మాన వస్సు ల విభ్రాజ మాన ప్ర
 శస్త్ర జ్యోతి ర్మయం నై న మాణి క్షం నై వర్తి కి పా
 థింప దరమ అనాది బ్రహ్మత్వం నై న సర్వ జపతా
 చక్ర వక్త్ర వసు జగన్మై గయన్ మాను నిష్కాన్త్రయం
 ఆ తి కామ దుష్క ను వ కడ చెరించి అభిష్ట వస్తువు
 లు వెంట్లం ను ను గాక పాలదు గ దనునె వాకెన్య
 తం నై న ఇహ వరం ను లాసంగి రక్షింపవ శ్శవాని మమో
 మం ॥ ౫౭ ॥ కందర్ప దర్శన పరగానీవు సమస్త
 దేవ తా సార్వ భౌ ముం ది వండు న్నిజ గణాం గుం
 దు నై న దేవుండు వని మిమ్మె రుంగ శరక స్త్రమ
 శీ ల జల ప్రజా పతి దక్షిండు మిమ్మ వది శరణి
 తా ఖా మణి దేవిం దిరస్మ రించి మది జన ల్పం

ను సువర్ణం ను తీసి ధర్మార్థ సత్కర్మలైన వారలయెం
 దు పొందుం బడి యుండు శంధర్మయజ్ఞాది లాకం ను
 ల రజతం ను కరణి కర్మాను శుద్ధి వ్రత మైన వారల
 కుం శరత్ లా మల కం ను త్ర యుస్సండు లాక్ష స విశాచ
 లాకం ను ల వాప్ర కం స్సం ను ల చందం ను న ప్రా
 న లస్సం ను త్ర కాంధరు రుష్య ర్థం ను లంక్ష శ ధాన
 ను త్ర యుస్సండు దురు యను లాకం ఆను ముడి థం
 ను న సామ స్త్రీయై సకల జనులు స్థూల సూక్ష్మం ను
 త్ర వ దురి వం ను లల నెకం ను లానర్త దుః ధార్ష న
 మున్నుత్ర సంతోషంతురు యారతి వానారత్న సావర్ణ
 ర జ త వాప్ర కం స్సం ను సం నుల సంత్ర కం పర
 కాలంది యను గాని ల శకన్దం నైన ను హాని ఆడు ధ్యం
 త నిర్మిత జితేంద్ర మాన వ స్ఫుల విప్రజ మాన ప్ర
 శస్త్ర జాన్తి ర్మ యం నైన ను నికన్దం నెవ్విరికి సా
 ధింప దరమ అనాది ప్రత్యుత్తం నైన సర్వ రువహ
 చక్ర వక్ర వసు జగన్మై నియన్ మాను నిన్మాత్రయం
 ఆతి కామ దుష్క ను వ కడ తెరించి అభిష్ట వస్తువు
 ల వెంట్లం జను గాక పాలడు శ దునె వాకెవ్వ
 తం నైన ఇహ పరం ను లాపంగి రక్షింపవో ను వాని మనె
 వారి || ౫౭ || కందర్ప దళాప మారణానవు సమస్త
 రువ హ సార్వ భౌ ముంది వండు ద్విజ శిష్టాం
 త నైన రువండు వది మిమ్మెరుంగ శరత్ స్రుమ
 శి ల జల ప్రజాపతి దక్షిండు మిమ్మ వది కరించి
 యజ్ఞా మణి రువిం రిరస్మ రించి ముక జన న్నం

దారక శ్రీమలలు దారలు రేపనరెంటి మంగులుగే
 బలుచులందు విద్యుదృశ్య రోషములు మదలలు నరచ
 నీ నాన నవ్వవే బోవ గునుగ వహ్ను బొలలందును
 ప్రియ నాదు పదమర విమలగులు సహజమ నులక
 ముకుల గోదలలులు పంప పంప తాదన నమలు
 కాదును నవ్వడు ప్రళయ పమామ పమ భూమి మహ
 గ్రా నల విన్ను తల నీవును న్నకు న్నకులయ వహన న్నకు
 యం నీ నానునకు తల న్నకు న్నకు తుచ్చ న్నకులకు ప్రేమ
 లు న్నకుల శ్చ సృష్టూ పటలం గుల న్నకుల
 దరుల పెట పెట నరదవృద్ధ గర్భ గేత దంష్ట్రక రాశ
 నుభు ప్రియతే వే వేటకు వ్వు వే న్నకుల పట పట
 ప్రియతే న్నకుల న్నకుల విమల నాట నాట న్నకు
 న్నకుల పెటల పడి రాంబ ఇదల పడి మదల నులలెగేయ
 చెగడు పడి న్నకుల దుగుదు పడల న్నకుల పడివ
 దు పడలక గేతలకు నులభుల దుగెచ్చు మంగులకు
 మంగులలంబు ఇట్టి దండుకుగ పడి న్నకులంబు
 చెడి మంగుల పడి నులద మల వేగ న్నకులంబు
 చెడి న్నకులకు రచ్చు పడు మదలకు రోగంబుల
 నందు ప్రేమందు మన నాంబు వోదలదాది ముద్దవం
 గుల ధరి లుంటి తుఫూరకు పేష ప్రియంబు ప్రేమ
 వీర న్నకులకు ప్రేమకుల పెనుపెంట నంతు న
 రువు ప్రేమకుతుంకి న్నకుల పైగి దిపెనుంబం
 బుదు లు వినున నుంబుదరా రాశ నంబువచ్చి
 దిగి నుల నంబు ప్రేమకులంబు నానెంటి వాణింబు

నా సువర్ణం ను తీసి ధర్మాది సత్కర్మలైన వారలయం
 దు పొందం అది యందు శంధర్పయజ్ఞాది లాకం ను
 ల రుచి వం ను కరణి కర్మాను శుద్ధి వ్రత మైన వారల
 కుం శరవలం మల కం ను తై యున్దుం రాక్షస 2 శాన
 లాకం ను ల మోక్ష కౌన్దీం ను ల చంపం ను న ప్రా
 న లన్దుం ను తై కాందరు దుష్కర్మం ను లంక్షణ భాన
 ను తై యున్దుం దురు మమ లాకం ఆను ముది థం
 ను న పామన్ద్రీయై సకల జనం లు స్థూల సూక్ష్మం ను
 తై న దురి వం ను లు నెకం ను లానర్చి దుః ఖార్ష న
 మన్నుతై సంక్షోభం దురు యారవి వానారత్న పావర్ణ
 రుచి వ మోక్ష కౌన్దీయ సం ను లు సంగ్రహం పర
 కాలం ది యను గుణి ల శక్తిన్దుం నై న మహాని ఆది ధ్యం
 వ నిర్మిత తేజోవ మూన వస్తు ల విభ్రాజ మూన ప్ర
 శస్త్ర జ్యోతి ర్మయం నై న మూణి కన్దుం నెవ్విరికి సా
 ధింప దరమ అనాది ప్రకృత్యం ను నై న సర్వ దేవతా
 సక్ర వర్త వసు జగన్మై నియన్ మూన నిన్మోక్ష్యం
 ఆతి కామ దుష్క ను వ కడ సెరించి అభిష్ట వస్తువు
 లు పెంట్లం ను ను గాత పాలదు శ దును నె వాకెవ్వ
 తం నై న ఇహ వరం ను లాసంగి రక్షింప వేళ వాని మమో
 మాన ॥ 24 ॥ కందర్ప దళాపక మరణానీవు సమస్త
 దేవతా సార్వ భౌమం ది వండు వ్రుచ శిక్షా గుం
 దు నై న దేవుండు వని మిత్తె రుంగ శరక స్త్రమ
 శి ల భి ల ప్రజా పతి దక్షండు మిత్తె నది కరించి
 దా భావం దేవిం దిరస్కరించి ముని జన ల్పం

ఇది మిగిలినది శంభులం తాత యజ్ఞులం సరి
 మార్చి శ్రీకుంబుల జరిగి మునులగెడవి దక్షిణి శరం
 మి రయంబు నం సట్టి తరిగి బ్రహ్మంబ్రాతి సర్వి
 పర్వ దుత్తార శత్రు ప మారణం నా వర్చి అంత గా
 పంబు ప సంతాతించి ప్రణామించుచు దుఃఖాణం
 మి శరూక్షంబు నిలపి మంద రకు బ్రహ్మ ముండై
 మి ఘోషా విజృంభణ నదౌచ్ఛక్తవైత జమా తా
 తి గా ని యుచు యుచుచున్న శత ముగ సమస్త
 ముఖులకుం చరమ నిమ్మ నుతి మంచి శత్రువు
 మంచ నెరసి మూర్ఖ జమియి నేవారె వ్రాణ సేన
 యాణులకు వనియమి, అనాథ వాణులకు వనియమి
 నె మి జరుచు వాంకలంబులు ప్రవిష్టించు దర్శనా
 స్త్రీ పురాణోతి అమ వచనంబులు మృత్యువనం
 బులు గాకుండ మింకు ప్రవిష్ట భంజంబు గాకుం
 దు సమ్మ రక్షణప నె భూత మెవల మెవల మెవల మె
 ముత్తా! పాల్ల పై వాకే ||

విష్ణు ము తప ము. పై లాత్రి భూ శంబు ప విష్ణుంబు
 మిల త పాక నియమంబై వికారంబులకు నిలచి తా
 ర్థ్య బాములై వచ్చి ది వనిచ వావంబుల కాత్రి మి
 వ్రుం గుర్చి శరిక్కు నిష్ఠాతి శయయంబై పెద్దగా
 లంబు శ్రీ తపం నానత్వంబు, నికందర్ప జనకు
 నకుం బ్రహ్మంబు గా తలంబై నాని సహితుండ
 పై అపార ఘోష ఘోషా మును న ముని సరిగిని
 తా వామమి అవని ద్విం తా వ్రీ పంబు మి అ

నుండు నిజవహాభంశ భయంబున నియమింపక
 కృతమంబులును దానెయ నుండును నీవును
 కాంతుక పొంది వ్రంబులు మెరయ ద్రిష్టిమ
 స్థి పంథా నాకర్పణ లాభు వలక్ష్య దృఢ ఆత్మన
 తులననాక శస్త్రస్త్ర ప్రయోగోప సంతాపం
 బు కాంతాక దడవు భండు నం నానర్చి పోర్చిపె
 చ్చు వెరిగిన మచ్చురంబున శోకవియతము
 మ్మొప్ప ముష్టిం జూచొచ్చు వుదంద దోర్థందం
 బుల భండి కృత దోమలై గుండి మలవియమం
 దారులం నాడుచు కనాక నందల పడికిందు
 మ్మొప్ప పోరి పోరి శ్రుతు నరక మాప్రకాటిత
 పన పంకాశంసైన దివ్య పోయః పుంబులని
 జూకాతంబు నంబ్ర తన్విషేనై పతి పూర్ణతటా
 ష్టంబున కిత్తీ గోరి వరంబు ప్రసాదించి తటా
 కయ్యర్చు వనిగానరుల తప సామర్థ్యంబు బొ
 మించెనీ చిన్న భయించు తెరు వెరుంక పోర
 క చిత్రాకు పది యన్న వాండ కల్ల కర్క భక్తుభాస
 ష్ట నమ్ర నమ్ర విచార విచారంబుల మెండు
 జూనంబు బొమిం జేసి అపారంబులై న పాపం
 బుల చొశితి ప్రచంద దంద దరదందనంబు
 నకుం జూర కుండా నన్నుం నటాక్షింబి రక్షింపవె
 భవాని మమోహరా॥౬౦॥ అంధ కాసుర విధ్వంస
 నా మృదమంబు నకు పది తింపై న యుపాయ
 బు వాతటి గంటి నెట్లంటి పొని పన కురక్ష

కం నైవ వింత్రణి శాతంబు పరివస్యంతి పద్యః వవవహృ
 తు కరం నైవ విశ్వశు కౌవలంబి నం బావత్తుర్ప దలం
 చు ఊరుర్తుతి శలదె ఇహ పరమభుప్ర తాయైవ
 హరి హరంబుంబురగు విశ్వంభర విష్ణు గుదశి
 అన్యం నైవ నీచ రవహా భజనంబు నిష్ఫలంబు శల్పం
 వర్త తుంతై నయర్థ కుండు చరణ తాద నంబాన
 ర్ప జగదనిని యనిచందంబు! నీ శీత పతాకారం
 బావత్తున నైవ నల శత భక్తు లకు వేకారంబె కావే
 యదు వట తొల్ల మహా నియన్ మణి శణాప్రభా
 భా సురం నైవ వ పవడియన్ పొధంబున నారాయ
 తా రోవి తా గూడి నోవు విమోచింపు చున్న యద
 మెవో నాడు వింత్రణి బామండు క్రొడార్థంబు గుహ
 వ్యాకృత వెదల దిగ్విజ యంబు శేయుచు కింజీర
 కింపురుష శరుణ గంధర్వ యక్ష తాన వారగ మా
 న వారుల జయంతి ఇంద్ర లాతంబున నమరుల
 గెలంతి అలకాపురి కుచేరు మోర్చి వియచ్చర భామ
 లం జరలు వట్టి మెదులు లోక విమోచింపుచు భ
 వతియన్ రాజ ణాని యగుత్తె లాసకు ధరంబుగా
 గాంతి దుయ్యోర శర్వా క్రైతంబు నభూచో విజృంభ
 ణ సంరంభం బాప్ప వది ముఖంబుల వార్చుచు
 వట్టి వాసంబు చొడి వాచి కుప వటావతప్రకార వప్రశ్న
 మ గాపుర^{హృత్} స్పృహంబుగా మహాధిక తాపాట నం
 బావత్తున దశే శ్రీమని విశ్వ కుంపక అమాత్యకం
 నీ వత రుండు నైవ వట బాణా మరుండు కిమ్మంద

దన యంతి యివాకితి నాయంతి సత్తుండమొదట
 నీ వంతి సత్తు సు లభుండైన వెల పుంకలదె అవస్
 థా శరణం నాన్తి త్వ మేవ శరణం మమ యమమ
 చిన్నం జేరి సజి యంప వాణంగతి వన్నునాదరణ జాయ
 త సతల దుష్టుతావ మరణం నానర్తి విక్తి మౌకాము
 శ్చితము బాసంగి తక్షింప వె సవాని మమో మలు॥౬౩॥
 మృష సవా మనః మి ధైర్వ పామనీ సలక్త మంబులు
 మనంబు నందలంప నివ్వంబు నున్మాత్త తై హంబు
 చున్న యవి యట్లంటి వొని అభిల సుమపర్య శ
 ర్వరిచరుల సుధార హావ్రుద నం నానర్పంబు
 ని అశ్రుంత పరంగ తుంగ తరం నావ వంపై ఘ
 మ ఘమూర్చ తీ రవంబుల నపారంపై న గంభీర
 పయః పంఠం వారంబు మంద రమ ధరంబు మధి
 త దండంబు నాం నాంపదా నింజట్టి భుజా విశ్వుం
 భణ పంఠం భంబాపై నవ్రాప నవ్వంబులు నాంది
 త్థిల్లి రంత్రి ప్పూచు నుభులు నుభు అల్ల నదరుద
 మదధి మధ నావేళ సం భూ తంపై మెక్కివి
 ప్పంబు నంపత్త సమయ మహాన్యా నల నహస్య
 నద్యుశే శివ విశ్వుంభ మూణ పరి స్ఫుటం ధగ
 ర్థ నాయ మోనంపై భుగ భుగ నానలెగయ
 చు కలల యదు కలుదమ వది వది వణంక
 నెడ తెగని పిడుగులక్త వది తెది రంపై యదు
 గని మిడి గుల్ల నుడు వేధంబు నకెగని యు
 ర్లు న స్వర్ణ కంబుల నంటం బర్తి పాపాళ సవన్

లోకంలు మొదలుగా చదుర్చి శ శువనంలు లం
 జట్టు కాని మండును చలంచర జండు కాట్ల తో
 దం శూరు న చొండంలు న కండు లంబంలు ముడిం
 చ తొవతు నవ సము మంలు లం గమర్చి పోర్చి
 శువనంలు లు శుస్తం చావర్చి నజండు మొర్చి
 వెట్టు చుండు నా-తై లంప యోరంలు నం శూంతులు
 వెట్టి నవప్పుడు శరణా గతుందపై యు విషంలు ప
 పంతురింప గణంకు నెడు దుర్విషాన లోకంలు వ
 ల న నీకుం శీడు గాకుం డా ప్ర చు పేతులు శంఖాల
 వశు శంశ వతు యన, మునులు తుక్రాయ శుక్రం శవతు
 యన, చతుర్ముఖండు న్వస్తి శ వతు మృతుం జయ
 యును ప) పర్వ మాంశ శ క్రతుం న విజమాంశ శ సూ
 త్రంలు శ్రీమారి త్రా పోష న నూతున దృఢ సూత్రంలు
 పతిల పరుప సాహంకంతుం దపై పెచ్చు పెరిగి వచ్చు
 విష ప చిచ్చు న కెదురు పోరుచు కలపి పోతు పోతును
 నీ యుదల్పుచు కదలి కుడి యం బట్టి పడువైచి
 వుడుచు చల్లార మా తుచు గట్టి గా నెడుమతు
 డి నంకించి గర్భ గా శ శువనంలు లు గ్రాలకుం
 డ వద న శం మా రంలు న పెద్ద వులు సాంక కుండా
 కంతుంలు నం శుదురు పరచి యప్పటి యుట్ల న్నం
 ర జంశ ముడి కంపై న వి శ్వంలు గాని న జగదా
 క రక్ష కు వతు' నమ్మం గాచు లుటె కర న ర గాను
 మో కా మో యంలు ల నా మో శి వ స్థా నా విరి
 క్తంలు లు దలం పే క్తం గుం గుం క్తిం క్తి లు జగతి

దుఃఖ విముక్తుంజా జేశ రక్షింపవె శ్రవణి మనోహర
 రా॥ ౬౪॥ అర్చ్య తాణ పలు యాణా అపకాధ సహస్ర
 ములు చెశిన దుఃశృలు వృత్తన మిప్పు స్మరింప మ
 హా పావత త్తయం నగు వెట్లంటి పొని పాల్ల పచ్చి
 మ గాతర్థం నదు వట్టణ ప్రాంతం నున నెక విప్ర
 వదిత నిండు వెకా వనియై మనసి తోరతి సుఖం
 ము లంగ్రిత - - - - - పుచ్చ వతియై కాన్చి వత్సరం
 ములుగ్రి పొంప కాల వశం నున నెకే శుండు అకాంత
 ర్థ మందైన దుఃఖాని వివంతు పు అయెను కాము కన్య
 నున దుశ్శృణ్వయై వర్తం నర్తం నుల విసర్జించి విహ
 రింపుచు కాన్చాల్ల కాయు వతి వాత అయ కిల్లాతై కాం
 ప్తరం ను శేయచు మధ్వ మాంస భాధన ప్రవర్థ తూన
 శరీరయై వర్తిల్లుచు మాంసం ను తెండిన నాకిలా ముండు
 ప్రియ కృదయ దంబునం ను వట్టుగా వృశ పకార్థం
 రణ్యం ను నకుం జని వెరి యింపు చున్నంత అకులటాప
 లాపు ననుక అమ దూదం నట్టి మెద గాశి నిరక్షించి
 మనం ను నంబురిత వ పించుచు మెద పాకిని వాయు
 అశా విత గామ హిష వత్సం నుల కాడ్డి నాచ్చు మెదయ
 ను తలంపున సులంబులకు తెుగం ను వెల్పుచు నర్థం
 ప్రం ను వహైరయ పాన పాత వశ్యం ను న సుదలెరుంగ
 స్వకి యన్వయై అశా విత గామ హిష వత్సం నుల కాడ్డి
 నాచ్చు మెదయ ను తలంపున సుక అమ దూదం నట్టి
 మెద గాశి నిరక్షించి మనం ను నంబురిత వ పించుచు మె
 కపార ని మాయని శ్మరించె శ్మరం నున యాచూండు

ఇందుం కుడించి వత్తులై సరంబు అదవి ప్రొంతంబున
 కిచ్చి శార్దుల నికా తంబు మెన్ వది నెసం బిది యక్ర
 నించి న కి కాతులందరు యు బాద వీ మర్కించి నిజంబె
 కావగ చిరంబ కానాల్లగా జరగి నాల వశంబై రోమబ్బ
 గంబు గావింప యమ కింకరుల కాల మిశంబున గట్టిద
 ట్టింపు చుండు తుండు ధను ముంతట పెట్టిన నతంత
 రు గా కృత నెమేందును మహాకృ లాభా వేషండు ను
 నై కాని పుణ్య - - - - - బులరని అబ్బల మిప్పి
 య మౌతు తరంబైన శివ స్వరణ వాద పారి నుదితిన
 కతంబు న కృపాంతుండు ప్రణాం.

Copied by - J. R. Kithiryan

Compared and by J. R. Kithiryan and P. S. Sastry

